

ምዕራፍ 16. ምግብ ለአካል - ምግብ ለነፍስ

እርሱም መጥቶ የእግዚአብሔርን ጸጋ ባየ ጊዜ ደስ አለው፤
ሁሉንም በልባቸው ፈቃድ በጌታ ጸንተው ይኖሩ ዘንድ
መከራቸው።

የሐዋ. ሥራ 11:23

«አንድ ቀን ከቤተ ክርስቲያን መሪዎች አንዱ ወደ እኔ መጥቶ ራቅ ብሎ በወላይታ ድንበር አካባቢ ለሚካሄድ የጥምቀት አገልግሎት አብራው እንድሄድ ጠየቀኝ» አለ ላውራ ዳቭሰን ሲናገር። «በጣም ጥሩ ቀን ያለመሆኑን ባውቅም ደስ ብሎኝ ሄድኩ» ክርቀቱ የተነሣ ካሰብንበት መድረስ ባለመቻላችን በመንገድ ለአዳር ቆይታ አደረግን። በነጋታውም ጧት ከቦታው ስንደርስ በመቶዎች የሚቆጠሩ ሰዎች ተሰብስበው አገኘን። በድጋሚ ወደ አካባቢው ስመጣና በቤተ ክርስቲያናት መካከል ተገኝቼ ነገሮች እንደነበሩ መሆናቸውን ስመለከት ይህ የመጀመሪያ ጊዜዬ ነበር። በመሠራት ላይ ካለው አዲሱ ቤተ ክርስቲያን (ሕንፃ) ግማሽ ማይል ያህል ርቆ በሚገኘው ጅረት ለሚደረገው የጥምቀት አገልግሎት ዝግጅቱ ተጠናቅቆ ሕዝቡ ወደዚያ ጉዞ ሲጀምር እኔም የሚሆነውን ለማየት አብራ ሄድኩ። ከጥምቀቱ በኋላ ወደ ቤተ ክርስቲያን በሚመለስበት ጊዜ ለሕዝቡ ንግግር የማደርግ መሆኔ ተነግሮኝ ነበር። አንድ መጋቢና (አስተማሪ) ሁለት ሽማግሌዎች ስድሣ ሰዎችን ካጠመቁ በኋላ ሁላችንም ወደ ቤተ ክርስቲያኑ ተመለስን። ጥምቀቱም ረጅም ጊዜ ፈጅቶ ነበር።

«በጣም የሚያስደስት ጊዜ ነበር። በመጀመሪያ ለጥምቀቱ ወደ ወንዝ ሲሄድ ዝም ብሎ በፀጥታ ተጉዞ የነበረው ሕዝብ አሁን ከጥምቀቱ ሲመለስ በከፍተኛ ድምፅ ይጮኹና ይዘምር ነበር። የልባቸው ጥልቅ ምንጭ ተነክቶ የማይገታ የደስታ ስሜትን የሚያፈልቅ ይመስላል።

«የሄድንበት ቤተ ክርስቲያን ትልቅና ክብ ቤት ሲሆን ገና በመገንባት ላይ የነበረ ከመሆኑ የተነሣ ግድግዳና ፎት ጣራው ባለመሠራቱ ወደላይ ሲመለከቱት ደመናማው ሰማይ ይታይ ነበር። ሕንፃው እንደሌሎቹ የወላይታ ቤተ ክርስቲያን አሠራር ሁሉ ትልቅና በውስጡ ወለል ላይ በብዙ መቶ የሚቆጠሩ ሰዎች ሊቀመጡ የሚችሉበት ነበር።

«ንግግሪን ስጀምር መዝነብ ጀመረ። ከአማኞቹ አንዱ በፍጥነት ወደውጭ ወጥቶ ከእንሰቱ ትልቅ የኮባ ቅጠል ቆርጦ አመጣና ከራሴ በላይ በመያዝ ከዝናቡ እየተጠለለኩ ከፈታቸው ቆሜ ከፍቼ ከነበርኩበት አዲስ ኪዳን ውስጥ አዲስ ሰላሙት ጌታ (ኢየሱስ) ማወቅ የሚፈልጉትን አካፈልኳቸው።

«የኮባው ከሌላ በነፋስ ወዲያና ወዲህ እየተወዛወዘ ያስቸግር ነበር። ሕዝቡም ከዝናቡ ለመሸሸና ወደየቤቱ ለመሄድ ሳይንቀሳቀስ በተቀመጠበት ፀጥ ብሎ ሰፋ ላለ ጊዜ ያካፈልኩትን የእግዚአብሔር ቃል አዳመጠ።

«ዝናቡ ሲያባራ ለቁርባን አገልግሎት ዝግጅት ተደረገ። ግር በውሃ ተበጥብጦ ለቁርባኑ ወይን ሲዘጋጅ ዳቦው ደግሞ ከቦቆሉ የተሠራ የወላይታ ቲግ ነበር። ዳቦው በትናንሹ ተሰባብሮ ሕዝቡ አንዳንድ እንዲወሰዱ ሽግግሌዎች ያዙታል። በቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ ሰው የሞላና አቀማመጡም ያለመሥመር በመሆኑ መተላለፊያ አልነበረም። ከዚህም የተነሣ ሽግግሌዎቹ ቁርባኑን ሲያድሉ በሰው መካከል ከቦታ ወደ ቦታ የሚተላለፉት እየዘለሉ ነበር። አስቀድሞ ለተለያየ ግልጋሎት በተሠሩ መጠናቸውና ቅርፃቸው በተለያዩ ጠርመሶች ተሞልቶ የቀረበውን ወይን አንዱ አማኝ ተቀብሎ በትንሹ ፋት ካለ በኋላ ለሚቀጥለው ያስተላልፋል። በምዕራብ አገሮች ቤተ ክርስቲያናት ዓይን ሲታይ ይህ አስነዋሪ ኋላ ቀርነትና በነዚያ ቤተ ክርስቲያናት ከተለመደው የቁርባን አገልግሎት ክብር በጣም የራቀ ሊመስል ይችላል። ለእነዚህ ሰዎች ግን የእግዚአብሔርን መኖርና ኃይል የሚያመለክት ነዋሪ ምልክት ነበር።»

*

*

*

የጥምቀት አገልግሎት ካለፈ በኋላ ብዙ ሳይቆይ ዳብሰን ወደ አንድ ወራሃዊ የመሪዎች ስብሰባ እንዲሄድ ተጠየቀ። በየጊዜው ሙሉ ጨረታ ስትወጣ የተለያዩ ቤተ ክርስቲያናት ሽግግሌዎች ወንጌላውያንና መሪዎች በአውራጃው ውስጥ በተለያየ ቤተ ክርስቲያናት በየተራ ይሰበሰባሉ። የስብሰባው የመጀመሪያ ክፍል የመንፈሳዊ ሕይወት ኮንፈራንስ በመሆኑ ለአማኞች ሁሉ ክፍት ይሆናል።

አስተናጋጁ ቤተ ክርስቲያን ለእንግዶቹ ምግብ ማቅረብ ብቻ ሳይሆን ወደ ቤተ ክርስቲያኑ በሚደርሱበት ጊዜ እግራቸውን ያጥባል። ይህ ለሃይማኖታዊ ቁም ነገር የተለመደ ሳይሆን ሥር የሰደደ ተወዳጅ የወላይታ ባሕል ነው። ተቀባዩ ቤተ ክርስቲያን ለእንግዳዎች መኝታም ያዘጋጃል። ለወንዶች በቤተ ክርስቲያን ወለል ላይ ሣር ተጉዝጉዝ ለሌሎች ደግሞ በየጉረቤቱ ቤቶች መኝታ ይዘጋጃላቸዋል።

«በአበያ ሐይቅ በኩል ባለው ሚዳማ አካባቢ ለሚካሄድ ለአሁኑ ወር ስብሰባ ለመድረስ በበቅሉ አንድ ቀን ተጓዝን» ሲል አስታወሰ ላወራ ዳብሰን። «ከትልቁ የመስብሰቢያ ቤት ቀጥሎ ባለው ትንሽ ቤት ሌሊቱን እንዳሳልፍ ተደረገ። ሰዎች ወደ ስብሰባው መምጣት ጀምረው ሌሊቱን በሙሉ እስኪነጋ ድረስ ይጎርፉ ነበር። ሌሊቱ አልፎ መንጋት ሲጀምር ምንም እንኳን እስከሚቀጥለው ቀን ይፋ ስብሰባ ባይኖርም መዘመር ምስክርነታቸውንና ልምዳቸውን መካፈል ጀመሩ። ለወርሃዊው ስብሰባ የመጡ ሽግግሌዎች በጎጆው ውስጥ ከኔ ጋር ነበሩ። እንጨቶችን በመሬት ተክለው ለመኝታዩ የሚሆን መደብ (አልጋ) ሠርተውልኛል። እነርሱ ደግሞ በመሬት ላይ በተጉዘጉዘ ሣር ላይ ተኝተዋል።»

«ጧት በማለዳ ከእኔ ጋር በጎጆው ካደሩ ሰዎች ውስጥ ጥቂቶቹ ተቀምጠው ሲነጋገሩ የቼክሹክታው ድምፅ ከእንቅልፈ ቀስቀስኝ። ዓይኖቼን ከፍቼ ከተመለከትኳቸው በኋላ የሚያደርጉትን ግየት ጥሩ እንደሆነ በማሰብ ያንቀላፋሁ ለማስመሰል እንደገና ዓይኖቼን ጨፈንሁ። በውጭ ሴቶች ቁርስ ነገር ሲያዘጋጁ ይሰማኛል፤ ቁርስ ብዙውን ጊዜ ንፍር እና ቡና ነው።»

ሽማግሌዎች የሚወያዩበትን ጉዳይ ሳያምጥ ስለ ቤተ ክርስቲያን አስተዳደር መሆኑ ገባኝ። በአንድ ቤተሰብ ውስጥ ባለፍ ሚስት በጋብቻ ሕይወታቸው ችግር ገጠማቸው። ይህንን የመሳሰሉትን ችግሮች ለመፍታት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አንድ ዓይነት ሥነ ሥርዓታዊ ደንብ በግልጽ ሊኖርና በሥራ ሊውል እንደሚገባ የታመነ ነበር። ሽማግሌዎችም የሚወያዩት በዚህ ሥነ ሥርዓት ውስጥ ምንና ምን መካተት እንዳለበትና እንዴትስ በሥራ መተርጉም እንዳለበት ነበር።

«የጧት ፀሐይ ጨረር በተከፈተው በር ገብቶ በተቀመጡት ሽማግሌዎች ላይ ይበራ ስለነበረ የጎጂው በር ወደ ምሥራቅ አቅጣጫ የሚመለከት መሆን አለበት። ሰዎች ሙሉ ልብላቸውን ገና ሳይለብሱ እንዳንዶቹ ሱሪዎቻቸውን በእጅ እንደያዙ ሌሎችም ቀስ በቀስ እየለበሱ በወለሉ በተጉዘገዘው ሣር ላይ ተቀምጠዋል። እነዚህ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ከልብ የሚወያዩበት ይህ ጉዳይ ከፍተኛ ቁም ነገርና በሥራ ሲውል ውጤት የሚኖረው ሆኖ ለቤተ ክርስቲያን መግከርት (ኮሚቴ) ሊቀርብ የሚችል ነበር።

«ራሴ ለራሴ ፈገግ አልኩና በአገሪ ይህንን የመስሉ ስብሰባዎች በክብርና በምችት እንደሚካሄዱ አሰብኩ። እነዚህ የወላይታ ቤተ ክርስቲያን መሪዎች ግን በሣር ጉዝጋዝ ላይ ተቀምጠው በልብሶቻቸው ውስጥ ተባይ ይኖር እንደሆነ እየፈተኹ የቤተ ክርስቲያን አስተዳደርና ዲስፕሊን ጉዳይ ሲወያዩ ተመልከቼ በጣም ተደነቅሁ። እግዚአብሔር በዚህ ዓይነት መንገድ መሥራቱ ለእኔ ፈጽሞ አዲስ ነገር ነበር። እግዚአብሔር በእነዚህ ሰዎች መካከል መኖሩ በመንፈስ ቅዱስ የሞላቸውና በእርሱ ምሪት የቤተ ክርስቲያኑን አጭም የሚያዘጋጁ መሪዎች ያደረጋቸው መሆኑ እጅግ አስደነቀኝ። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ስብሰባ ሲካሄድ ሕገገን ተስማሚ ጠረጴዛና ወንበር ከፋይሎችና ወረቀቶች ጋር እንዲሁም ደግሞ ስብሰባው የሚመራበት የተወሰነ ሕገና ደንብ ያስፈልጋል ትሉ ይሆናል። ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በተመሳሳይ ሁኔታ በዚህ እጅግ በራቀ በተደበቀና በማይታይ ሥፍራ በሙላት ተገኝተ፤ ሁሉንም አሟልተና አስተካክሎ የቤተ ክርስቲያኑን ሥራ አከናውነ። ወዲያውም የስንደና በቆሎ ገፍር ከቡና ጋር ቀረበ። እኔም በቀኑ የመጀመሪያ ለሆነው ማዕድ ተነስቼ በአልጋዬ ላይ በመቀመጥ ከሰዎቹ ጋር ተቀላቀልኩ።

«ከቁርሱም በኋላ ወደ ቤተ ክርስቲያኑ ታጅቤ ሰገባ አማኞች የእግዚአብሔርን መልዕክት ለመስግት ከዳር እስከ ዳር ጥልቀውት ነበር። እግዚአብሔር ያሳያቸውና ያመለከታቸው ነገሮች የወሩ መንፈሳዊ ምግብ እንዲሆኑላቸው መመስከርና መንገር ለእኔ ትልቅ ዕድል ነበር። ከዚያም ስብሰባው አልቆ ሕዝቡ እየተደሰተ፤ እየዘመረና እያመለገ እያንዳንዱ ወደየአገልግሎቱ ተበታተነ።»

*

*

*

የልተር አህጉን እርሱ ለመጀመሪያ ጊዜ የተገኘበትን ወርሃዊ ስብሰባ በግልጽ ያስታውሳል። የተደረገውም ኮይሻ ካዎና ገበቶ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ነበር። ለስብሰባው ከሚመጡ እንግዶች አብዛኞቹ ጨለግው ዓይን እስኪይዝ አልደረሱም ነበር። ማታ በሁለት ሰዓት ገደማ ስብሰባው ተጀምሮ አራት

ዘማሪያን በየተራ ባሕላዊ መዝሙር ካለሙ በኋላ የሁለት ሰዎች ንግግር ተሰማ። ይህም ካበቃ በኋላ በትናንሽ መሰብ እራት ቀርቦ ሁሉም እንደበላ ጊዜው በግምት ከምሽቱ አምስት ሰዓት ሆነ። ሚስተር አህማን ደክሞት ስለነበረ ባመጣው ታጣፊ አልጋ ሊተኛ ቢያስብም አሥራ ስምንት ሽማግሌዎች በጎጆው ውስጥ ከርሱ ጋር ነበሩ። ለመተኛት በመዘጋጀት ላይ እንዳለ በጣም አስቸጋሪ በሆነ ጉዳዮች ላይ ሊወያዩ ያቀዱ በመሆኑ እርሱም በውይይቱ እንዲገኝላቸው የሚፈልጉ መሆኑ በሽማግሌዎች ተገልጿል። ከእኩል ሌሊት በኋላ ስብሰባው አበቃ። ብዙዎቹ ከሩቅ ቦታዎች የመጡና የደከማቸው በመሆኑ ሰዓቱ ስድስት ተኩል ከምሽቱ ሲሆን ሁሉም እንቅልፍ ወስደው ያንኩራቱ ነበር። ከጥቂት ጊዜያት በኋላ እርሱንም እንቅልፍ ወስደው።

ገበቱ ሌሊት በስምንት ከሠላሣ ሰዓት መጥቶ ምግብ እንዲበሉ ቀስቀሳቸው። በቅርብ ጊዜ ከግታው አገልግሎት ስብሰባ በኋላ የበሉ እንደነበረ አህማን ቢያውቅም አሁን በድጋሚ ሙሉ ማዕድ ምን ጊዜም ከማይቀረው ከወላይታ ቡና ጋር ቀረበ። ቡና የኢትዮጵያ ባሕላዊ መጠጥ ሲሆን ዛፋ በአብዛኛው የሀገሪቱ ክፍሎች ይበቅላል። የወላይታ ቡና በቅቤና በጪው ተዘጋጅቶ ስለሚቀርብ መልካም ጣዕም አለው። በዘጠኝ ሰዓት ከሰላሣ እንደገና እንቅልፍ የወሰዳቸው ቢሆንም በአሥራ አንድ ከሠላሳ በቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ በተጀመረው የመዝሙር ድምፅ ተቀሰቀሱ። ይህም የፀሎት ጥሪ በመሆኑ ብዙዎች እየሄዱ በፀሎቱ ሲሳተፉ ይሰማል። በጎጆውም ውስጥ ሽማግሌዎች በዚያ ፊት ተንበርክከዋል። ፀሎቱ እንዳበቃ በቤተ ክርስቲያኑ ፊት ለፊት ካሉ ትላልቅ ጋኖች ውሃ እየወሰዱ ሁሉም ታጠቡ። ሌላ የፀሎት ስብሰባ ከተካሄደና ሁለት መልዕክቶች ከተከተሉ በኋላ ሁሉም በድጋሚ ተመገቡ።

ሁሉም ወደየቤቱ የሚመለስበት ጊዜ የደረሰ መስሎት አህማን ለጉዞ ለመዘጋጀት ዕቃዎቹን መሰብሰብ ሲጀምር ገና ሥራ ያልጨረሱ እንደሆነ ተነገረው። ጥቂቶች በአንድ ላይ ሆነው ለጥያቄዎቻቸውና ችግሮቻቸው መልስና መፍትሔ የሚፈልጉትን ሰዎች ሲጠባበቁ አብዛኛዎቹ ወደቤታቸው ይሄዱ ነበር። እስከ ጧቱ አራት ሰዓት ድረስ ችግሮቹ ተፈትተው ሲያበቁ ቡናና የበቆሉ ቆሎ ቀርቦ ከበሉ በኋላ ወደየቤታቸው መንገድ ጀመሩ። ነገር ግን በአንድ ቤተ ክርስቲያን ምግብ የተዘጋጀላቸው በመሆኑ ለመብላት በዚያ መቆየት ግድ ሆነ። ሚሲዮናውያንና ከሶዶ የመጡ ሽማግሌዎች የሚያልፉት በሠፈራቸው መሆኑን ስለሚያውቁ የቤተ ክርስቲያኑ ሽማግሌዎች ለእረፍትና ለምግብ እንዲቆዩ ግድ አሏቸው።

*

*

*

ሚስተር አህማን ሌላ ተመሳሳይ ሁኔታ አስታውሶ እንዲህ አለ፡- «አንድ ቀን እኔና ባለቤቴ ከሶዶ ሰሜን ምሥራቅ አርፌ ለአንዱ ወርሃዊ ስብሰባ እንሄድ ነበር። በመንገድ የሚመራን ጃልዶ የሚባል የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌ በመንገዱ ባሉ ቤተ ክርስቲያናት ሁሉ የምንቆምበትንና የምንቆይበትን ፕሮግራም አዘጋጅቷል። ከአንድ ሰዓት ተኩል ጉዞ በኋላ ከአንድ ቤተ ክርስቲያን ደረሰንና ስኳር ድንችና ቡና ቀርቦልን በላን። ስኳር ድንቹን ለማጣፈጃ ስጉ በሚመስል ሁኔታ የተዘጋጀውን ትኩስ በርበሬ እያጠቀስን

ከበላንና በቆይታው ከተደሰትን በኋላ ጉዞ ለመጀመር እንደገና በኮርቻ ተቀመጥን። ለአንድ ሰዓት ያህል ከተጓዝን በኋላ ለሰብሰባው ለመድረስ ከመጓጓዣችን የተነሣ ለመቆየት ባንወድም ከአንዱ ቤተ ክርስቲያን ስንደርስ እንድንቆም ተደረገ። ሁሉም ነገር የተዘጋጀና የማያስጠብቅ መሆኑን ካረጋገጠልንና በእምቢታ እነርሱን ማሳዘን ጥሩ እንዳልሆነ ከተገነዘብን በኋላ ከበቅሎቻችን ወርደን ማዕዱን ከእነርሱ ጋር ተመገብን። ከአንድ ሰዓት በፊት በልተን ስለነበረ ከዚሁ ትንሽ እንደበላን ወጥተን ጉዞ ጀመርን።

ሌላ አንድ ሰዓት ከተጓዝን በኋላ «ስብሰባው ከሚካሄድበት ቤተ ክርስቲያን ለመድረስ ምን ያህል ይቀረናል?» በማለት ጃልዶን ጠየቅሁት።

«ከዚህ ብዙ አይርቅም» አለኝ። «ሃያ ደቂቃ ያህል ከተጓዝን በኋላ ይህንን ሽማግሌዎች ሁሉ የሚገኙበትን ስብሰባ በውስጧ ማስተናገድ ከማትችል ከትንሽ ቤተ ክርስቲያን አጠገብ ስንደርስ ቆምን። ጃልዶንም መሰብሰቢያው ቤተ ክርስቲያን ይህ እንደሆነ ጠየቅሁት።

«እርሱም ፈገግ እያለ (አይ!) አይደለም፤ የቤተ ክርስቲያኑ ሰዎች እንድንበላ ምግብ አዘጋጅተውልናል» አለ።

«እንደገና መብላት በጣም ስለሚበብዛብኝ ይህ በሕይወቴ ካጋጠመኝ መጥፎ ጊዜያት አንዱ አድርጌ ቆጠርኩት። (አልበላም እንዲያውም ከበቅሎዬ አልወርድም፤ አንተም ሆነ ሌሎች መብላት ከፈለጋችሁ ቶሎ በልታችሁ ውጡ) አልኳቸው።

«(መብላት አለበት ጌታዬ! እነርሱ ያዘጋጁት ለእርስዎ ነው) ብሎ ለመገኝ ጃልዶ።

«ሚሲስ አህማን እነርሱን ላለማሳዘን መሄድ አለብን ብትለኝም (አልበላም ዛሬ ትምህርት አስተምራቸዋለሁ) አልኩ።

«ይልቅ እነርሱ ትምህርት አስተማሩኝ። ወላይታዎቹ ሁሉ ወደ ቤተ ክርስቲያኑ ገብተው እኛን ወደዚያ ማስገባት የሚችሉበትን ዘዴ ይመካከሩ ነበር። ወዲያው ጃልዶ ወጣና (ጎዶ (ጌታዬ) ከፈለጉ አይብሉ ነገር ግን መጥተው ስለማዕዱ እግዚአብሔርን ያመሰግኑልን) አለ።

«ከዚህ በኋላ ምንም ማድረግ ስለማልችል ገባሁ። ምግብ ያዘጋጅቸውን ሴት ለማስደሰት ስል ትንሽ በላሁ።»

*

*

*

ወላይታዎች ምግብ በማቅረብ ጥሩ እንግዳ ተቀባዮች ይሁኑ እንጂ ጊዜያቸውን ሁሉ ምግብ በመመገብ የሚያጠፉ አይደሉም። ለሆድ ጉዳይ ለሚሆን ምግብ በተለይ ክርስቲያኖች ብዙ አይጨነቁም። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች የተቀናበረ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርትን አስፈላጊነት በመገንዘብ ትምህርት ቤቱ ስለሚቋቋምበት ሁኔታ ከሚሲየናውያን ጋር ፀሎት ጀመሩ።

የቀድሞ ጣቢያ ለሚሲየናውያን በተመለሰላቸው ጊዜ በግቢው ውስጥ በኢጣሊያውያን የተገነቡ በርካታ የድንጋይ ቤቶችም ተሰጥተዋቸዋል። እነዚህ ቤቶች የመጽሐፍ ቅዱስና የአንደኛ ደረጃ ትምህርት መማሪያ ክፍሎች

ለግድረግ የተመቼ ክር። ሆኖም አብዛኛዎቹ አገልጋዮች (መጋቢዎች) የግጭት ከሩት ገጠር ስለሆነ የጥያቄ ቤቶችም በግለሰቦች ግሊየናውያን ከቤተ ክርስቲያን መሪዎች ጋር ከተመካከሩ በኋላ መሪዎቹ ሁሉ ራሳቸው መተው ጊዜያቸውን መስጥዕት በግድረግ ቤቱን የግጭት መሆን ወሰኑ።

ስምንቱ የቤት ክርስቲያን ወረዳዎች ለቤተ ሥራ የግጭት አገልጋዮችን ለግምገማት ገድገዳውን ለግብዓት ለመገንባት እንዲሁም በጭቃ ለመላጩ ሥራውን ተከፋፍለው ጋላሬነት ተቀበሉ። ግሊየናውያኑ ደግሞ ግሪያውን ቆርቆሮ ለግልበስ ተስግመው ቆርቆሮው የተወሰደው በአገልግሎት ላይ ካልዋለው ሌላ የኢጣሊያን ቤት ክር።

በ1938 ዓ.ም. በመጀመሪያ ሲግሰተር ትምህርት ቤት ስድገ አገልጋዮችን ግስተግር እንደሚችሉ መልዕክት ቤተላላፍቻ መግር የግረሰሉት ሰዎች ከግጭት በቀጥታ በመሆን ቁጥሩ እጥፍ ቢሆን የግጭት መሆኑን ሽግግሎች ገለጹ። ይህም በተለይ ለጤናማ አኗኗር የግደመች መሆኑን ግሊየናውያኑ አስገንዝበዋል።

በመጨረሻ ሰባ ሁለት ተግሪዎች መምጣት እንደሚችሉ ሰዎችን ተደረሰ። ተግሪዎቹ የራሳቸውን ፍራሽ (ሰሌን) እና አልጋ ይዘው የግጭት ከመሆናቸው በላይ በየወሩ ሦስት የኢትዮጵያ ብር ይከፍላሉ። ገንዘቡ ለመሠረታዊ የትምህርትና የጥናት መርጃ ዕቃዎች መግዛ ይውላል። በዚህ መሠረት ለያንዳንዱ ተግሪ ወረቀት፣ እርሳስ፣ አንድ ግመናና ለኩራዙ ጋዝ ይሰጣል። አስረላጊዎቹ ነገሮች በመጨረሻው ትምህርት ቤቱ ለሁለተኛ ስምስተር ዘመናዊ ሦስት ለምስተኛ ደግሞ ከመቶ በላይ ተግሪዎችን ወስዶ ግስተግር ጀመረ።

ምዕራፍ 17. ሕልምና መጽሐፍ ቅዱስ

እንዲሁም የጌታ ቃል በጋይል ያድገና ያሸገና ክር።
የሐዋ. ሥራ 19:20

«(እግዚአብሔር ሲናገር) የተባለች ይህች ትንሽ መጽሐፍ በእጃችን ባትናር ባለፉት ዓመታት ያላለፍነውን ረተና ስደትና መከራ መጽጃዎ በፍጹም ባልቃልንም ክር። ምንም እንኳን ከእግዚአብሔር ቃል የተወሰደች ትንሽ ከፍል መሆንንን በናውቅም ሌላ ቅዱስ መጽሐፍ ባልነበረን ጊዜ ጥቅላይ ፍላጎታችንን አግልተዋል።»

ይህችን የተበጠጠች ባለስምንት ገጽ አነስተኛ መጽሐፍ በግርኪና እጅ በእኩበርትና በጥንቃቄ ተይዛ እየገኘች ይህች ጽሑፍ በ1939 ዓ.ም. እንኳን ጤቃሚ መግሪያ ክረች። ደጋግመው የተጠተመባት በመሆኑ ነጭ የጽሑፍ ገጽቷ ቆሽሸው ጠቀረዋል፣ ጠርዞቻቸው ተቀደዋል፣ ጽሑፍቻቸውም ለግንባባ

ከሚያስቸግር ደረጃ ደርሰዋል። የተገነጠለውን ሽፋን (ልባስ) ለመጠበቅ ሲባል የትግዥ መጽሐፍ አካል በሙሉ ከአርጌ ኮት ወይም ሱሪ በተወሰደ ቡናማ ጨርቅ ተሰፍቶና ተሸፍኖ ተመለከትኩ። ለብዙዎች የወላይታ ክርስቲያኖች በቋንቋቸው ተተርጉሞ ያላቸው የእግዚአብሔር ቃል፣ እንዲሁም በረሃብና በቸግር ጊዜ እግዚአብሔር ደግፎ ያቆያቸው በዚህች የሕይወት እንጀራ ነበር።

እነዚህ ጥቂት ኮፒዎች ለብዙ ጊዜ በአገልግሎት ከመዋላቸው የተነሣ ቢቆሸሹና ቢቀደዱ አያስደንቅም። በእጆቻቸው ያሉ ኮፒዎች እያለቁ አዳዲሶችን ማደልም በመቋረጡ አማኞቹ የየራሳቸውን ኮፒዎች እንደ ሕይወታቸው ሲጠብቋቸው በግል እንዲኖራቸው የፈለጉ ደግሞ በእጅ እየገለበጡ ለራሳቸው ቢይዙም በእጅ መጻፉ በውጭ ከታተመው ጋር ሲወዳደር የበለጠ አድካሚና ውድ ነበር።

ስክሪፕቼር ጊፍት ሚሲዮን በተባለ ድርጅት የታተመችው ይህች ትንሽ መጽሐፍ በኢጣሊያ አስተዳደር በነበረው የመከራ ጊዜ የወላይታ አማኞችን ለመደገፍ እግዚአብሔር የተጠቀመበት መሣሪያ ነበረች። ለመጀመሪያ ጊዜ በቋንቋቸው ከእግዚአብሔር ቃል የተወሰደች በመሆኗ በታላቅ አክብሮት ይመለከቷታል። ይዘተቿ ማብራሪያ የሌላቸው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ሲሆኑ ኮፒዎቿ የተከፋፈሉት ከኢጣሊያ ወረራ በፊት በሚሲዮናውያን ያለከፈያ ነበር።

ዋልተር አህማንም የግርቆስ ወንጌልን ወደ ጎሩ ቋንቋ ተርጉሞት ነበር። ጎፍኝ ከዋናው ወላይትኛ በመጠኑ ይለያል። ይሁን እንጂ ሌላ የተሻለና ግልጽ የሆነ ትርጉም ባልነበረበት ሁኔታ የጎፍኝ ግርቆስ ወንጌልም ለአማኞቹ እጅግ ጠቃሚ ነበር። ኮፒዎቹ በጣም የተወሰኑ በመሆኑ በብዙ የጉልበትና የገንዘብ ወጪ በእጅ ይገለበጡ ነበር።

ወላይታን ከመልቀቃችን በፊት ዋልተር አህማን የዮሐንስ ወንጌልን በመተርጎም ላይ የነበረ ቢሆንም ለቀን ከመውጣታችን በፊት ለሕትመትና ለእደላ አልበቃም ነበር። ነገር ግን በሁለተኛው የዓለም ጦርነት ግብቂያ ገዳማ የሀገሪቱ በሮች እንደገና ስለተከፈቱ ዘጠኝ መቶ ያህል ኮፒዎች ተዘጋጁ። የወላይታ አማኞች ዳቭስንና ቤተሰቡን ለመታብኘት አዲስ አበባ በመጡበት ጊዜ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በቋንቋቸው ሌላ መጽሐፍ በመተርጎሙ እጅግ በጣም አስደሰታቸው። የዮሐንስ ወንጌል ኮፒዎች በአንድ ሰው ሽክም መጠን ከተከፋፈሉ በኋላ ከሌሶችና ከውሃ ለመከላከል በከብት ቆዳ ተጠቅልለው ወደ ወላይታ ተወሰዱ።

በአግርኛ የተጻፈ ሙሉ መጽሐፍ ቅዱስ እጥረት በወላይታ ክርስቲያኖች ዘንድ አልነበረም። እንዳንዶቹ የራሳቸው ኮፒ ነበራቸው። ሆኖም የሚችሉት አግርኛ እና የሚያውቁት የመጽሐፍ ቅዱስ (መንፈሳዊ) ቃላት ውስን በመሆኑ ግንብብና መገንዘብ ያስቸግራቸው ነበር።

ኢትዮጵያ በሯን ለሚሲዮን ሥራ እንደገና እንደከፈተች ወዲያው ግንኛውም በሀገሪቱ ውስጥ የሚጻፍና የሚታተም ሥነ ጽሑፍ ሁሉ በአግርኛ እንዲሆን ደንብ ወጣ። የደንቡ ዓላማ አንድ ብሔራዊ ቋንቋን በመጠቀም አገሪቱንና ሕዝቡን አንድ ማድረግ ነበር። ይህ የእግዚአብሔርን ቃል በቋንቋቸው ግንብብ ለሚፈልጉ አግርኛ ተናጋሪ ላልሆኑ ሕዝቦች እንቅፋት

ሆኖባቸው ነበር። ግለትም የትውልዱ ጎልግሶች የእግዚአብሔርን ቃል አጥርተው በሚችሉት ጽንጽ ተዘጋጅተው አያገኙትም ግለት ነው። ካለ መንፈሳዊ መጻሕፍት መንፈሳዊነትን ግላደግ አይቻልም።

ትምህርት የሚሰጠው በአግርኛ ስለሆነ ከአንድ ወይም ሁለት ትውልድ በኋላ ችግሩ ተወግዶ አዲሱ ትውልድ የእግዚአብሔርን ቃል በአግርኛ ግንባብና ግፅት ይችላል። ነገር ግን የእግዚአብሔርን ቃል የሚወደው ያሁኑ ጎልግላ ትውልድ ይህ ተነፍጉታል።

ሆኖም ይህ እንቅፋት ተስፋ አላስቆረጣቸውም፤ የአግርኛ መጽሐፍ ቅዱስም ቢሆን ለግሰላሰልና እውነትንም ሁሉ ለመቅሰም የተወደደ ስጦታ ነበር። ግንባብ የማይችሉት ሌሎች ሊያዝኑ እየሰሙ ያገኙ በቃል ግጥናት፣ ለሌሎች ግስተላለፍ መታዘዝና በሥራ ግዋል ጀመሩ። እንደ ሌሎችም ሁሉ መንፈስ ቅዱስ የእነዚህንም ፍላጎት ግግላት የሚችል መሆኑን አረጋገጠ። ቃሉ ባልደረሰበት ቦታ እግዚአብሔር ሊገናኙት ለሚፈልጉ ሁሉ ራሱን በሕልም በራዕይና በመሳሰሉት መንገዶች ይገልጻል።

* * *

ለቀን እንድንወጣ ከመገደዳችን ጥቂት ጊዜ ቀደም ብሎ እኔና ዋልተር አሁንን አግኛለን ለግጥመቅ በወላይታ አውራጃ በምዕራብ በኩል ወደሚገኝ ኮይባ ወደተባለው አካባቢ ሄድን። ተጠማቂዎቼ የቤተሰብ አባላት ሲሆኑ የእግዚአብሔርን ቃል ያመጡላቸው በወረዳው የወንጌላዊ ሥራ ጉብኝት ያደረጉ ሚሲዮናውያን ነበሩ። ያመኑት በወር በአንደኛው እሁድ ሃያ ግይሎች ያህል እየተጓዙ ከመንደራቸው ሶዶ ሚሲዮን ጣቢያ ድረስ ይመጡ ነበር።

ከተጠመቁት ውስጥ ሚሲዮ እና ሳካሉ የተባሉ ወንድሞችና ወላጆቻቸው እንዲሁም ደግሞ ጻና ጋዳቦ የተባለ ዝቅተኛ ሹም ይገኙበታል። («ጻና» ግለት ሹም ግለት ነው)።

ሳካሉና አባቱ ኢጣሊያኖች በሚያስተዳዱበት ጊዜ በባለሥልጣናት ተወስደው የደረሱበት አልታወቀም። ሚሲዮ በወላይታ ደረጃ እንኳን ሲታሰብ በጣም ደሃ ሲሆን በጣም ቀንጆና በክርስትና ባሕርዋ ተዋዳጅ ልጅ ነበረችው። አንድ ሃብታም ሰው ሊያገባት ፈልጎ አንድ በሪ በስጦታ ቢሰጠውም ሚሲዮ ግን «አመሰግናለሁ፤ እኔ የምፈልገው ስጦታ ሳይሆን የሚያገባት ሰው አንደኔ እንዲወዳትና እንዲያፈቅራት ነው» ብሎ መለሰ። ልጅቱ በመጨረሻ ስታገባ የፈለገችውና የተሰጣትም ስጦታ መጽሐፍ ቅዱስ ነበር።

ጻና ጋዳቦ ሀብታም ሹም ቢሆንም ንባብ የመግር ዕድል አላጋጠመውም። መጽሐፍ ቅዱስን ያወቀው የተጠተሰለትንና የተሸበሰለትን ቃል በግሰላሰልና በቃል በግጥናት ነበር።

ሚስቱም አግኝና በኢየሱስ ክርስቶስ ስላላት አዲስ ሕይወት በጉረቤቷ ላሉት ለመናገርና ለመመስከር የምትወድ ሴት ነበረች። በጎንም ሁልጊዜ ጭቢት ሥራ ሁሉ እርሻውንም ጭምር ለእኔ ተወውና ወጥተህ ወንጌልን ስጠኝ፤ እኔ ጠንካራ ስለሆኑኩ ልጆቻችን እያገዙኝ ሁሉን እሠራዋለሁ» ትለው ነበር።

ሰለዚህ ዳና ጋዳቦ ወንጌላዊ ሆነ። በፀሐይና በዝናብ ተራራዎችን በረሃዎችንና ወንዞችን እያደረገ በመቶዎች የሚቆጠሩ ግይሎች ርቀት ተጓዘ። ባሕሪው ልዩ እምነት ቀጥተኛ እና ስለጌታ መመስከር የማይሰለቸው ሰው ነበር። የሚሰማውን ሰው ሲያገኝ በቃሉ ካጠናው የእግዚአብሔር ቃል እየጠቀሰ መስበክ ይጀምራል። ስብከቱንም በመጎል አዳርጦ መዝሙር ወይም አዝማች ይዘምራል። ከሚወዳቸው አዝማችች አንዱ የሚከተለው ነው። ይህን አዝማች በብዙ ቦታዎች ዘምሯል፤ አስተምሯል።

መሄድ እንፈልጋለን፤ መሄድ እንፈልጋለን
ወደዚያ ሐዘን፤ በሽታና ሞት ወደማይኖርበት አገር
መሄድ እንፈልጋለን፤ መሄድ እንፈልጋለን።

አንድ ቀን ዳና ጋዳቦ ወደ አንድ ሰው ቤት ተጠርቶ ሄደ፤ ሰውየው ባለፈው ሌሊት በነበረው ስብሰባ ዳና ጋዳቦ አዝማች ያስተማረው ሰው ነበር። አሞትም ተኝቶ ስለነበረ «እንድፈወስ ጸልይልኝ» ሲል ጋዳቦን ጠየቀው። ጋዳቦም «ባለፈው ሌሊት (መሄድ እንፈልጋለን፤ መሄድ እንፈልጋለን) እያልክ ስትዘምር በእርግጥ መሄድ የምትፈልግ መስሎኝ ነበር፤ አሁን ትንሽ ስትታመም ለመፈወስ እንድትችል እንድጸልይህ ለምን ትጠራኛለህ?» አለው።

* * *

ገንጃና ወልደ በግቢያው የመጀመሪያ ዓመታት በሰዶ ከሚሰየናውያን ጋር የሠሩ አማኞች ነበሩ። ሁለቱም ክርስቶስን ያመኑት አንድ ላይ ሲሆን ሉዊስና ባለቤቱ ማንበብ ያስተማሯቸውም በአንድ ላይ ነበር። ወልደ በሚሰተር ሉዊስ ወጥ ቤት ይሠራና ምግቡን ያዘጋጅለት ነበር።

ሚሰየናውያን ከአገር ከወጡ በኋላ ገንጃ ራሱን መመርመር ጀመረና ተረበሸ። የሰማውንና አምናለሁ የሚለውን የእግዚአብሔርን ቃል ያለመታዘዝ ምን ያህል አደገኛ እንደሆነ ተገነዘበ።

«እኔና አንተ ከነሎች ጋር ሰርተናል፤ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተናል፤ አምናናል እንላለን . . . ። ነገር ግን በርግጥ እናምናለን? በእውነት ንስሐ ንበተናል?» አለ ገንጃ።

በዚህ ጉዳይ በማሰብ ላይ ሳሉ ለመወያየትና ለመጸለይ ሌሊቱን በአንድ ትንሽ ጎጆ ለብቻቸው ሊያሳልፉ ተሰማው። በዚያም ሌሊት ሁለቱም ጌታ ሊየሱስ ክርስቶስን ለማመን ለመታዘዝና ለመከተል ወሰኑ።

ነገር ግን ገንጃ «በጌታ ፊት በምቶምበት ጊዜ ምን መልስ እሰጠዋለሁ» እያለ አሁንም ይጨነቃል። በአንድ ሌሊት በጣም ደክሞት የተኛ ቢሆንም እንቅልፍ ሊወስደው አልቻለም። በፊቱ በጣም ደማቅ መብራት የበራ መሰለው። «ገንጃ መጽሐፍ ቅዱስህን በሸከላ ማሰር ውስጥ አስቀምጦህ ተኝተሃል? ቃሌን አታነበም? ለምን በማሰራው ውስጥ ደበቅከው? ከዚያ አውጥተህ ካላነበብከው አንድ ቀን እፈርድብሃለሁ» የሚል ድምፅ ሰማ።

ገንጃ በፍርሃት ወደ ወልደ ሄዶ «ጌታን ለማገልገል ወስኛለሁ» አለው። እግዚአብሔር በተመሳሳይ ሁኔታ ለወልደም ሲናገረው ነበርና ሁለቱም እርሱን

ለግንገልገል ራሳቸውን አሳልፈው የሚሰጡ መሆናቸውን ወሰኑ። ከዚያም በፄዳበት ሁሉ መመስከር ጀመሩ። ወልደ በሚሰዩኑ አቅራቢያ ባለው ትልቅ ቤተ ክርስቲያን መጋቢ ሆነ። እርሱ ለብዙ ዓመታት በታማኝነት ካገለገለ በኋላ ሲዋት መጋቢነቱን ግንጃ ተቀበለ።

የእግዚአብሔር ቃል ኃይል በወላይታ ሕዝብ መካከል ሁልጊዜ ጎልተ ይታያል። ቃሉን የሚያውቁት ጫፍ ጫፉን ቢሆንም በሚያስፈልጋቸው ጊዜ ሁሉ ለመጠቀም ይኸው ትንሽ ዕውቀት በቂ ነበር። ምናልባት የቃሉ ኃይል ከወላይታ አማኞች ከልብ የመነጨና ቅን እምነት ጋር ሲሆን ዓለማውን ለማሳካት በሙላት በሥራ ላይ ውሏል።

ምዕራፍ 18. ፈውስና ፀሎት

ለመፈወስም እጅህን ስትዘረጋ በቅዱስ ብላቴናህም በኢየሱስ ስም ምልክትና ድንቅ ሲደረግ . . .

የሐዋ.ሥራ 4:30

«ጌታ ሆይ! ይህን ሰው አድነሃል፤ እርሱም ልጅህ ሆኗል። ማየትና ስላንተ መመስከር እንዲችል ዓይኑን ዳስሰው።»

የወላይታ ቤተ ክርስቲያን ፈተና ገጥሟት ትፀልይ ነበር።

አንዱ አማኝ ለአሥራ ስድስት ዓመታት ዓይኑ ታውሯል። አንድ ጊዜ በጌታ መዳኑን እያሰላሰለ ሳለ እግዚአብሔር ሕይወቱን መለወጥ ሲችል ዓይኑ እንደገና እንዲያይ ማድረግ አይችልም ወይ? ሲል ራሱን ጠየቀ። ስለጉዳዩ ከቤተሰቡ ጋር ከተወያየ በኋላ በአንድ ላይ ወደቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች መጥተው ተመካከሩ። ሽማግሌዎቹም ለቤተሰቡ እግዚአብሔር ይህ ጉዳይ ለከብሩና እንደ ፈቃዱ ከሆነ ጸሎታቸውን ስምተ የሚፈውሰው እንደሆነ አረጋገጡላቸው።

እግዚአብሔርም የአማኞቹን ፀሎት በመስማት ተዓምር በማድረግ የሰውየው ዓይኖች ሙሉ በሙሉ ተከፈቱ። አስደናቂ ታሪክ በዚህ ብቻ አላበቃም። በአንድ ጊዜ ዕውር የነበረውና አሁን የተፈወሰው ይህ አማኝ ሰው ራሱ ታሪኩን እንደሚከተለው ይተርክልናል።

«ወራት ካለፉ በኋላ የዳንኩበትንና ዓይኖቼም የተከፈቱበትን አዲስ ኑር ለመድከት። ዛሬችን፣ ላዎችን፣ ሰዎችን ማየት ቻልኩ። እንደቀድሞ ጌታን ማመስገን ላይሆን በተለያዩ ጉዳዮች ተጠመድኩ። አንድ ቀን በመንገድ ሳልፍ ድር ከእኔ ጋር ለሰይጣን መስዋዕት ያቀርቡ የነበሩ ጓደኞቼ በመንገድ ዳር ተቀምጠው አገኘሁዋቸው። እነርሱ በዚያ ቦታ አንድ እንስሳ አርደው ለሰይጣን መስዋዕት ያቀርቡ ነበር። እኔ ከእነርሱ ጋር ባልተባበርም በአጠገባቸው ተቀምጠው መመልከት ጀመርኩ። ስለመስዋዕቱም ከእነርሱ ጋር አወራሁ፤ እኔ ድር እንደማደርገው መስዋዕቱን ተሸክመው ሲያደርሱም ተመለከትኳቸው።»

«ከነዚያ ሰዎች ጋር ተቀምጦ ሳለሁ ዓይኔ በድንገት ታወረ። በፍጥነት ወደ ቤተ ክርስቲያን ተመለስኩና የሆነውን ሁሉ ለሽማግሌዎች ከነገርኩዋቸውና ኃጢአቱን ከተናዘዝኩ በጥላ እንደገና እንዲጸለፉኝ ጠየቅኳቸው። ለሰይጣን መስዋዕት ያቀርቡ ከነበሩ ሰዎች ጋር ተቀምጦ እንደነበር፣ እንዳወራሁና መስዋዕቱን ሲያቀርቡም የተመለከትኩ መሆኔን ተናዘዝሮ በድንገት ጌታ ዓይኔን እንዳጨለመ ገለጽኩላቸው።»

«ሽማግሌዎችንም (እባካችሁ ዓይኔ እንደገና እንዲበራና ማየት እንድችሉ፣ ቤተሰቤን ባላቤቱን ልጆቼና ቤቱንም ማየት እንድችሉ እግዚአብሔር ይቅርታ እንዲያደርግልኝና ዓይኔን እንዲያበራልኝ ጸልዩልኝ) ብዬ ለመገኘታቸው።»

«ቤተ ክርስቲያኒቱ ጸለየችልኝ። ሽማግሌዎቹ (ኃጢአትህን ለጌታ ከተናዘዝክ በኋላ በጸሎቱ እንረዳለን) አሉኝ። በተሰበሰቡ ቁጥር ዓይኔ እንዲከፈትና እንደገና ማየት እንድችሉ ደግመው ደጋግመው ጸለዩልኝ። ለብዙ ወራት ከጸለዩልኝ በኋላ ጌታ ዓይኖቼን አበራ። ነገር ግን የማየት ችሎታዬ እንደበፊቱ በጣም የጦራ አልነበረም። የጸሎቱም መልስ እንደፊተኛው መልስ የፈጠነ አልነበረም። ሆኖም ጌታ ዓይኖቼን እንደገና ስላበራ አመሰግንዋለሁ። እኔ ይህ የሚገባኝ አልነበርኩም ነገር ግን እርሱ ስላደረገው አመሰግንዋለሁ። ወደ ቀድሞ አርጌ ሕይወት ተመልሼ ከርሱ እንዳልለይና እርሱን እንዳገለግል ጸለዩልኝ።»

* * *

እግዚአብሔር ጸሎትን እንደሚመልስ የታልጎረ ታሪክ ሌላው ምሳሌ ነበር። ስትወለድ ከነበረባት ጉድለት የተነሣ መራመድ አትችልም ነበር። ታልጎረ ወንጌል ሰምታ ባመነችበት ጊዜ የአሥራ አራት ዓመት ልጅ ነበረች። በተጠመቀችበት ጊዜ ወደ ወንዙ የተወሰደችውና የተመለሰችው በቃሬዛ ተሸክመዋት ነበር።

በዚያን ቀን የታልጎረ እናት ወደ ቤተ ክርስቲያን መጥታ ለልጅዋ እንዲጸለይላት ሽማግሌዎችን ጠየቀች። እርሷም እግዚአብሔር ለልጅዋ መዳንን እስከሰጠ ድረስ ሽባኒቷን ፈውሶ ሊያቆማት የማይችልበት ምክንያት የለም ስትል አሰበች። ማታውቅ ሽማግሌዎች ለታልጎረ ሊጸልዩ ተሰብስበው መዝሙር እየዘመሩና ከእግዚአብሔር ቃል እያነበቡ ጸለዩላት። በነጋታው ታልጎረ ተፈውሳ አምስት ወይም ስድስት ማይሎች ያህል ከቤቷ እስከ ቤተ ክርስቲያን በእግሯ መጣች።

ለክርስቲያኖቹ ጸሎት መልስ የሚሆኑ ሌሎች ፈውሶችም ታይተዋል። የሶዶ ሆስፒታል እንደገና ከተከፈተ ከሁለት ዓመት በኋላ ሚሲዮናውያን በወላይታ ውስጥ ከዳር እስከዳር እየተጓዙ የወንጌል ሥራ ይሠሩና ሕዝቡን ለሚያጠቁ ለአንዳንድ በሽታዎች መከላከያ የሚሆን መድኃኒት ያድሉ ነበር።

በአንዱ ወረዳ አንድ እርኩስ መንፈስ ያለበት ሰው ዓይኑን ታሞ ይሰቃይ ስለ ነበረ ወደ ሶዶ ሄዶ መድኃኒት እንዲወስድ ክርስቲያኖቹ ቢነገሩትም ሰውየው አልፈለገም ነበር።

እንዲያውም «አላአይ! እኔ በሰይጣን የተያዝኩና እርሱን የማመልከ ስለሆነ ስለኢየሱስ ወደሚወራበት ቦታ አልሄድም፤ የኢየሱስ ተከታዮችንም መድኃኒት አልጠይቅም» ይል ነበር።

ሆኖም ይህ የሰይጣን አምላኪ ሰው ብዙ ምሽቶችን ያለ እንቅልፍ ካደረፍ ከሕመሙም የተነሣ ለረዥም ጊዜ ከተሰቃየ በኋላ የክርስቲያኖችን ሃሳብ ስለተቀበለ አንዲት ሚሲዮናዊት ወዳለችበት ወደ አካባቢው ቤተ ክርስቲያን በበቅሎ ተወሰደ።

የቤተ ክርስቲያኑ መጋቢና ሽማግሌዎች ከዚህ የተነሣ ፈነደቁ። እነርሱ ይህን ሰው ለመርዳት ሁልጊዜ ቢሞክሩም እርሱ ሳይቀበላቸው ቆይቶ ዛሬ ራሱ ፈልጎ መጣ። ለዚህም የመጋቢው ቤት ተዘጋጀ፤ በወለል እርጉብ ሣር ተጎዝጉዞ አዲስ ሰሌን ተነጠፈ።

ሚሲዮናዊቷ ስታከመውና የመድኃኒት ጠብታ በዓይኑ ስትጨምር ክርስቲያኖቹ ምርጥ ምግብ አዘጋጁለት። መድኃኒቱ ሕመሙን አስወግዶ ከሥቃዩ ፋታ ስላገኘ ምስጋና አቀረበ። ክርስቲያኖቹም እግዚአብሔር አካላዊና መንፈሳዊ ፈውስ እንዲሰጠው ፀለዩ። ለእርሱም «እኛ ያለን ደስታ ለአንተም እንዲሆን እንፈልጋለን» ብለው ነገሩት።

በዚያን ሌሊት ሰይጣን አምላኪው ሰውዬ ያለሕመም እንቅልፍ ወስዶት አደረ። በነጋታውም እስከ ሳምንቱ መጨረሻ ቆይቶ በቤተ ክርስቲያኑ አገልግሎት እንዲገኝ መጋቢው ጋበዘው። በዚያም ተገኝቶ ብዙ ደስተኛ ሰዎች አንድ ላይ ተሰብስበው መዝሙር ሲዘምሩና ጌታን ሲያመልኩ ባየ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ደንዳና ልቡን አራራ። በጉባኤው ፊትም ቆሞ «እኔ ለረዥም ጊዜ ኢየሱስ ክርስቶስን ሳልቀበል ቆይቻለሁ፤ አሁን ግን ተቀብዬ ልከተለው እፈልጋለሁ፤ እንደ እናንተ ጌታን እከተላለሁ ብዬ አላሰብኩም ነበር» ሲል ተናገረ።

ሰውየውም ተነስቶ እውነተኛ የጌታ ተከታይ እንደሆነ ለቤተሰቡና ለጉረቤቱ ለመናገር ሄደ። ሚስቱ አማኝ ስለነበረች ስለእርሱም ለብዙ ወራት ስትጸልይ ኖራለች።

ከጥቂት ወራት በኋላ በአንድ አሁድ ሰይጣን «ዛሬ ወደ ቤተ ክርስቲያን ለምን ሄድክ?» አለው።

በነጋታውም የሰይጣን ድምፅ እንደገና መጥቶ «ትናንት ወደ ቤተ ክርስቲያን ለምን ሄድክ? እኔ ዓይንህን ሳሳውር አንተ ወደ ሚሲዮናዊቷ ሴት ሄደህ መድኃኒት ለምን ወሰድክ? ሁለት ልጆቼህን በአንድ ቀን የገደልኩት እኔ እንደሆንኩ አታውቅምን? ቤትህ በእሳት ተቃጥሎ እንዲወድም ያደረግሁ እኔ አይደለሁምን? እንዴት ደፈርከኝ? ኃይል እንዳለኝ አታውቅምን? ወደ ቤተ ክርስቲያኑ ስትሄድ እንድትወድቅና እንድትጎዳ ያደረግሁ እኔ እንደሆንኩ አታውቅምን? የፈለግሁትን ለማድረግ ኃይል እንዳለኝ አታውቅምን?» አለው።

«ከሠራዥው ሥራ ነፃ ለመሆን አሁኑኑ አንድ ነጭ በሬ ለመስዋዕት አቅርብ» ብሎ ቤተ ክርስቲያን ስለሄድክና ኢየሱስ ክርስቶስን አዳኝ አድርጌ

ተቀብያለሁ ስላልክ ከዚሁ ታጥቦህ ለመንፃት አዲስ ደም ያስፈልጋል። ሲል አስጠነቱተው።

ይህ ክርክሱ ለመንፈስ የሚመጣው ድምፅ ለብዙ ቀናት እየመጣ ግንብፈራራቱን ስለቀጠለ የሰውየው አካል መንምኖ ጉልበቱም ተዳክሞ ለምት ተቃረበ። መንቀሳቀስም አቃተው።

ቤተ ክርስቲያኒቱ ለርሱ መጸለይዋን ቀጠለች፤ ከብዙ ውጊያ በኋላ ሰውየው ድኖ ብርታት አገኘ። ቆሞ ለመሄድ በቻለ ጊዜ ጌታ እንደገና ስለፈወሰውና ስላዳነው ለማመስገን ወደ ቤተ ክርስቲያን መጣ። የሰይጣንን መንገድ ትቶ ኢየሱስን መከተል መጀመሩን ካሰማው ምስክርነትና ከተደጋገመ የጸሎት ጥያቄ በግልጽ ማወቅ ይቻላል።

«ሰይጣን ይብቃኝ፤ ሰይጣን ይብቃኝ፤ በጌታ አምናለሁ፤ በርሱ አበረታለሁ። ሰይጣን ሊያሰቃየኝ ነውና እባካችሁ ሳታቋርጡ ጸልዩልኝ፤ ካልጸለያችሁልኝ እርሱን መቋቋም አልችልም። ጌታም እንደሚጠብቀኝ አውቃለሁ።»

ክርስቶስን ለመከተል እውነተኛ ውሳኔ ካደረገ በኋላ እንዴት ሊታወክ እንደቻለ ተጠይቆ እንዲህ አለ፡ «ትምባሆ ማጩስ ባቆምም ትምባሆ መትከልና መሸጥ አላቆምኩም። ድሮ ከማደርጋቸው ነገሮች ውስጥ አንዳንዶቹን አሁንም ማድረግ እችላለሁ፤ ሁሉንም መተው የለብኝም ብዬ አሰብኩ። ስለዚህ ትምባሆ ሞልቼ ጋያ ካጩስኩ በኋላ በጣም ደስ አለኝ። በዚያን ዕለት ከሰዓት በኋላ ከቀድሞ ጓደኞቼ ጋር ሆኜ ዋልኩ። ወደኋላ ተመልሼ ድሮ የማደርጋቸውን ነገሮች ላደርግ መጥፎ መንፈስ መጥቶ ረበሸኝ።

«አጥፍቻለሁና ኃጢአቴን እናዘዛለሁ። የተውኳቸውን ነገሮች እንደገና ሰርቻለሁና ጌታ ይቅርታ እንዲያደርግልኝ እለምናለሁ። ሌሎችም ብዙ ነገሮች አድርጌአለሁና ለሰይጣን ተሸንፈዋለሁ። እርሱ ወደ አሮጌ ሕይወት ሊመልሰኝ እንደሚሞክር አውቃለሁ። ለርሱ ስለተሸነፍኩ ነው የተረበሸኩት።»

ውሳኔው ቁርጠኛ መሆኑን ለማረጋገጥ በቤቱ ውስጥ ያሉትን የሰይጣን ማምለኪያ መሣሪያዎችን ሁሉ ሲያወድም እንዲረዱትና እንዲመለከቱት የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችን ጠራ። ሆኖም ሽማግሌዎቹ ከመድረሳቸው በፊት ራሱ እነዚህን ዕቃዎች ጋያውንም ጭምር ከቤቱ አውጥቶ እውጭ ሰብሰቦ በአንድ ቦታ ቆላላቸው። ወደጓሮ በመሄድ የትንባሆ ተክሎቹን በሙሉ ነቅሎ ካመጣ በኋላ በቁልሉ ጨመረ።

«ከአሁን ጀምሮ ከእነዚህ ነገሮች ጋር ጉዳይ የለኝም» አለ።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ይህ ሰው እግዚአብሔር በብርታትና በእውነት እንዲጠብቃቸው ሚስቱንና ልጆቹን በየዕለቱ እየሰበሰበ መጸለይ ጀመረ።

* * *

ከ1938 ዓ.ም. ጀምሮ ሚሲሰና ሚስተር ናታን በርሎ በሚሠሩበት በላዲ ሆስፒታል ውስጥም በሕዝብ ዓይን ያልገቡ ጥቃቅን ተፃምራዊ ፈውሶች ሁነዋል። እንደ ሌሎቹ በዚሁ ሆስፒታል ውስጥ የተካሄዱት ጥቅ በአብዛኛው በተለመዱ ዘሰታዎች ላይ ቢሆንም በአንዳንድ የተለዩ

በሽታዎች ላይ የተደረገው ቀዶ ጥገና አስደናቂ ነበር። ግንኙውም የሕክምና ሥራ የሚጀመረው በጸሎት ነበር። እያንዳንዱ ሕክምናና ፈውስም ተግምራታዊ የጸሎት መልስና የኢየሱስ ፍቅር ታሪክ ሌላው አካልና መግለጫ ነበር።

ወደ ሆስፒታሉ ከሚመጡና ከሚታከሙ በሽተኞች ውስጥ ብዙዎቹ ለመጀመሪያ ጊዜ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ እየሰሙ በግማን ራሳቸው እንደሚሉት «በሆዳቸው ውስጥ ሰላምን የሚሞላ» አዲስ የሕይወት መንገድ አገኙ። የሚሰብኩላቸው ሚሲዮናውያንና ሠራተኞች ብቻ አልነበሩም። አንድ ቀን ሁለት በሽተኞች ሲነጋገሩ ነርስ ትሰማቸዋለች፡

«በእኔ አካባቢ ቤተ ክርስቲያንም አማኞችም ስለሌሉ ወንጌል ለመስማት ብዙ ዕድል የለኝም» አለች አንዲት በሽተኛ።

«ለመሄድ የፈለግሽው ገበያ ቢሆን . . .» አለችት ሌላይቱ። «ሩቅ ነው ብለሽ ትቀሪያለሽ? ቦሎሶ ድረስ ሄደሽ ከገበያ የፈለግሽውን ገዝተሽ መመለስሽን ሩቅ ነው አትይውም። አንድ ሺልንግ ትርፍ ለማግኘት ስትይ እንደገና ቦዲቲ ድረስ ሄደሽ ያንን ትሸጭያለሽ። የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማት አንድና ሁለት ሰዓት መሄድን ግን እንደችግር ትቆጥሪዋለሽ። የእግዚአብሔር ቃል ከገበያ ከምታገኘው ነገር አይበልጥም?»

ባርሎና ባለቤቱ ወደ ሶዶ ሆስፒታል መጀመሪያ በመጡ ጊዜ ለወላይታ ወጣቶች የሕክምና ማሠልጠኛ ለማቋቋም የነበራቸው ሕልም የጤና ረዳቶች ማሠልጠኛ ት/ቤት ሲቋቋም እውን ሆነ። የትምህርት ቤቱ ዓላማ ችሎታ ያላቸውን ወንጌላዊ የጤና ባለሙያዎችን ለማፍራት የሦስት ዓመት የቲያሪና ተግባራዊ ዕውቀት ለሠልጠና መስጠት ነበር። ከዘመናዊ ሕክምና ሳይንሳዊ ቴክኒክ በተጨማሪ ግልጽና የመታዘዝ ክርስቲያናዊ ሕይወት አስፈላጊነት ትኩረት ይሰጣል። የተመረቁት የጤና ረዳቶች ከሶዶ አልፈው በመላው ወላይታ እና በአንዳንድ የኢትዮጵያ ክፍለ ግዛቶች ተመድበው ሠርተዋል።

ምዕራፍ 19. ተግባራዊ ቤተ ክርስቲያን

በብዙ መከራ ተፈትነው ሳሉ የደስታቸው ብዛትና የድህነታቸው ጥልቅነት የላግሰናቸውን ባለጠግነት አብዝተዋል።

2ኛ ቆሮንቶስ 8:2

ከአራት ሺህ የሚበልጡ ክርስቲያኖች በኦቶና ዳገታማ ሜዳ በዣር ላይ ከባሕረሣፍ ቅጠል በተሠራ ዳስ ሥር ተቀምጠው እግዚአብሔርን ለመታዘዝ ስላለባቸው ኃላፊነት እየዘመሩ ያመልኩ ነበር።

የጧቱ ፀሐይ ጨረር ዳሱ በተከደነባቸው ቅጠሎች መኻል ሾልኮ በሴቶቹ ራስ ላይ ባለው በባለ ብዙ ቀለም ሻሽ ላይ አርፏል። ሰዎቹ ከመዝሙሩ መሪ አዝግቾን ሲቀበሉ ነጭ ፕሮሶፖችው ብልጭ ይሉ ነበር።

የኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወትና ሞት ምንነትና ታላቅነትን የሚገልጹ ረዳዎችና መንፈሳዊ መልዕክቶች የሚተላለፉለትና የሚታዩበት ጊዜ ነበር።

ሁለተኛው ተናጋሪ ተነስቶ መልዕክቱን ሲጀምር ሕዝቡ ፀጥ አለ። ጠቃሚ እውነት ሁሉ እንዳያመልጠው መልዕክቱን ቃል በቃል በጉጉት አዳመጠ። ከወላይታ ውጪ የሚኖሩ ሰባዊዎች መልዕክት እንዲያቀርቡ መጋበዝ በብዙ አይዘወተርም ነበር።

ሰባዊው መልዕክቱን እንዳበቃ ወንጌል ወዳልደረሰባቸው አካባቢዎች ለመስበክና ለማስተማር መሄድ ለሚፈልጉ በጉ ፈቃደኞች ጥሪ ባደረገ ጊዜ ከአንድ መቶ በላይ ሰዎች ተነሱ። እነርሱ ለኢየሱስ ክርስቶስና እርሱን ለማገልገል የወሰኑት በአክብሮትና ፀጥ ባለ መንፈስ ነበር እንጂ በስሜት አልነበረም።

የመጀመሪያ ዓመታዊ የመጽሐፍ ቅዱስ ኮንፈራንስ የተካሄደው ገዳር 1941 ዓ.ም. ነበር። ይህንን ካሳሰቡት ምክንያቶች ውስጥ አንዳንዶቹ የአማኞች የመጽሐፍ ቅዱስ ዕውቀት ውስን መሆን፣ በመጽሐፍ ቅዱስ የጠለቀ እውቀት ያላቸው የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ቁጥር ማነስ፣ የወላይታ ክርስቲያኖች በእውራጃው ውስጥ በተለያዩና በተራራቁ ቦታዎች የሚኖሩ በመሆኑ፣ ከዚህም የተነሣ ለመደጋገፍና ለአንድነት ሲባል አብሮ መሰባሰብ አስፈላጊ እንደሆነ በመታመኑ ነበር።

ሀሳቡ ችግሮች የነበሩበት ቢሆንም የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በጋላ ስሜት ተቀበሉት። ለኮንፈራንሱ ምን ያህል ሰዎች እንደሚመጡና የመጡትም ምን ያህል ቀናት መቆየት እንደሚችሉ የሚያውቅ አልነበረም። አንዳንድ ሽማግሌዎች ምናልባት አንድ ሺህ ያህል ሰዎች ሊመጡ ይችላሉ ብለው ሲያስቡ ሌሎች ደግሞ በግምት ሁለት ሺህ ያህል ይመጣሉ ብለው ተስፋ ያደርጉ ነበር። ታዲያ ይህ ሁሉ ሕዝብ የት ነው መሰባሰብ የሚችለው? በወላይታ ሰዎች አቀማመጥ እንኳን ቢሆን ይህን ያህል ሕዝብ የሚችል አዳራሽ በሚሲዮኑ ግቢ አልነበረም።

ሕዳር የማይዘንብበት ወር በመሆኑ ስብሰባዎቹ ከቤት ውጭ ሊካሄዱ ይችላሉ። በሁለቱ የመጽሐፍ ቅዱስ ት/ቤት ሕንፃዎች መካከል ያለው ሣር የበዛበት ቦታ ሁሉም ማየትና መስማት በሚችሉበት በቁልቁለቱ መጨረሻ ጊዜያዊ መድረክ ከተሠራ ተስማሚ ቦታ መሆኑ ተረጋገጠ።

ከቀትር ፀሐይ መከላከያ እንዲሆን በቋሚ የባሕርዛፍ አጠናዎች ላይ ረብራብ ከታሠረ በኋላ በላዩ ላይ ቅጠሎች ተጨምረው ዳስ ተሠራ።

ለዚህ የመጀመሪያ ኮንፈራንስ አራት ሺህ ተሳታፊዎች በመምጣታቸው ሰው ሁሉ ተደነቀ። ከፊሎቹ ለሁለትና ለሶስት ቀናት ከቆዩ በኋላ ለሌሎች ቦታ ለቀው ወደቤታቸው ሲመለሱ ቤቱን ሲጠብቁ የቆዩት የቤተሰብ አባላት በተራቸው ይመጡና ፕሮግራሙን ይካፈላሉ። የወላይታ ቤት ከውጭ የማይቆለፍ በመሆኑ ቤትና ንብረት ለመጠበቅ እንዲሁም ከብተችን ልማዝግራትና ለማስገባት ቢያንስ አንድ ሰው በቤት መቅረት ነበረበት። በኮንፈራንሱ ቀናት የሰው ቁጥር ሁለት ሺህ እምስት መቶ ያህል ሆኖ ከቆየ

በእግዚአብሔር ፊት በምትቆምበት ጊዜ

ምን መልስ አለህ?

እርሱ የላካቸውን ካልደገፍክ

ምን መልስ አለህ?

በደልህን ካላረምክ

ምን መልስ አለህ?

መዋሸትን ካላቆምክ

ሐሚትን ካልተውክ

ቁጣህን ካልገታህ

ፈቃዱን ካላደረግህ

ወንጌልን ካልመሰከርክ

ወንጌልን ያልሰሙ በፊቱ በሚቆሙበት ጊዜ

በጨለማ ወዳሉት የሚሄዱትን ካልደገፍክ

ምን መልስ አለህ? . . .

በሜዳው ዝቅተኛ በኩል ካለው የመናገሪያ ሥፍራ ላይ ሆነው ሲመለከቱት በሺህ የሚቆጠሩ የጥቁር ዳማ ፊቶች ይታያሉ። ሁሉም እስከ ትከሻቸው የለበሷቸው ከጥጥ ፊትል የተሠሩና ደማቅ ጥለት ያለባቸው ነጭ ጋቢዎች ልዩ ድምቀት ሰጥተዋቸዋል።

ሕዝቡ ሲዘምር ሽማግሌዎቹ ተጠጋግቶ ያለመስመር በተቀመጠው ሕዝብ መካከል እየተዘዋወሩ ከአንዱ ወደ አንዱ ቦታ በሰው ላይ እየዘለሉ በማለፍ ስጦታ ይሰበሰቡ ነበር። እያንዳንዱ ሰው እጁን እየዘረጋ በሽማግሌዎች እጅና በያዟቸው ባርጌጣዎች ልዩ ልዩ ሳንቲሞችን፣ የምርት ውጤቶችን፣ ኮቶችን፣ ሽማግሌዎችን፣ ሹራቦችን፣ ጫማዎችን . . . ወዘተ ይጥል ነበር። በዚህና በዚያ ሰው እየቆመ ልብሱን አውልቆ ለእግዚአብሔር ስጦታ ይሰጥ ነበር።

መዝሙሩ ሲያበቃ ሽማግሌዎች የሰበሰቡትን የስጦታ ገንዘብና ዕቃዎችን በሕዝብ ፊት በመነጋገሪያው መድረክ ላይ ዘረገፏቸው። ገንዘቡ ከአገልግሎቱ በኋላ የሚቆጠር ሲሆን ሌሎች ዕቃዎች ደግሞ በገበያ ተሸጠው ሂሳቡ ከተሰበሰበው ገንዘብ ጋር ይደመራል።

ይህ እንግዲህ በዓመቱ ከፍተኛ በሆነው በወላይታ ቤተ ክርስቲያን ዓመታዊ ኮንፈራንስ ላይ ነው። በዚሁ የአንድ ሳምንት ኮንፈረንስ እያንዳንዱ ክርስቲያን ከሥራው ተለይቶ ቢያንስ ለአንድ ወይም ለሁለት ቀን እንኳን ቢሆን ይካፈላል። ኮንፈራሱ ገና ፀሐይ ላትወጣ በተደረገው የአንድ ሰዓት ፀሎት ተጀመረ። ይህ ስብሰባ በሦስት ሰዓት ቀጥሎ ምፅዋት ከተሰበሰበ በኋላ ሁለተኛ ሰው ሰበከ። ከዚያም ምላ ተበልቶ ይህንኑ የመሰለ ፕሮግራም ተካሂደ። በማታ የሚኖረው ደግሞ በተለይ ክርስቲያን ላልሆኑት የጌታ

በኋላ በመዝጊያው ቀን ስድስት ሺህ ደረሰ። እያንዳንዱ ሰው የራሱን ምግብ ይዞ ይመጣ ነበር።

በኮንፈራንሱ ዋናው ተናጋሪ ሚስተር ፕላይፈር (የኢስ.አይ.ኤም. ኢንተርናሽናል ዳይሬክተር) ነበር። እርሱ ከአምስት ዓመት በፊት ወላይታን ከጎበኘ በኋላ በድጋሚ መጥቶ ነበር በዚህ ኮንፈራንስ የተገኘው። ሚስተር ፕላይፈር በወላይታና በጉረቤት ብሔረሰቦችና ሕዝቦች ወንጌልን የማሰማት አስፈላጊነትን በማስገንዘብ ከፍተኛ ሚስዮናዊ ጥያቄ አቅርቦ አርባ ወጣቶች ፈቃደኝነታቸውን በመግለጽ መልስ ሰጡ። በዚያ ዓመት ወዲያው መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ገብተው እንዲማሩ ተመደቡ።

በተከታዩ ዓመት ማለትም በ1942 ዓ.ም. እነዚህ አርባ ወጣቶች ቤታቸውን ትተው በመውጣት ለወንጌል ስብከት ሊሄዱ በተዘጋጁ ጊዜ የገንዘብ ድጋፍ ጥያቄ በዓመታዊው ኮንፈራንስ ለተገኙ ክርስቲያኖች ቀረበ። በኮንፈራንሱ መጨረሻ ላይ ከሰጡታ የተገኘው ጠቅላላ ገንዘብ ሦስት መቶ ስድሳ ስምንት ብር መሆኑ ታወቀ። ይህም ከአጠቃላይ የወላይታ ቤተ ክርስቲያን በአንድ ጊዜ ከፍተኛ ገንዘብ ሲሰበሰብ የመጀመሪያ ነበር።

«እኛም በመስጠት እንደነጮች ሆነናል» ይሉ ነበር ክርስቲያኖች በ1943 ዓ.ም. ዓመታዊ ኮንፈራንስ የተሰበሰበው ስጦታ አንድ ሺህ ስምንት መቶ መድረሱን ተመልክተው። አብዛኛዎቹ ገቢያቸው በሳንቲሞች የሚቆጠር ነበር። ክርስቲያኖቹ በመስጠት ብቻ ሳይሆን በእምነትም አድገዋል። ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ላልሰሙት የወላይታና ሌሎች ሕዝቦች ያለባቸውን ኃላፊነት በመገንዘብ በቤተ ክርስቲያኑ ከሚሰበሰበው ምዕዋት ግማሹን ለወንጌላውያን ድጋፍ እንደሚያውሉት ቃል ገቡ።

ወላይታዎች ድሃ ቢሆኑም ሁልጊዜ ስጦታዎቻቸውን በማሳደግ ይደሰቱ ነበር። በክርስቶስ የነበራቸው ደስታና ፍቅር ስላደገ ካላቸው አካፍለው ለሌሎች ሲሉ የመለገስ ፍላጎትም አደገ። በእጃቸው ገንዘብ ወይም ደግሞ የሚጨበጥ ንብረት አልነበራቸውም። በሚቀጥለው የመጽሐፍ ቅዱስ ኮንፈራንስ ጥቂት ክርስቲያኖች በስብሰባው መኻል ቆመው በመጪው ዓመት የተወሰነ ገንዘብ ለጌታ እንደሚሰጡ ቃል ገቡ። የገቡትንም ቃል ለመጠበቅ እንዲችሉ ጌታ በቂ ገንዘብ እንደሚሰጣቸው ያምኑ ነበር።

ወዲያው በጥቂቶች የተጀመረው የስጦታ ቃል ኪዳን በሌሎች መካካልም ተቀጣጠለ። ክርስቲያኖች እየተነሱ የየራሳቸውን ስጦታ በእምነት እየገለጹ ቃል ገቡ። በግ፣ አህያ፣ ፈረስ፣ ቡሉኮ (ሸማ)፣ አሥር ብር፣ አሥር የቡና ዛፎች ምርት ወዘተ። ቃል ኪዳኖቹ በቀላሉ የተደረጉ አልነበረም። በሰጪውና በጌታ መካከል ግደታውን በመገንዘብ የተደረጉ ልባዊ ስጦታ እንጂ። ሰጪዎቹም ለኢየሱስ ክርስቶስ ካላቸው ፍቅር የተነሣ ይህን ያህል ለመስጠት በመቻላቸው (ጌታ ስለሚያስችላቸው) ደስ ብሏቸው ነበር። በጠቅላላው በዕለቱ የተሰበሰበውና ቃል የተገባው ስጦታ አምስት ሺህ ሁለት መቶ ብር ነበር።

በሚቀጥለው ዓመት ቃላቸውን ጠብቀው መከፈል ይችሉ ዘንድ ጠንክረው መሥራት ጀመሩ። ከፍያውን በየጊዜው በማድረግ ሙሉ በሙሉ አጠናቀቁ። በተከታዩ ኮንፈራንስ መዝገቡ ሲመረመር ቃል የተገባለት ሁሉ አንዲት ሳንቲም ሳትቀር መከፈሉ ተረጋገጠ።

ከዚያን ዓመት ጀምሮ በእንደዚህ ዓይነት ለጌታ ሥራ መስጠት እያደገ መጥቷል። ወላይታዎች ከዓለም ደሃ ሕዝቦች ጋር የሚቆጠሩ ሆነው ላሉ ለወንጌል ሥራ የሚሰጡትን ግን ከጊዜ ወደ ጊዜ ሲያሳድጉ ስናይ እንግዳ ነገር መስሎ ሊታየን ይችላል። የወላይታ ኑሮ እንደ አብዛኛው የዓለም ሕዝብ ከእጅ ወደ አፍ ሆኖ ለኑሮ መሠረታዊ በሆኑ አካላዊ ፍላጎት ላይ ያተኮረ ነው። ከበለጸጉት ሀገሮች ሕዝቦች ጋር ሲወዳደር በወላይታ ሀብታም የተባለ ሰው እንኳን ምንም የሌለው ተብሎ ሊቆጠር ይችላል። ወላይታዎቹ በሕይወታቸው ይደሰታሉ። ይህ ማለት ሕይወታቸው ምቹና የጥጋብ ሕይወት ነው ማለት አይደለም። ክርስቲያን ከሆኑ በኋላም የኑሮአቸው ደረጃ አደገ ማለት አይቻልም። ክርስቲያኖች በእምነት ቃል የገቡበትን ስጦታ እንኳን ለመክፈል ቀላል ሆኖ ባያገኙትም ከፍያውን ያልፈጸሙበት ወይም ጨርሶ ያልከፈሉበት ጊዜ የለም። አንዳንድ ጊዜ ከፋዩ በሙሉም ሆነ በከፊል ቃል የገባውን ሳይከፍል ቢሞት ቀሪው የትዳር ንደኛ (ባል ወይም ሚስት) እንደራሱ ግዴታ በመቆጠር ከፍሎ ያጠናቅቃል። ይህ ሲሆን ከፍያው ብዙውን ጊዜ ከዓመት በላይ ጊዜ ይወስዳል።

አንድ ቀን አንድ ሰውዬ መቆም እስኪሳነው ድረስ ደክሞት ሶዶ ከሚሲዮኑ መጽሐፍ መሸጫ ቤት መጣ። ሰልማ በርግስትን ባቀረበችለት ወንበር ላይ እንዳረፈ ደጋግሞ «ጌታ ሆይ እዚህ ስላደረስከኝ አመሰግንሃለሁ» ካለ በኋላ ታሪኩን መናገር ጀመረ።

ድሃ በመሆኑ ገንዘብ ለማግኘት ሲል ሚስቱንና ቤተሰቡን በመተው ወደ ዶርዜ ሀገር ሄደ። በዚያ ሽማጌ ሆኖ ለራሱና ለባለቤቱ ልብስ አዘጋጀ። በእምነቱ ለወንጌል ሥራ ሊሰጥ ቃል የገባበትንም ለመክፈል የሚበቃ ገንዘብ አገኘ።

ወዲያው ከኩቱ ኪስ ከረጢት አውጥቶ በውስጡ ያለውን ገንዘብ በሚሲስ በርግስትን እጅ ዘረገፈ። ሚሲስ በርግስትንም መዝገቡን ስትመለከተው ሰውየው ቃል የገባው የዛሬ አምስት ዓመት መሆኑን ካየች በኋላ ለመክፈሉ መዝግባ ገንዘቡን አስቀመጠችው። ሰውየውም በረዥሙ ከተነፈሰ በኋላ «አሁን ቀለለኝ በረታሁም። ቃል የገባሁትን እስከምክፈል ጌታ እንዲያኖረኝ (በሞት እንዳይጠራኝ) ለብዙ ወራት ስጸልይ ቆይቻለሁ» ሲል ተናገረ።

በአሁኑ ጊዜ በመጽሐፍ ቅዱስ ኮንፈረንስ ላይ የሰጠታ ቃል መቀበልና መመዝገብ በተሻለና በተቀነባበረ መንገድ ይሠራል። ለሰጠታ ቃል መግባት የሚፈልጉ ሰዎች በጧትና ከሰዓት በኋላ ፕሮግራም መጨረሻ ቆመው ለሚጠባበቁ ሽማግሌዎች ወይም አስተማሪዎች ቀርበው ዝርዝር መረጃ ይሰጣሉ። እያንዳንዱ ሰው ለሰጠታው ቃል መግባት በፈቃደኝነት ለሰው ሳይሆን ለእግዚአብሔር የሚደረግ መሆኑን የሚያውቅ ቢሆንም ትክክለኛ ለመሆን ሲባል የሰጠው ስም ወረዳና የሚሰጠው ስጦታ ዓይነት ይመዘገባል። በወላይታ የባንክ አገልግሎት ተቋም ስላልነበረ መዝገቦቹና ገንዘቡ በሚሲዮናውያን ይጠበቅ ነበር።

ለመስጠት ያለው አጋጣሚ በመጽሐፍ ቅዱስ ኮንፈረንስ ምፅዋትና ስጦታ ብቻ የተወሰነ አልነበረም። ሁልጊዜ እሁድ ከአካባቢው ቤተ ክርስቲያን ምፅዋትና አሥራት ይሰበሰባል። ከዚህም በሁለተኛው ዓመታዊ ኮንፈራንስ

በተገባው ቃል መሠረት ግጥሥ ለቤተ ክርስቲያን ሲውል ሌላው ግጥሥ ደግሞ ለሚሊዮንና ወንጌል ሥራ ድጋፍ ይውላል። ይህ ለወንጌል ሥራ የተመደበው ገንዘብ ወደ አውራጃው የሽግግሌዎች ስብሰባ ይቀርብና በጋራ ግምጃ ቤት (ገንዘብ ቤት) ይቀመጣል።

ዘወትር ሐሙስ ጧት በነበረው የፀሎት ፕሮግራም ለችግሮች መርጃ የሚውል ምፅዋት ይሰበሰባል። በወር አንድ እሁድ ማለት በቁርባን ቀን የሚሰበሰበው ምፅዋት እህል፣ ድንች፣ ቅቤ፣ ልብስም ጨምሮ ለመጋቢው ይሰጣል።

ሴቶችም የራሳቸው የሆነ ብዙ ባይኖራቸውም መጽሐፍ ቅዱስ ለመማር በሚሰበሰቡበት ጊዜ ምፅዋት ይጥላሉ።

አንድ ጊዜ ሳምንታዊ የሴቶች ስብሰባ ተፈጽሞ ሁሉም ወደየቤታቸው ጉዞ ሲጀምሩ ሳልማ በርግስተንም ወደ ቤትዋ መንገድ እንደሾመረች አንዲት አርጊት ፈጥና ወደ እርስዋ ስትሮጥ ተመለከተች። ዳገቱን ጨርሳ ወደ እርስዋ ስትደርስ አርጊቷ ላብ በላብ ከመሆኗም በላይ በመጨረሻም እያቃተተች «ጌታ ሆይ ተመስገን፣ በጊዜ እዚህ ድረስ ስላደረስከኝ አመሰግናለሁ» አለች።

«በጊዜ እንዳልደረሰች ስለማውቅ አባባሏ ግራ ቢገባኝም ሳት አልኩና (ደጋግመሽ እግዚአብሔር እዚህ በጊዜ ስላደረሽ የምታመሰግኝበትን ምክንያት ልትነግረኝ ትችያለሽ?) አልኳት» አለች ስልማ በርግስተን ያለፈውን አስታውሳ።

«እንደገናም (ጌታ ሆይ አመሰግንሃለሁ) ካለች በኋላ መቀነቷን መፍታት ጀመረች። (ሳምንቱን መሉ በዚሁ በሴቶች ስብሰባ ነበር የቆየሁት። ከእግዚአብሔር ቃል ባንበብሽልንና እግዚአብሔርም ለእኛ ያደረገውን ሁሉ እንድናውቅ በረዳሽን መሠረት ለእርሱ የምሰጠው ነገር እንዲኖረኝ ፈልገኩ። ሌሎች ሴቶች የየራሳቸውን ስጦታ ሲሰጡ እኔ ግን የምሰጠው አልነበረኝም።

«(ያሉኝን ጥቂት ሳንቲሞች ወስጄ ከገበያ ጥጥ ገዛሁ። ቀን ቀን ይህን የሴቶች ስብሰባ እየተካፈልኩ ማታ ማታ እያመሽሁ ስፈትል ከቆየሁ በኋላ ባለፈው ሌሊት ጨረስኩ።

«(ዛሬ ማለዳ ፀሐይ ከመውጣቱ በፊት ከመኝታዬ ተንሰኜ ወደ ገበያ ሄድኩ።)

«እስከ ገበያው አምስት ሰዓት የእግር ጉዞ ይፈጃል። በዚያ ፈትሷን ሽጣ (ጌታ ሆይ በጊዜ ደርሼ ስጦታዬን እንዳደርስ እርዳኝ እያለች ተመልሳ ወደ ሶዶ ጉዞ ጀመረች።

«(ተመልከቼ) አለችን (እግዚአብሔር ይህንን ገንዘብ እንድሰጠው ነግሮኝ ቶሎ እንድደርስ ረዳኝ።)

«እጂንም ዘርግታ ሃያ ሣንቲም በእጄ አስቀመጠችው።»

ክፍል ሰባት፡- ቋሚ ብርሃናት

ምዕራፍ 20. ናና

እነርሱም ስለሰሙ ይናቁ ዘንድ የተገባቸው ሆነው ስለተቆጠሩ ከሸንገው ፊት ደስ እያላቸው ወጡ፤ ዕለት ዕለትም በመቅደስና በቤታቸው ስለ ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደሆነ ማስተማርንና መስበክን አይተውም ነበር።

የሐዋ. ሥራ 5:41-42

«እኛ፤ ትፈልገዋለህ?» ሲል ሽማግሌው ሚሲዮናዊውን ጠየቀ። ወደ ናናም ዞር «እስቲ ውጪ ቆይ፤ ስንፈልግህ እንጠራለን» አለው።

ረዥምና ቀጭን ለግላጋ ወጣት ክፍሉን ለቆ ከወጣ በኋላ «እንቅልፋም ይመስላል፤ ሲሠራ ፍጥነትና ቅልጥፍና ይኖረው እንደሆነ አላውቅም» አለ ሚሲዮናዊው።

«እንቅልፋም ነው ብለህ አትጨነቅ። ዛሬ ከመንደሩ ተነስቶ በእግሩ ስለመጣና ፀሐይ ስለአደከመው ነውና ሲቆይ ይሻለዋል። ቅሬታህ ይኸው ብቻ ከሆነ ግድ የለህም ምክረው» አለው ሽማግሌው እየሳቀ። ከዚያም ተስማምተው ናና በሚሲዮናዊው ቤት እንዲሠራ ተቀጠረ።

ናና ከተጠበቀው የበለጠ ሥራ ሠራ። ማንበብ የሚችል መሆኑንም ሲያውቁ ሚሲዮናውያን ደስ አላቸው። ታሪኩን ሳይነግራቸው ብዙ ወራት ከሠራ በኋላ አንድ ቀን ማታ ጠየቁትና ይነግራቸው ጀመር። ልጅ በነበረበት ጊዜ ጌታን ሊያውቅ የቻለው በአካባቢው በነበሩ ክርስቲያኖች በተለይም ወደ ሚሲዮናዊው እንዲሠራ ባመጣው ሽማግሌ ምስክርነት ነበር።

ናና እንዳለው ከሆነ እርሱ በእግዚአብሔር ሲያምን ታላቅ ወንድሙም አመነ፤ ነገር ግን በእምነቱ ጠንካራ አልነበረም። የሽማግሌው ሕይወት ግን ጠንካራ፤ እውነተኛና ደስተኛ መሆኑን ናና አይቶ እንደ እርሱ ጌታን ለመከተል ፈለገ። በቤተ ክርስቲያን የሚካሄዱ አገልግሎቶችንና ስብሰባዎችን በተለይም የሐሙስ ማለዳውን የፀሎት ፕሮግራም በታማኝነት ተከታተለ። ናና ቤተ ክርስቲያን ለመድረስ የሚጓዝበት ሞንገድ ረዥም ከመሆኑም በላይ ቤተሰቦቹ መሄዱን ስላልወደዱ ለማስቀረት ያላደረጉት ነገር አልነበረም። ሁልጊዜ ሐሙስ ጧት ከመኝታው ሲነሣ ቤተ ክርስቲያን እንዳይሄድ ልብሶቹን ይደብቁበታል።

አንድ ቀን ልብሶቹን መደበኛ ብቻ ሳይሆን ቤተ ክርስቲያን በሚሄድባቸው ሐሙስና እሁድ ዕለታት ምግብ የማይሰጠው መሆኑን እናቱ ብትነግረውም ናናን ልታስተውው አልቻለችም። ይህ በጣም ከባድ ወይም ትልቅ ቅጣት

አይደለምና እችላለሁ። የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማት ስል አንድ ቀን ያለምግብ መዋል በጣም አይከብደኝም ብሎ አሰበ። ግን የልብሱን ጉዳይ ምን ግድረግ እንዳለበት ሊያውቅ ባለመቻሉ በቤተ ክርስቲያን ለነበሩ አንዳንድ ሰዎች ሲነግራቸው ሌላ ተደራቢ ልብስ ሰጡት። በየጊዜው ከቤተ ክርስቲያን ሲመለስ አውልቆ እስከሚቀጥለው አገልግሎት ቀን ድረስ በጎረቤት ሰው ቤት ያስቀምጥ ነበር።

በሌሎች ቀናት በቤት ውስጥ ሆኖ ምግብ ሲቀርብለት ከመመገቡ በፊት ጌታ እንዲባርክለት ለመጠየቅና ለማመስገንም ሲፈልግ አይፈቀድለትም። ወላጆቹም «እኛ አንተ የምታምነውን ስለማናምን በቤታችንና በምግብ ሰዓታችን መጸለይ አትችልም» ይሉት ነበር።

ናኖ ግን ለራሱ ሲናገር እንዲህ አለ፡ «እግዚአብሔር የምበላውን ምግብ የሰጠኝ ሆኖ ሳለ ሳላመሰግነው እንዴት እበላለሁ?» በመጨረሻም ምግብ ሲቀርብ ከመብላቱ በፊት ቁርጭምጭምቱን እያከከ ዓይኑን ጨፍኖ ስለምግቡ ጌታን ሊያመሰግን ስለወሰነ ቁርጭምጭምቱን አሞት ይሆናል እያለች እናቱ ዝም ትለው ነበር።

ናኖ የፀሎት ጊዜ እንዲናረው ሲፈልግ ወደ በቆሎው ተክሎች ውስጥ ይሄድና በጉልበቱ ተንበርክቶ ከጌታው ጋር አስደናቂ ጊዜ አሳልፎ ይመለሳል።

የናኖ አባትና እናት ልጃቸው ነጮች ባመጡት አዲስ እምነት ማመኑን እንዲተው ለማድረግ የሚችሉበት ዘዴ ግራ ገብቷቸዋል። ምናልባት ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር የሚገናኝበት መንገድ ቢዘጋ ይመለስ ይሆናል ብለው አሰቡ። ወደ ኢጣሊያኖች መጥተው ናኖን ወደ ቆላው ጥጥ እርሻ እንዲወስዱትና እንዲያሠሩት ጠየቁቸው። «በዚያ አስቀምጣችሁ ወደዚህ እንዳይመጣ እየጠበቃችሁ እንደፈለጋችሁ አድርጉት» ሥራ ስጡት፤ በኃይል እንዲሠራም አድርጉት» አሏቸው። ኢጣሊያኖችም ለጥጥ እርሻዎቻቸው ጤናማ ወጣት ሠራተኞችን ይፈልጉ ስለነበር ደስ እያላቸው ናኖን ወሰዱት።

ናኖ ቀደም ብለው በጥጥ እርሻው የነበሩ ሰዎች ስለደረሰባቸው ችግሮች ብዙ ታሪክ ያውቅ ነበር። ስለሆነም የሚጠበቀውን በመፍራት ጌታ ጤናማ አካሉን እንዲጠብቅለት ለመነፃፃር ላልተወሰነ ጊዜ ከጌታ ጋር ባለው ሕብረት መቀጠል የሚችል መሆኑ ቢታየውም ከታመመ ግን ምን እንደሚደርስበት ለማወቅ ይቸገራል። በቆላው ወባ በብዛት ስላለ የሚይዘውም ከውሃ መሆኑን ስለሚያውቅ ውሃ እንዳይጠጣና እንዳይጠግውም እግዚአብሔርን ይለምን ነበር።

«ትሰሙኛላችሁ! በዚያ በቆላ አንድ ቀን እንኳን አልተጠግሁም። በጌታም በጣም ደስ ይለኝ ነበር። በመጨረሻም አንድ ቀን አጋጣሚ አገኘሁና ጤናቼ ወጣሁ» አለ።

ወላጆቹ እርሱን በማየት ብዙ ባይደስቱም ናኖ ወደ ቤቱ በመድረሱ በጣም ተደሰቱ። ከጥቂት ጊዜ በኋላም ቤተ ክርስቲያን ሄዶ ከአግኝ ወንድሞቹ ጋር እንደገና በመገናኘቱ ደስ አለው።

በዚያ ሰዎች እናቱ ታመሙት። ናና እቤት ሆኖ ሲያስታምግትና ሲረዳት ቢቆይም በአንድ ረቡዕ ግታ እናቱ አረፈች። በነጋታው ሐሙስ ጧት ከሚኖረው የፀሎት ፕሮግራም መቅረት ስላልፈለገ ገና ሳይነጋ ከቤት ወጥቶ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄደ።

ከሰብሰባው በኋላ አግኞቹ ወደ ለቅሶ ቤቱ በመሄድ ናናን እንዲያጽናኑ ግላሰቢያ ተሰጠ። እዚያ ሲደርሱም ከሰዓት በኋላ ለሚኖረው ቀብር ብዙ ሕዝብ ተሰብስቦ ነበር። ናና በቤተሰቡ መካከል ሆኖ በእናቱ ሞት በጣም ያዘነ ቢሆንም እንደሌሎች የቤተሰቡ አባላት አላለቀሰም፤ ደረቱን አልደለቀም፤ ፊቱን አልቧጫረም። ከዚህም የተነሣ አንዳንድ የአካባቢ ሽግግሎች ተበላጭተው አስፈራሩት፤ እነርሱ ሁልጊዜ እንደሚያደርጉት ወጉንና ሥርዓቱን ተከትሎ በለቅሶው ካልተሳተፈ አስፈሪ አደጋ እንደሚደርስበት አስጠነቀቁት።

ናናም «እናንተ የምታደርጉትን በማድረግ ጌታዬን አላዋርድም። ኢየሱስ ክርስቶስ አዳኝ ነው። እርሱ ደስታን ስለሰጠኝ ይህን በመሰለው የሐዘን ጊዜ እንኳን ደስተኛ ነኝ» ቢል መለሰላቸው።

እንደገና ቢያስጠነቅቁም ናናን ሲያስለቅሱ አልቻሉም። ስለዚህም ይዘው እጆቹን ከሌላው ሰውነት ጋር በገመድ ካሰሩ በኋላ ጎትተው በመውሰድ በዛፍ ላይ ሰቀሉት።

በመጀመሪያ ስቅላቱን መቋቋም አልከበደውም።

ጌታዬን ከማሳረር ይህንን መቀበል ይሻለኛል ብሎ አሰበ። ለብዙ ሰዓታትም እንደተሰቀለ አቆዩት።

ናና ስለዚያ ሁኔታ ሲናገር እንዲህ ብሎ ነበር። «በዚያን ጊዜ ሰውነቴ በጣም የከበደ ይመስለኝ ነበር። ገመዱም ሰውነቴ ውስጥ ዘልቆ በመግባት ይቆራርጠኝ ነበር። በጣም የጎዳኝ ይሁን እንጂ እኔ አልተሰማኝም። ተሰቅዬ ላለሁም ከጌታ ጋር እንዳልነጋገር የሚከለክለኝ ነገር እንደሌለ አወቅሁ። ጌታም እነጋግሮኝ ደስታንና ስቃዩን የምቋቋምበት ጥንካሬ ሰጠኝ። በዚያ መከራ ምክንያት ያጣሁት አንዳች ነገር አልነበረም።»

የግታው ሰዓት ሲደርስ አባቱ «ልጄ እኔን ትቶ ሌላ እምነት ለመከተል ከቆረጠ ከዚህ በላይ መቀጣት አያስፈልገውም። ከዚህ በኋላ እሽ ብሎ አይተውም። ሄዶ ላሞችን ይጠብቅ፤ ሲመሽም ወደ ቤት ይመልስ።» በቤት ለቅሶ (ሐዘን) እያለ ወደ ላሞች መላክ ለቤተሰቡ አባል እንደውርደት ይቆጠር ነበር።

«ላሞችን ለመጠበቅ ስላክ ደስ ብሎኝ ነበር። በዚያም ከኢየሱስ ጋር መነጋገር ለዘመዶቹ እንድናገርና እኔንም ለራሱ እንዲያበረታኝ ጠየቅኩት» አለ ናና።

ከዚያ በኋላ ለብዙ ዓመታት ናና በቤት ከአባቱ ጋር ኖረ። አሁን ግን ለምግብና ለልብስ መግዣ የሚሆን ገንዘብ ግጥሟት ለሚያስችል ሥራ ወደ ሚሲዮኑ መጣ።

በሚሲዮናዊው ቤት ብዙ ሳይቆይ አንድ ቀን «ጌታ ወንጌልን ለሚያስፈልጋቸው ሄጀ እንድናገር ሊልከኝ ስለሆነ በዚህ ሥራ ብዙ ጊዜ የምቆይ አይመስለኝም» አለ።

«በእርግጥ ጌታ የጠራህ ከሆነ እዚህ መቆየት የለብህምና መሄድ አለብህ» ብሎ ሚሲዮናዊው አበረታታው። ናናም ከሁለት ሳምንታት ባነሰ ጊዜ ውስጥ ለወንጌል ሥራ የሚሄድ መሆኑን ወሰነ።

ሁለት ሳምንት ሊሞላ ጥቂት ሲቀረው ናና «አሁን ወዲያው ልሄድ የምችል አይመስለኝም ተጨማሪ ሱሪና ሌሎች ልብሶች ያስፈልገኛል። ይህን አንድ ሙሉ ልብስ ብቻ ይገር መሄድ አልችልምና ትንሽ ቆይቼ ተጨማሪ ገንዘብ ማግኘት ያለብኝ ይመስለኛል» ሲል ሚሲዮናዊውን አማከረ።

ሚሲዮናዊውም «ጌታ የጠራህ ከሆነ ተጨማሪ ልብሶችን በመፈለግ እዚህ የምትቆይበት ምክንያት የለም። ጌታ ራሱ የሚያስፈልግህን ልብስ ያሟላል» ብሎ ካስጠነቀቀው በኋላ ናና ብርታት አግኝቶ ወንጌልን ለመስበክ ሄደ።

ከቤቱ ትንሽ ራቅ ብሎ ቤተ ክርስቲያን የተጀመረ ይሁን እንጂ መጋቢ አልነበረውም። ለዚህ ጥቂት አማኞች ለነበሩበት ቤተ ክርስቲያን ናና መጋቢ ሆኖ እሁድ እና ሐሙስ ይሰበክ ነበር። በሳምንቱ ቀናትም ጧት ጧት ማንበብና መጻፍ እንዲችሉ ተማሪዎችን ያስተምራል። ተማሪዎቹ አዲስ አማኞችና ማንበብና መጻፍም የማይችሉ በመሆናቸው መጽሐፍ ቅዱስም ሆነ አዲስ ኪዳን አልነበራቸው። ናና የእግዚአብሔርን ቃል ሊሰብክላቸውና ራሳቸውም እንዲያነቡት ሊያስተምራቸው ሙሉ ሽክም ተሰማው።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ የወንጌል ጠላቶች ቤተ ክርስቲያኑን አቃጠሉ። ናና እና ሌሎች ሽማግሌዎች «በዚህ ምክንያት የእግዚአብሔርን ቃል መስበክ አናቆምም። ምናልባት ጌታ ከበሬቱ ይበልጥ የሰፋ ቤተ ክርስቲያን እንዲኖረን ፈልጎ ይሆናል» በማለት ሰዎችን አስተባብረው ትልቅ ቤተ ክርስቲያን መገንባት ጀመሩ። ቁጥሩ የበዛ ሕዝብ ወደ ቤተ ክርስቲያኑ ይመጣ ስለ ነበረ ብዙዎች ዳኑ። ጌታም ቃሉን ባረከ። አነስተኛ የነበሩ አማኞችም ቁጥራቸው በየሳምንቱ ያድግ ነበር።

ናና በዚሁ ቤተ ክርስቲያን ሲያገለግል ከቆየ በኋላ በአንድ እሁድ ጧት በጉባኤው መካከል ተነስቶ «ዛሬ ጧት ስንት መጽሐፍ ቅዱስና አዲስ ኪዳን ይዛችኋል?» ሲል ጠየቀ። «አሥራ ሁለት! ጥሩ! አሥራ ሁለት ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስ ያላችሁና ማንበብ የምትችሉ ስለሆነ ከአሁን በኋላ የመስበክና የማስተማር ሥራ የናንተ ይሆናል። እኔ ግን ወደ ሌላ አካባቢ ሄጀ ወንጌልን ላልሰሙት እንዳሰማ ጌታ እየጠራኝ ነው» አላቸው።

አማኞቹ ሀሳቡን ባለመቀበል እንዲህ አሉ፡ «አይሆንም። እንድትሄድ አንፈቅድም። በሚመጡት ዓመታት ከኛ ጋር እዚህ ሆነህ ካልጠበቅክንና ካልመገበክን ከጌታ ጋር እንዴት መቀጠል እንችላለን? በዚህ ሁኔታ እያለን ትተሽን የምትሄደው ለምንድነው? ወደ ቀድሞ አርጌ ሕይወት እንድንመለስ ትፈልጋለህ ማለት ነው?»

«አላይ! አልረገጥም» ነገር ግን እስካሁን እናንተ ስትቀላቁ የናሬችሁ ስለሆነ ከአሁን ጀምሮ ራሳችሁ መሥራት አለባችሁ። ጌታ እየጠራኝ እንደሆነ ይሰማኛል። እኔ ሄጀ ወንጌል እንድሰበክ እንዲሁም እናንተ ደግሞ እዚህ ያለውን መሥራት የምትችሉትን እንድትሠሩ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው።»

የመሄዱ ጉዳይ ከፍተኛ ተቃውሞ ስለገጠመውና ክርስቲያኖችንም ተለይቶ ችኩሉ በመሄድ ሥራውን ላለመጉዳት ትቂት ጊዜ ቆየ። እርሱ ጥሩ መጋቢ፣ ጥሩ ሰባኪ፣ ታጋሽና የሚቀርቡትን ሰዎች ለመርዳትና ለማገልገል የሚወድ ሰው ነበር።

ናና ወደ ቤተ ክርስቲያኑ ሽማግሌዎች ሄዶ «አሁን መሄድ አለብኝ። እኔ ከሄድኩ በኋላ ጌታ እዚህ ያለውን ሥራ በጥሩ ሁኔታ ይዞ የሚያገለግል መጋቢ ይሰጣችኋል። እንደሄድ ከፈቀዳችሁልኝ ከደገፋችሁኝና ከጸለያችሁልኝ ጌታ ቤተ ክርስቲያኑን እስካሁን ከባረከው በላይ ይባርክላችኋል» አላቸው።

የቤተ ክርስቲያኑ ሰዎች እንዲሄድ ባይፈልጉም ናና ስለለመናቸውና የተልዕኮውን አስፈላጊነት ስለተገነዘቡ በሌላ ቦታ ሄዶ እንዲያገለግል ፈቀዱለት።

«ጥሩ! እንድትሄድ ፈቅደንልሃል። ጌታ ለቤተ ክርስቲያናችን መሪ እንዲሰጥ እንጸልያለን።»

በዚያን ጊዜ ናና ሚስትና አንድ ልጅ ነበረው። «ሚስትህንና ልጅህን አትውሰዳቸው። በምትሄድበት የመኖሪያ ቦታ ካዘጋጀህ በኋላ ተመልሰህ ይዘሃቸው ጌታ ወደሚመራህ ሥራ ትሄዳለህ። እስከዚያ እኛ እንከባከባቸዋለን» አሉት።

እንግዲህ በወላይታ ቤተ ክርስቲያን እንዲያድግና እንዲስፋፋ የረዱት ናናን የመሰሉ ለመከራም ሆነ ለምቶት ሳይበገሩ የእግዚአብሔርን የማዳን ሥራ የምሥራቹን ወንጌል ለሌሎች ሳያቋርጡ የሰበኩ ሰዎች ናቸው። በተጨማሪም ከናና ታሪክ ኢየሱስ በምሳሌው እንዳስቀመጠው እርሱ የዘራው የሕይወት ዘር እየበዛና እያደገ እንደሄደ እንማራለን፤ የአካባቢው ቤተ ክርስቲያን አደገ፤ አዳዲስ ሰባኪዎች ወደ አዳዲስ ቦታዎች ተላኩ፤ አዳዲስ ፍረዎችም ተገኙ፤ በዚሁ ዓይነት የማባዛቱ ሂደት ቀጠለ።

ምዕራፍ 21. ባሎቲ

... አንዲት ቤት ትሰማ ነበረች፤ ጳውሎስም የሚናገረውን ታደምጥ ዘንድ ጌታ ልብዋን ከፈተላት።

የሐዋ. ሥራ 16: 14

በወላይትኛ ማንበብና መጻፍ ከተማሩት ከመጀመሪያዎቹ ልጃገረዶች ውስጥ አንዷ ባሎቲ ነበረች። ጌታን ያወቀችው በኢጣሊያን ወረራ ዘመን

ነበር። በምትሠራው ሥራ ሁሉ በጣም ቀልጣፋ ከመሆኗም በላይ በመዳን ያገኘችውን አዲስ ደስታና ሰላምን ለሌሎች ሴቶች ለማሳወቅና ለመመስከር በጣም ትጥራለች። ጦርነቱ ካበቃ በኋላ ሰልጣ በርግስተን የሴቶችን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ቡድኖችን ለማስተባበር በየቤተ ክርስቲያኑ በምትዘዋወርበት ጊዜ አብረዋት ከሚዘዋወሩት አምስት ወይም ስድስት ሴቶች ውስጥ አንደኛዋ ባሉቲ ነበረች።

በአካባቢያዋ ባለ ቤተ ክርስቲያን የሚያመልክ አዋጮ የተባለ ወጣት ባሉቲን ወደዳት። አዋጮ ልጅ ሆኖ ከብት ሲጠብቅ አንድ ቀን ኃይለኛ አውሎ ነፋስ ስለ መጣበት ራሱን ለመከላከል መሬት ለመሬት እየተንፈቀቀ ወደ አንድ ትንሽ ጉድጓድ ሲጠጋ ሳያየው አንድ ነብር የሚመስል አውራ በቁጣ መጥቶ ጉንጨን ቧጨረው። በኋላም ቁስሉ ሲድን ከቀኝ ዓይኑ በታች ጠባሳ ሆኖ ቀረ። እርሱ ረጋ ያለና ዝምተኛ ልጅ ሲሆን ባሉቲ ግን ጉቁ ነበረች። አስፈላጊዎቹ ስምምነቶች ከተደረሱ በኋላ ሁለቱ ተጋቡ። አዋጮም በወላይታ በተለያዩ ቦታዎች እየተዘዋወረ ወንጌል መሰበክ ጀመረ።

የመጀመሪያ ልጃቸው ሴት ስትሆን በአካባቢው ካሉ ልጆች የበለጠ ቆንጆና ተወዳጅ ነበረች። ስሟ ፔርሴ ይባላ ነበር፤ ባሉቲና ፔርሴ መቼም አይለያዩም ነበር። ባሉቲ ከልጅዋ ጋር ስትነጋገር የምትለውን ሁሉ ልጅዋ የምትረዳ ይመስል ነበር። ባሉቲ ስለችግሯም ሆነ ስለደስታዋ ታወራላታለች። ባሉቲ ጥጡን እንዝርቱንና የማስታወሻ ደብተሯን የምትይዝበት በላዩ ላይ በክር ጥልፍ ወይም በእጅ ስፈት «ባሉቲ» ተብሎ ስሟ የተፃፈበት ከጥጥ ጨርቅ የተሠራ ከረጢት መሰል ቦርሣ ነበራት። ፔርሴም እንዲሁ ለሦስት ዓመት ልጅ አስፈላጊ የሆኑ ነገሮችን የምትይዝበትና በላዩ ስሟ የተፃፈበት ተመሳሳይ ቦርሣ ነበራት። ባሉቲና ፔርሴ አይለያዩም፤ ባሉቲ በሄደችበት ሁሉ በመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ቦታዎችም ጭምር ፔርሴም አብራት ትገኝ ነበር።

ከዕለታት አንድ ቀን ፔርሴ ታመመች። ባሉቲ እርጉዝ ስለነበረችና ከዚህም የተነሣ አቅም አጥታ ስለነበር ሆስፒታል ልትወሰዳት አልቻለችም። አዋጮም ለሰብከት ርቆ ሄዷል። ዘመዶችና ኅረቤቶች ተሸክመው ሶዶ ወደ ሚሲዮኑ ሆስፒታል ቢያደርሷትም ምንም ሊደረግላት አልተቻለምና ሞተች።

«በጣም የምትወዳትን የትንሿን ፔርሴ ሞት ባሉቲ እንዴት ትቀበለዋለች?» የሚለው በሁሉም ሰው አእምሮ የሚጉላላ ጥያቄ ነበር። ወደ ሆስፒታል ተሸክመው የወሰዷት ዘመዶች አስከሬን በሸጣ ጠቅልለው በመሸከም ወደ ባሉቲ ተመለሱ። ከሆስፒታሉ የባሉቲ ቤት የሁለት ሰዓት ጉዞ ነበር።

በነጋታው ሰልጣ በርግስተን ይህንን መንገድ ተከትላ ወደ ባሉቲ ቤት ስትሄድ ምን ብላ እንደም ታጽናናት እያሰበች እግዚአብሔር ከቃሉ የምትለውን እንዲሰጣት ጠየቀችው። ወደ ባሉቲ ቤት የሚያስገባውን እግር መንገድ ይላ ስትሄድ ባሉቲ በበር ቆጣ እየቻት፤ ቀርባም ሰላምታ ከተለዋወጡ በኋላ ተያይዘው ወደ ቤት ገቡ። ሚሲዮናዊቷ የማጽናኛ ቃል ከመጀመርዋ በፊት ባሉቲ «ያቺ ትንሽ ልጄ ከጌታ ጋር መኖሯ አያስደንቅምን? ባለፈው ሳምንት እዚህ ከኔ ጋር የነበረች ዛሬ ግን ከጌታ ጋር መሆኗ አያስደንቅምን? ብዙ ተወዳጅ የሆኑ ትናንሽ ልጆች እያሉ ጌታ የኔን መምረጡ! አያስደንቅምን?»

እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር በቤቱ እንድትኖር ልጅዋን መርጦ ስለወሰዳት እንዳከበራት ስለቆጠረች ከፍተኛ ደስታና አድናቆት አደረባት እንጂ ምንም ሐዘን አልተሰማትም። የልጇን መሄድ እንደድል ስለቆጠረች በመመረር አላለቀሰችም።

አሞጭ የፔርሴን መታመም ሰምቶ ሆስፒታል በተወሰደችበት ዕለት ማታ ወደ ቤቱ ጉዞ ከጀመረ በኋላ ልክ የፔርሴ አስከራን ከሆስፒታል ወደ ቤት ተወስዶ ለቀብር ሲዘጋጅ ደረሰ።

ከፔርሴ ሞት በኋላ ደሴታ ተወለደ። ደሴታ በጣም ዝምተኛ ከመሆኑም በላይ ንቁ ስላልሆነ ከፔርሴ የተለየ ነበር። ባሉቱ እንደ ፔርሴ ሁሉ በጣም ትወደውና ትንከባከበው ነበር።

በዚህን ጊዜ ባሉቱና ባለቤቷ በስተደቡብ ምዕራብ ሁለት ሣምንት ያህል የእግር ጉዞ ርቆ በሚገኝ በጎፋ ወንጌል እንዲሰብኩ እግዚአብሔር እየጠራቸው እንደሆነ አወቁ። አሞጭ ቤት ሊሠራ የሚችልበትን ቦታ ለመፈለግና ለመምረጥ አስቀድሞ ወደ ጎፋ ሄደ። በዚያም ወንጌል ያልደረሰበትን ጎሣ በማግኘት በአካባቢው ባለ ኮረብታ ጎን ጥሩ መሬት መርጦ ቤት ከሠራና አትክልት ከተከለ በኋላ ባሉቱንና ደሴታን ለመውሰድ ወደ ወላይታ ተመለሰ። የተመለሰውም ዓመታዊው ኮንፈረንስ ሊከፈት ጥቂት ቀናት ሲቀረው ነበር።

ኮንፍራንሱ አልፎ ጎፋ የሚሄዱበት ጊዜ ደረሰ። ሌላም ወንጌላዊ ከሚሰቁ ጋር በተመሳሳይ ጊዜ ወደ ጎፋ የሚሄድ በመሆኑ የሚያስፈልጋቸውን እዛል በራሳቸው ከመሸከም ይልቅ በአህያ ጭነው እንደሚጓዙ ሁለቱ ቤተሰቦች ተሰማሙ። ስንቃቸውን ሰብስበው በአንድ ትንሽ አህያ ጫኑ። ባሉቱ በአንድ እጁ በትንሽ ማሰሮ ወተት በሌላ እጁ ደግሞ በቅል የተሞላ የሰንጸ ዱቄት ከመያዝም በላይ ደሴታን በጀርባዋ አዝላለች። አሞጭ አህያውያንና ላሟን ይነዳ ነበር።

እንግዲህ አሞጭና ባሉቱ ሁሉንም ትተው ቤታቸውንም ለቀው ወጡ። ጥሩ ጎረቤቶችን እንዲሁም ደግሞ ሁሉ የሚገኝበትና የሚገዛበት ገበያ በቅርብ ያለበትን አካባቢ ወደኋላ ትተው ጉዞ ጀመሩ። ካላቸውም ሁሉ ከንዲት ላም በስተቀር ቤታቸውን፣ የእርሻ መሣሪያዎቻቸውን፣ የውሃ እንስራዎችንና የሽከላ ምጣዳቸውን አልያዙም። እነዚህ በገንዘብ ሲተመኑ ብዙ ላይሆኑ ቢችሉም ለእነሱ ግን ትልቅ መስዋዕት መክፈል ያህል ነበር። ሆኖም ወንጌልን ላልሰሙት አሰምተው ክርስቶስን ለማሳወቅ ወደ ጎፋ ለመሄድ ሲሉ ምቹቶቻቸውን በወላይታ ጥለው መሄድ በመቻላቸው ተደሰቱ።

የእንስሳዎቹ እርምጃ በቀስታ በመሆኑና ባሉቱ ልጅ ስላዘለች ጉዞአቸው ሁለት ሳምንት ፈጀ። በእግር የተጓዙት ድንጋያማ ተራሮችን፣ ጥልቅ ወንዞችን፣ በረሃዎችን፣ አውራሾችና ወንበደዎች የሚያደፍጡባቸውን ጫካዎችን እያቆራረጡ ነበር። ዝናቡ በዝቶ ሰፋፈ ወንዞች ሞልተው መሻገር እንዳይከለክሉ በመስጋት ቶሎ ቶሎ ተጉዘው በመጨረሻ ጎፋ ደረሱ። ባሉቱ ባሏ ያዘጋጅላቸውን ቤትና አትክልት ስታይ ደስ አላት።

ሦስት ሳምንታት ከቆዩ በኋላ አሞጭ ለሥራ ጉዳይ ሶዶ መመለስ ነበረበት። ባሉቱ ብቸኛ ብትሆንም አልፈራችም። አስቀድሞም ከአካባቢው

ሴቶችና ልጆች ጋር ወዳጅነት ፈጥራ ስለነበር ከእግዚአብሔር ቃል እያነበበችላቸው ስለ ጌታ ትነግራቸው ነበር። ብዙ ሥራ እየሠራች ጊዜን በማሳለፍ የባሏን መመለስ ትጠባበቅ ነበር። አዋጩ ቶሎ ቶሎ ይሄድ ስለነበረ ተመልሶ ወላይታ መድረስ ከአንድ ሣምንት ትንሽ የሚበልጥ ጊዜ ወስደበት።

«ወደ ሶዶ በደረሰ ጊዜ ቤቴ መጥቶ ነበር» አለች ስልማ በርግስትን አስታውሳ። «አብረን ቡና ጠጣን፤ ስለባሉትም ጠይቄው (በጣም ደህና ነች፤ እኔ እስከም መለስ ጥናቶችን ትመራለች፤ የመሳሰሉትንም ትሠራለች) ብሎኝ ነበር። ደግሞም ከጎረቤቶቻቸው ሁሉ ጋር በጣም ወዳጅ መሆንዋንም ነገረኝ። ውይይቶችንም ማንም ማቆየት እስከማይችልበት ጊዜ ድረስ ተካፋዮችን እያስደሰተች ማቆየት ትችላለች። ተመልሶ ሊጠይቀን የሚመጣበትን ቀን ተቀጣጥረን ተለያየን ቀኑንም ተጠባበቅን።»

አዋጩ ይመለሳል ተብሎ በተጠበቀበት ቀን ጧት በቀማኞች የተገደለ መሆኑን የሚነግር መልዕክተኛ ደረሰ።

አሁንም ጥያቄዎች መጡ። ባሉቴ ከትንሽ ልጇ ደሲታ ጋር ሁለት ሣምንት የእግር ጉዞ ርቆ በጎፋ ብቻዋን ትኖራለች። የአዋጩን ሞት ስትሰማ ምን ትሆን? ባለችበት አካባቢ (በጎፋ) የሚያጽናኗት ክርስቲያኖች የሉም። ታዲያ አዋጩ የማይመለስ መሆኑን በምትሰማበት ጊዜ የምታደርገው ምን ይኖራታል? ማንስ ሊያጽናናትና ሊያበረታት ይችላል?

የሶዶ ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች አሳዛኙን መልዕክት ይዞ ወደ ባሉቴ የሚሄድ መልዕክተኛ ቢያገኙም እግዚአብሔር ግን አስቀድሞ የባሏን ያለመመለስ እንድታውቅና መርዶውንም እንድትሰማ ያዘጋጃት ነበር።

አዋጩ ወደ ወላይታ ከሄደ ከጥቂት ቀናት በኋላ በአንድ ሌሊት «ባሉቴ ባልሽ ባይመለስ ምን ትሆኛለሽ?» የሚል ድምፅ ከእንቅልፍ ቀሰቀሳት።

ባሉቴም «ይመለሳል እንጂ። ጌታ ሆይ! እንድናገለግልህ እዚህ ያመጣሽን አንተ ነህ። ባሌም ገና ስብከቱን በደንብ አልጀመረም። ስለዚህ ጌታ ሆይ ባሌ ይመለሳል» ብላ ተመልሳ ተኛች።

ያ ድምፅ በድጋሚ መጥቶ ከእንቅልፍ ቀሰቀሳት፤ «ባሉቴ ባልሽ ባይመለስ ምን ትሆኛለሽ? ምንስ ታደርጊያለሽ?»

ለትንሽ ጊዜ ተጠራጠረች። ፈራ ተባም እያለች «እንግዲህ ጌታ ሆይ! የምትጠይቀኝ አንተ ከሆነክ እርሱ (ባሌ) ያንተ ነው እኔም ያንተ ነኝ። ስለዚህ የራስህ በሆነው የፈለግከውን ማድረግ ትችላለህ» ብላ ተመልሳ ተኛች። ግን እንቅልፍ አልወሰዳትም። ነገሩ ምን ማለትና ምንስ ሊያስከትል እንደሆነ ለብዙ ጊዜ አሰበች።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ በየቀኑ ከወላይታ የሚመጣ ሰው ትጠባበቅ ነበር። የሚመለስበት ቀን አለፈ። እንደገናም ቀናት አለፉ። አሁንም አልተመለሰም። ወሬም የለም። ባሉቴም ታስብ ጀመር።

ከዚያም በኋላ ከወላይታ ከእርስዋ አካባቢ የሆነ አንድ ሰው ከሩቅ እየመጣ ወደ ቤትዋ ሲታረብ ተመለከተች። ወዲያው ያ ደጋግሞ ከእንቅልፍ የቀሰቀሳት

ድምፅ ያላት እውነት መሆኑን ተንክበች። ከዚያም «አይመጣም ወይ?» አለችው ሙሽ ብላ።

መልዕክተኛውም «አዎን አይመጣም» ብሎ መለሰላት። ይህንን እንደሰማች ባሉት ወደጎጆዋ ተመልሳ ገባች። ተንበርክካ ግድረግ ያልባትን ጌታ እንዲያሳያት ጠየቀችው። «ጌታ ሆይ ተመልሰ የግይመጣ ከሆነ አንተ በነገር ሁሉ አብዝተህ ምራኝ» ብላ ጸለየች።

ብዙ የምታስብበት ጊዜ አልነበራትም። ወዲያው ጎረቤቶቿ ተሰብስበው ዋይታና ልቅሶ ጀመሩ። የጎፋዎች አለቃቀስ ኃይለኛና አሰቃቂ ነበር። ወደ አየር ከፍ ብለው በመዝለል ከዚያ ራሳቸውን በመራት ላይ በጀርባቸው ይጥሉ ነበር። በዚህ አኳኋን የወደቀ ሰው መትረፋ በጣም ያስደንቃል።

የአካባቢው ሰዎች በቡድን እየሆኑ ሊያለቅሱና ሐዘኛቸውን ለመግለጽ ሲመጡ ባሉት ወደ ውጭ ወጥታ «ለምን ታለቅሳላችሁ?» እያለች ትጠይቃቸው ነበር።

«ባልሽ ስለተገደለ! ባልሽ ስለተገደለ ነው የምናለቅሰው! ለእርሱ ነው የምናለቅሰው።»

«ለምን? ለምን ለባሌ ታለቅሳላችሁ?»

«ተመልሰ ስለግይመጣ» አሉ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው። «ባሌ ከሄደበት ጊዜ ጀምሮ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ እናንተ የዋተ መሆኑን ነግራለችሁ ነበር። እርሱ ስለ እናንተ ለመሞቱ አንድ ጊዜ እንኳን አላለቀሳችሁለትም። ለባሌ ግን ለምን ታለቅሳላችሁ? ኢየሱስ ክርስቶስ እንጂ እርሱ ስለ እናንተ አልሞተም።»

ከዚያም ባሉት ኢየሱስ ክርስቶስ ያደረገላቸውንና አዳኛቸው አድርገው ከተቀበሉ እንዴት እንደግደድናቸው ደጋግግ ታስረዳቸዋለች።

በነዚሁ የልቅሶ ቀናት ሀዘናቸውን ለመግለጽ ይመጡ የነበሩ ሰዎችን በመገናኘት ባሉት በረታች። ከሶዶ ቤተ ክርስቲያን ሽግግሌዎች ወደ ጎፋ መልዕክተኞች ተላኩላት፤ መልዕክቱም «አሁን ብቻሽን ስለሆንሽ ጎፋ መቆየት የለብሽም። ስለዚህ ወደ ወላይታ መመለስ ትችያለሽ እዚህም ብዙ የግሠሩ ነገሮች አሉና» የግሏ ነበር። ባሉት ለዚህ ስትመልስ «ለምን እመለሳለሁ? እዚሁ እቆያለሁ እንጂ! ጌታ ባሌን ለአገልግሎት ሲጠራው እኔንም ጠርቶኛልና እርሱ ተመለሺ እስከግሏኝ ከዚህ አልለቅም» አለች።

ባሉትም በጎፋ በተለያዩ አካባቢዎች የግሠሩ ወንጌላውያን የርሷን ሥራ የግሺፍን ሰው እስኪያገኘ ድረስ በዚያ ቆየች። በቆየችባቸው ጊዜያት ሥራውን ብቻዋን በመወጣት በሳምንቱ ሁሉ ሰዎችን እየሰበሰበች ታስተምር ነበር።

በዚያ የተመደበው ወንጌላዊና ባለቤት ሲደርሱ ባሉት በጎፋ አካባቢ ተዘዋውራ እናቶችንና ልጃገረዶችን ለግስተማር ነገ ሆነች። ሰዎች ወንጌላ ሰምተው ጌታን በተቀበሉበት አካባቢ የግሠሩ ወንጌላውያንና ግስተኞቸው ባሉትን ሁልጊዜ ወደ እነርሱ ይጠሩዋት ነበር። ግሲየናውያን በሶዶ እንዳደረጉት እቧዎ የሆሉት ግምን ትምህርት እያዘጋጀች እናትና ወጣት ሴቶችን ታስተምር ነበር። የሥራው ብዛትና የክርስቲያኖች ቁጥር በዉመረ

ጊዜ ባሉቴ ረዘም ላለ ጊዜ ግለት በሁለት ሳምንት ፋንታ ሁለት ሁለት ወር እንድትቆይና እንድታስተምር ቤተ ክርስቲያናት ጠየቁአት።

ባሉቴ በየቤተ ክርስቲያን ተዘዋውራ ከግስተግራ ጎን ትገሽ ልጁን ደሲታን ትገባባቸዋለች። የሰንደ ዱቄት በቅል እንዲሁም ደገሞ የልጅ ወተት በትገሽ ግሰር በሁለቱም እጆቿ አንጠልጥላ ድንጋያግ የእግረ መንገዶችን እያቋረጠች ስትሄድ ደሲታ ከጀርባዋ አይለያትም። አዲሱ ወንጌላዊ ከግሰቱ ጋር መጥቶ ሥራዋን ሲረከብ ባሉቴ አሞጭ የሠራላትን ቤት ለቅቃ ወጣች። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ባሉቴ የራሷ የሆነ ቤት ወይም ደገሞ «ይህ ቤት ነው፤ ይህ አልጋዬ ነው፤ በዚህ እኖራለሁ» የምትለው ቦታ አልነበራትም።

ሴቶችንና ሕፃናትን ለግስተግራ ከቡድን ወደ ቡድን ትዘዋወር ነበር። ግለሳ ከብቶች ሳይለቀቁ ሃምግ የግሪያህሉ ሕፃናትን ለብሰባ ካስተግረች በኋላ የሥራ ሰዓት ሲደርስ ታስናብታቸዋለች። ሕፃናት ሲለቀቁ ሴቶቹ ይመጡና ቀኑን ሙሉ እስከ ግታ ሰዓት ድረስ ይግራሉ። በምሽት ሰዓት ሁልጊዜ ወንዶችና ሴቶች ተሰብስበው መጽሐፍ ቅዱስ ግንብ በግሪያህላቸውን ፈደል ይግራሉ።

ከአሞጭ ሞት በኋላ በተካሄደው የሶዶ ዓመታዊ ኮንፈራንስ ባሉቴ ተገኝታ ነበር። በጎፋ ለምታገለግላቸው ሰዎች ለኮንፈራንሱ የምትሄድ መሆኗን በነገረቻቸው ጊዜ «በፍጹም መሄድ የለብሽም» እኛም አንፈቅድልሽም» አሏት።

«ሄጂ ልቀር አይደለም እመለሳለሁ።»

«አይሆንም! ውሸትሽን ነው፤ አትመጧም።»

ባሉቴ የምትሄደው ለኮንፈራንሱ ብቻ እንደሆነና ተመልሳም የምትመጣ መሆኗን ደጋግግ በግስረዳት ለግላመን ሞከረች።

አሁንም «ትተሽን መሄድሽ ነው፤ ዳገመኛም እንደግትመለሼ ልትነገሪን አልፈለግሽም» አሏት።

«በውነት እመለሳለሁ» አለቻቸው ባሉቴ።

ባሉቴ ምንም ብትሞክር ልታሳምናቸው አልቻለችም። ሰዎቹ ከዚያ በፊት ብዙ አገልጋዮች የመጡላቸውና እንመለሳለን እያሉ በመሄድ ሳይመለሱ የቀሩ መሆኑን ነገሯት።

ስለዚህ «አንቺን አንለትም» አሏት።

«የምናገረው እውነት እንደሆነና ከሄድኩ በእርግጥ የምመለስ መሆኔን በምን ልታምኑኝ ትችላላችሁ?» አለች ባሉቴ ከፍ አድርጋ በመናገር።

«ከወላይታ ኮንፈራንስ በኋላ በእርግጥ እመጣለሁ የምትይ ከሆነ ይህን ለግረጋገጥ ሕገሽን (ደሲታን) በኛ ዘንድ ትተሽው ሂጂ።»

ባሉቴ ለጥቂት ጊዜ አሰበች። እነዚህ ይህንን የግጦይቋት ሰዎች አማኝ ያልሆኑ ናቸው። ፔርሴንና አሞጭን በሞት ምክንያት አጥታቸዋለች። አሁን የቀራት ገና ዕድጜው አንድ ዓመት ያልሆነው ትገሽ ደሲታ ብቻ ነው። ይህ

ብቻ አይደለም። ደሴታ ብቸኛ ወገኗ ነው። ሌላ የሥጋ ዘመድ ወይም ወገን የላትም። በጎሩ ያሉ ያላመኑ ሰዎች ታዲያ «ተመልሰሽ የምትመጧ መሆኑን ለማረጋገጥ ደሴታን በኛ ዘንድ ተይው» ይሏታል።

«እሺ! ጥሩ! እንደምመለስ በዚህ የምታረጋግጡና የምታምኑኝ ከሆነ እግዚአብሔር በእውነት ተመልሼ እንደምመጣ ያውቃልና ደሴታን ከናንተ ጋር እንዲቆይ ትኛ እሄዳለሁ» ብላ መለሰች ፈገግ እያለች።

ከዚያም ባሉት ወደ ወላይታ በመሄድ በኮንፈረንሱ ተካፈለች። በአንዱ ፕሮግራም መጨረሻ ባሉት ሁለቱንም እጆች ገጥማ እንደያዘች ወደ ሰልጣ በርግስተን መጣች። ሌሎች የሚያደርጉትን ንግግር ሲያበቁ እርሷ ወደፊት ወጥታ ቆመች። እጇንም ዘርግታ የተወሰነ ገንዘብ በሚሲዮና እጅ አስቀመጠች። ገንዘቡ ባሏ (አሞጭ) ባለፈው ዓመት ለጌታ ሊሰጥ ቃል የገባውና እርሱ በመሞቱ ግን ሳይፈጸም የቆየ ነበር። ከአገር አገር እየዞረችና የእግዚአብሔርን ቃል እያስተማረች ከዚህም በተጨማሪ ሕፃን ልጅዋን እየተንከባከበችና እያሳደገች ባሏ ለጌታ ሊሰጥ የገባው ገንዘብ እስኪሞላ ድረስ ቀስ በቀስ ሳንቲሞችን እየሰበሰበች ከቆየች በኋላ የከፈለችው መሆኑ ነው።

ኮንፈረንሱ እንዳበቃ ባሉት ወደ ጎሩ ተመለሰች። ልቧ በርትቶ የጌታዋን ፍቅር ላላመኑ በጎሩ ላሉ ጎረቤቶቿና ለሌሎች ሰዎች ለመመስከር ያላት ፍላጎት ይበልጥ አደገ። የእናት ፍቅር በቶሎ እንድትመለስ ያስገደዳት ይሁን እንጂ ለክርስቶስ ያላትን ፍቅር ሌሎችም እንዲያውቁትና እንዲለማመዱት መመኘቷ ሌላው አስገዳጅ ምክንያት ነበር። እንደደረሰችም ደሴታን በደህና አገኘችው። ያላመኑ ጎረቤቶቿም እርሷን በማየታቸውና ቃሏን ጠብቃ በመመለሷ በጣም ተደስቱ።

ባሉትና መሰሉቿ በትልቅ መስዋዕትነትና በመከራ እያለፉ በታማኝነት እግዚአብሔርን ከማገልገላቸው የተነሣ በጎሩ ወንጌል ሥር ሰደደ።

የጎሩ አማኞች ወንጌል ከየት እንደመጣ ለማወቅ ፈለጉ። ወንጌልን ወደ ጎሩ ያመጡ የወላይታ ወንጌላውያን ሚሲዮናውያን ከሀገራቸው ወደ ወላይታ ያመጡት መሆኑን ነገሯቸው። ወደ ጎሩ ወንጌልን ስላመጡ ክርስቲያናቱ ለሚሲዮናውያን የምስጋናና የአድናቆት ደብዳቤ ጻፋቸው።

ወንጌል ይዛችሁ ወደ ወላይታ ስለመጣችሁ ልናመሰግናችሁ እንወዳለን። ወደ ጨለማው ብርሃን ይዛችሁ ስለመጣችሁ ልናመሰግናችሁ እንወዳለን። በወላይታ ከምትሠሩት ሥራ የተነሣ ወላይታዎች ጌታን ከማወቃቸውና ወንጌልን ይዘው ወደጎሩ መምጣት በመቻላቸው እናመሰግናችኋለን።

በደብዳቤው ፍሬርማቸውን አኖሩ።

ልብስ ከማይለብሱ ሰዎች ቤተ ክርስቲያን ወይም ልብስ ለብሰው ከማያውቁ ሰዎች ቤተ ክርስቲያን የተላከ (አሁን ግን ጌታን በማወቃችን ከቀድሞ በተለየ አኳኋን ስለምንኖር ደስ ይለናል)።

ምዕራፍ 22. አሞኔ

የሰንዴ ቅንጣት በምድር ወድቃ ካልሞተች
ብቻዋን ትቀራለች፡ ብትሞት ግን . . .
የዮሐ. 12:24

«ዝም ብሎ መኖር ሳይሆን እንደ አሞኔ ነው መኖር የምፈልገው»

የአጆ እናት ለአሞኔ እናት በላከችው ደብዳቤ ነበር ይህንን የአጆን ምስክርነት የጠቀሰችው። የኮይባ ተራሮችን አቋርጠው በመሄድ አጆና በሷ በወንጌላዊነት የሚያገለግሉት ከአሞኔ የተነሣ ነበር። ይህም የእግዚአብሔር አስደናቂ ሥራ ውጤት ነበር።

ወንጌላ በኑሮም በአፍም ይሰበካል። አሞኔና ሻንካ በሕይወታቸው በኩል የእግዚአብሔር ቃል የሚናገርባቸው ሕያው መልዕክቶች ነበሩ። ቅርብ ጊዜ የተጋቡ ደስተኛ መሸሮች እንደሆኑ ለሻንቂላ ሕዝቦች የወንጌላ ሚሲዮናውያን ሆነው ወደ ጎሩ ሄዱ። በአፍሪካ ሆነ በሌላ ምድር እንደአሞኔ ያለ ዝምተኛና ደግ የሆነች ወጣት ሴት ግግኘት ያስቸግራል። አሞኔ ምንም ሳትቆጥብና ሳታስቀር በሙሉ ልብና ፈቃደኝነት ራሷን ለጌታ ሥራ ከመስጠቷም በላይ በሻንቂላ ሕዝቦች መካከል ሕይወቷን ሁሉ ለጌታ መኖር ነበር ምቹቷ።

ለክርስቶስ ስትል በዚያ መኖር ቢያስደስታትም በመጀመሪያ ከሻንቂላ ሴቶች ጋር ወዳጅነት መፍጠር አልቻለችም። ምክንያቱን አታውቀውም። ስትጎበኝቸውና ስታነጋግራቸው ፍላጎት አያሳዩአትም። ወደ ቤታቸውም አይጋብዟትም። ወደ ቤታቸው ስትሄድ ከበር ውጪ ቆመው ነበር የሚያነጋግሯት። አንዳንድ ጊዜ ተዘተዝ ባለ ስሜት ወደ ውስጥ ይጋብዟታል። ሆኖም በገዛ ቤቷ ከሻንካ ጋር ደስተኛ ነበረች። ከሻንቂላ ሴቶች ጋር ወዳጅ የምትሆንበትን መንገድ እንድታገኝ እግዚአብሔር ይረዳት ዘንድ አብረው ይጸልዩ ነበር።

ሻንካ ለመቀራረብ እንዲመቸው ሻንቂላዎችን ወደ ቤቱ እንዲመጡ ይጋበዛቸዋል። በሚመጡ ጊዜ በእርሱና በእነሱ ቤት ውስጥ ብዙ ልዩነት እንዳለ ይመለከቱ ነበር። አሞኔ ቡና ወይም ምግብ ስታቀርብ ምን ያህል እንደምታስተናግዳቸው፣ ባሏንም የምታከብርና የምትወድ መሆኗን እንደባሕላቸው ምግብ ከመበላቱ በፊት ፈጥና ሞቅ ባለ ውሃ እጃቸውን ስታስታጥብ እንዲሁም ደግሞ ግታ ግታ በትህትና በመቅረብ የሻንካን እግሮች ስታጥብና በአጠቃላይ በቤት ውስጥ በሚያስፈልገው ነገር ሁሉ ጠንቃቃ እንደሆነች አይተው የመጡት ሁሉ ይህ ቤት በእርግጥ ደስተኛ ቤት እንደሆነ አረጋገጡ።

በመጨረሻ የሻንቂላ ወንዶች ሚስቶቻቸው መጥተው አሞኔን እንዲገበኙ ሻንካን ጠየቁት። ሻንካ ቢመጡ ደስ እንደሚለው ገለጸላቸው። አሞኔም በፍላጎታቸው ደስ ተሰኝታ መምጣቸውን በጉጉት መጠባበቅ ጀመረች። ሻንቂላዎችም ሚስቶቻቸውን «የዚያን በቅርብ ወደ አካባቢያችን የመጣውን ሰውዬ ሚስት ለምን አትጠይቋትም? በዚህ አካባቢ ዘመድ ወይም የምታውቀው

ሰው የላትም። ሄዳችሁ ካልጠየቃችኋትና ካላነጋገራችኋት ብቸኝነት ይሰግታል» አሏቸው።

«ከዚያን በኋላ ሴቶቹ ወደ አሞኔ ለመሄድ ተስማሙ። አንዳንድ ቀን ወደ አሞኔ ሲሄዱ ዝም ብለው የምታደርገውን ብቻ ይመለከታሉ። የአሞኔ ሁኔታ ለእነርሱ ሊገባቸው የእነርሱም ሁኔታ ለእርሷ ሊገባት አልቻለም። ከዚህም የተነሣ አሞኔ የሻንቂላ ሴቶች አልወደዱኝም ይሆናል ስትል አሰበች።

በመጨረሻ አንድ ቀን ብዙ ሴቶች በአንድ ላይ ሆነው በሚነጋገሩበት ጊዜ «አሞኔ በዚህ አካባቢ እንድትቆይ ከፈቀድንላት ባሉቻችን እንደርሷ ሁሉን ነገር እንድንሠራ ያስገድዱናል» ሲባባሉ ሰማች።

እስከዚህ ጊዜ ድረስ ሻንካና አሞኔ በሻንቂላ ባሕል መሠረት በቤተሰብ ውስጥ የበላይነት ያላት ሴት መሆንዋን አላወቁም ነበር። ግታ ግታ ሴትየዋ ተቀምጣ እረፍት ስታገኝ ወንድየው በሥራ ደፋ ቀና ይላል። ባል በጋያ ትንባሆ ጨምሮ እሳት ካደረገበትና ካቀጣጠለ በኋላ እንድታጨስ ለሚሰት ያቀርባላትና እርሷ ተቀምጣ ስታጨስ እርሱ የቤት ውስጥ ሥራ ያከናውናል። በመንገድ በሚጓዙበትም ጊዜ የሻንቂላ ሴቶች ጋያ እያጨሱ ከፊት ለፊት ሲሄዱ ወንዶቹ ዕቃ ተሸክመው ይከተሏቸዋል። አሞኔና ሻንካ ግታ ግታ የሻንቂላዎችን ቤቶች እየተዘዋወሩ በሚጎበኙበት ጊዜ በባሕላቸው መሠረት ወንዶች የሴቶችን እግር የሚያጥቡ መሆኑን ለማወቅ ችሉ። ሚስት መቼም ቢሆን የባሏን እግር አጥባ አታውቅም ነበር።

ስለዚህም የሻንቂላ ሴቶች «በዚህ አካባቢ እንድትኖር መፍቀድ የለብንም። ፈጽሞ! ፈጽሞ እዚህ እንድትኖር ግድረግ አንችልም» ቢሉ አያስደንቅም።

ወደ ቤቷ ደጋግመው ስለመጡና ሰላዩ ከረዥም ጊዜ በኋላ ሴቶቹ አሞኔ በእርግጥ የምትወደድ ሴት መሆኗን ተገነዘቡ። በአሞኔና ሻንካ ቤት የምላውን ሰላምና ፀጥታ ተመልከተው ወደ ቤታቸው እየመጣች እንድትጎበኛቸው አብዝተው ይጋብዟት ጀመር። አሞኔም የሚወዷትና የሚያምኗት መሆኑን ካረጋገጠች በኋላ የእግዚአብሔር ቃል የሚለውን ከመጽሐፍ ቅዱስ እያነበበች ታስተምራቸው ጀመር። ጌታ ያደረገላትንና እርሱን ካወቀች በኋላ በሕይወቷ ስለመጣው ደስታ ነገረቻቸው። ሴቶቹም ያዳመጧት ይሁን እንጂ አርጌ አናደራቸውንና ልግዳቸውን ለመተው ፈቃደኛ አልሆኑም።

ሻንካና አሞኔ ለጎረቤቶቻቸው ለሦስት ዓመታት መስከሩላቸው። ከጊዜ ወደ ጊዜ ሻንቂላዎቹ ፍላጎት እያሳዩ ቢሄዱም ፍላጎታቸው አንዴ ከፍ አንዴ ዝቅ ሲል ቆዩ። ባልና ሚስት አገልግሎታቸው ከፍተኛ ደረጃ ቢደርስም ሻንቂላዎች ጌታን ለመከተል ምንም ዓይነት (ውጫይ) ምልክት ሳይታይባቸው የሦስተኛው ዓመት መጨረሻ ደረሰ። በመጨረሻም ጥቂቶች ወደ ክርስቶስ ተማረኩ።

አሞኔ ካሉብ ብለው የሰየሙትን የመጀመሪያ ልጃቸውን እንደወለደች በጣም ታመመች። በዚያን ጊዜ ሴቶች ወደ ቤቷ እየመጡ ያስታምሟት ነበር። «ይህችን ለእኛ ብዙ ያደረገችልንን ሰው ለመርዳት ምን ግድረግ እንችላለን?» እያሉ ይጠይቁ ነበር።

አሞኔ አያሌ ቀናት በጠና ታማ ከቆየች በኋላ ሞተች። ሞቷ በሁሉም ዘንድ ታላቅ ድንጋጤ ከመፍጠሩም ሌላ በጊዜው የነበሩ ጥቂት አግኞች ተደናገሩ። ሻንካ ትንሹን ሕፃን ብቻውን ሊንከባከበውና ሊያሳድገው እንደግደችል ግልጽ ሆነ።

ክርስቲያናቱ ለሻንካ «ሕፃኑን ብቻህን ሆነህ መጠበቅና ማሳደግ ስለማትችል ለአሞኔ እናት መውሰድ አለብህ። እኛም የሚሸከምልህን ሰው እንፈልግልሃለን» የሚል ሀሳብ አቀረቡ። ይህም ሻንካ አስቀድሞ በልቡ የወሰነው ነበር።

ልጁን ለመሸከም ፈቃደኞች አልጠቱም። በርካታ ሴቶች «እኔ እሸከመዋለሁ። እኔ እሸከመዋለሁ። አሞኔ ለእኛ ብዙ አድርጋ ነበር። እርሷ እናታችን ከመሆኗም በላይ ወደ ክርስቶስ መርታናለች። ማንበብና ቤታችንም እንዴት ደስተኛ ማድረግ እንዳለብን አስተምራናለች። ለእርሷና ለጌታችን ያለንን አድናቆት ለመግለጽ ልጅዋን ለአያቱ ወላይታ ድረስ ተሸከመን ለመውሰድ ፈቃደኞች ነን» አሉ።

በመጨረሻም ቤተ ክርስቲያኑ ሕፃኑን ተሸከሞ ለአያቱ የሚወስድ ሰው ከአያቱ ጋር በእድሜ የሚመጣጠን ሰው መሆን አለበት በማለት አንዲት አርጊት ሴት መረጠ። ምንም እንኳን ሕፃኑን ተሸከማ የምትሄድበት ቦታ ሁለት ሳምንት የእግር ጉዞ ቢሆንም ሴትየዋ ለዚህ ዕድል በመመረጧ ደስ አላት። የአሞኔን ትንሽ ልጅ በጀርባ አዝላ መሄድን ነበር እንደ ልዩ መብት የቆጠረችው።

ካሌብም በሰላም ከአያቱ እጅ በገባ ጊዜ በጣም ከመከላቀ የተነሣ ደምና ሥጋ ያልነበረው ለሞትም የተቃረበ ነበር። ያለ በቂ ዋግብና ውሃ ይህን የመሰለ ረዥም ጉዞ በጣም ይበላበት ነበር። ሆኖም እንደምንም ነፍሱ ከተረፈ በኋላ ደስ የሚል ልጅ ሆነ።

አሞኔ ከመስከረቻላቸው የሻንቅላ ሴቶች መካከል አጀ የምትባል ወጣት ሴት ነበረች። አሞኔ ሕይወቷና መልዕክቷ በሌሎች ሰዎች ላይ ያሳደረውን ተጽዕኖ ሳታውቅ ነበር የሞተችው። እነዚህ ሰዎታው የማይሰሙ፣ የማያምኑና ወዳጅነት የሌላቸው ሰዎች ወንጌልን መስማታቸው መረዳታቸውና አምነው መቀበላቸው የክርስቶስን ወንጌል ታላቅ ኃይል ይመሰክራል። በእርግጥም ወንጌል አዲስ ሕይወትን አዲስ አመለካከትን ከሁሉም በላይ ደግሞ የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን አዲስ ፀጋ አመጣላቸው።

ስምንት ዓመታት አለፉ። የክርስቲያናቸው ቁጥር ጨመረ። አሞኔ ከሞተች ከስምንት ዓመታት በኋላ በጎፋ የሴቶች ኮንፍራንስ መዝጊያ ላይ የአጀ እናት ቀርባ ለአሞኔ እናት መልዕክት ለመላክ የምትፈልግ መሆኗን ገለጸች። መልዕክቱም የሚከተለው ነበረ፡

አሞኔና ባሏ ለወንጌል ሥራ ጎፋ እንዲመጡ በመፍቀዷ የአሞኔ እናት እንዳታዝን ንገሩልኝ። ልጇ በጎፋ ስለ ሞተች እንዳታዝን ንገሩልኝ። እኔ፣ አጆና የአጆ እህት ግርታ ጌታ ኢየሱስን የምገወደው ከአሞኔ የተነሣ ነው።

አሞኔ ከሞተችበት ጊዜ ጀምሮ አጆ «ዝም ብሎ መኖር ሳይሆን፤ እንደ አሞኔ ነው መኖር የምረልገው፤ እንደ አሞኔ መሥራት፤ አሞኔ እኛን እንዳስተማረችን ሌሎች ሴቶችን ግስተማር ነው የምረልገው፤ ዝም ብሎ መኖር አልፈልግም» ትላለች። ያንን በሩቅ ያለውን ተራራ ታያላችሁ? አጆ ከወንጌላዊ ባሏ ጋር በዚያ ትኖራለች። ልክ አሞኔ እንዳስተማረችን እርሷም ሴቶችን ታስተምራለች። አሞኔ እዚህ ስለሞተች እናቷ እንዳታዝን ንገሩልኝ። አሞኔ የዘራችው ዘር ፍሪ እያፈራና ይበልጥ ማፍራትም እየጀመረ ነው። ስለዚህ አሞኔ ጎሩ እንድትመጣ ስለፈቀድሽ ደስ ይበልሽ በሉልኝ።

ምዕራፍ 23 . ግፋቴ

በሄዱ ጊዜ ዘራቸውን ተሸክመው እያለቀሱ ተሰማሩ፤ በተመለሱ ጊዜ ግን ነዶአቸውን ተሸክመው ደስ እያላቸው ይመጣሉ።
መዝ. 125(126)፡6

«እኔ አልሄድም፤ መሄድ ካለብህ ራስህ ሂድ፤ ተመልሰህ እኔን ትወስደኛለህ» አለችው ግፋቴ።

ግፋቴ ባሏ በሲዳሞ ወንጌልን እንዲሰብክ እግዚአብሔር የጠራው መሆኑን ሲነግራት ተቃወመችው፤ አብራሃም ላለመሄድም «በመጀመሪያ ራስህ ሂድና ተመልሰህ ስትመጣ እኔንም ትወስደኛለህ» አለችው። እርሱም ብቻውን ሄደ። ተመልሶ ሚስቱንና ልጆቹን ከመውሰዱ በፊት የሚኖሩበትን ሥፍራ በመፈለግ በዚያ ብዙ ወራትን አሰለፈ።

ሊወስዳት ተመልሶ በመጣ ጊዜ «አብረህ ለሄድ አልችልም፤ እዚያ በሄድ ለረዥም ጊዜ መቆየት ስላለብኝ እዚህ ያሉ ዘመዶቹንና ወላጆቹን መለየት አልፈልግም። አንተ ብቻህን ሂድ እኔ እዚህ ሆኜ ልጆቻችንን አሳድጋለሁ» ብላ መለሰችለት።

ሁለቱ በጉዳዩ ላይ ከረር ባሉ ሁኔታ ሲነጋገሩ ጊዜያት አለፉ። እሷ ፈጽሞ አልሄድም ስትል እሱ ደግሞ ብቻዩን አልሄድም በማለት ነበር ሲከራከሩ የቆዩት። ራቅ ወዳሉ አውራጃዎች ሄደው ወንጌል ለሚሰብኩ ሰዎች የመጀመሪያዎቹ ወራት ብቸኝነት፤ ሌሎችም ፈተናዎችና ችግሮች የሚበዙባቸው ጊዜያት መሆኑን ያውቅ ነበር።

በመጨረሻ ግን ሁሉንም ትቶ ወደ ሥራው መስክ ተመለሰ። ብዙ ወራትም አሳለፈ። በዚህ ረዥም ጊዜ ሁሉ ሚስቱ ቤቱንና ልጆቹን ስታስተዳድር ብቻዋን ስለቆየች ከእርሱ ጋር መሄድና መኖርን ትፈልግ ይሆናል ብሎ ተስፋ በማድረግ ሊወስዳት መጣ።

ለምስተኛ ጊዜ ለመሄድ ሲነግሩ «ይህንን ሥራ ብቻ የንግድ ልወጣው ስለግልጽል ከእኔ ጋር መሄድ አለብሽ፤ ጌታ ሥራውን አብረን እንድንሠራ ነው የጠራን» ስለዚህ አሁን አብረን እንሄድ» ብሎ ለመናት»

የመሄዱ ነገር ለርሷ የማትችለው መስዋዕትነት መሆኑን በግስረዳት ለማሳመን የቻለችውን ሁሉ ስታደርግ ጥቂት ቀናት አለፉ። በመጨረሻም ያልተሳካላት መሆኑን ስታውቅ «እኚ እንግዲህ እሄዳለሁ» አለችው። በልቧ ግን «ግድ የለም እሄዳለሁ! ነገር ግን በተቻለኝ መጠን የምትሠራው ሁሉ እንዳይሳካና እንዲከብድብህ አደርጋለሁ፤ ያኔ ከወገኖቻችን ጋር በደስታ እንድንኖር ወደ ቀድሞ መኖሪያችን እንመለስ ትል የለ?» ብላ አለበች።

በአዲሱ ሥራ ላይ ሆነው ምግብ እንኳን የማያገኙባቸው ብዙ ቀናት ነበሩ። ችግራቸውን ተገንዝቦ የሚያዝንላቸው ግንም በአቅራቢያቸው የሌለ መሆኑን ግፋቱ አየች። ከዚህም የተነሣ ባሏ ለሰብከት ሥራ በመስክ ውሎ ደክሞት ሲመለስ ግፋቱ ትቆጣና ትነጫነጭ ጀመር።

ግፋቱ በለዶ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ላይ ስለዚህ እንደሚከተው መሰከረች፡ «ከሰብከት ሥራ ላይ እርቦትና ደክሞት ሲመለስ ምግብና ቡና እንዳቀርብ ይጠይቀኛል። እኔ ግን በጎጆአችን ውስጥ በሽንጠቆ (መቃ) ወደ ተከለለው ጓዳ ንብቼ እራት ወይም ቡና የተጣደበትን እሳት እንኳን በትክክል አላነድም ነበር። በማኩረፍና በማጉረምረም ቁጭ ብዬ ቡናው የሚቀርብበትን ጊዜ አራዝምበታለሁ። በዚህ ዓይነት ለእርሱ ሁሉንም ነገር ለማክበድ ወሰንኩ፤ አከበድኩበትም። ምክንያቱም እኔ ወደ ወላይታ ተመልኼ በዘመዶቼ አጠንብ ደስ ብሎኝ መኖር አፈላጋለሁ። የወላይታን ቅቤና እንደልብ ከቤት የሚታፈሰውን እህል እፈላጋለሁ። አሰብኩም፤ አቤት ወደ ቤታችን ብንመለስ እንዴት ጥሩ ይሆን ነበር! ግድ የለም! ችግር መፍጠሪን ልቀጥልና ሲለለቸው ራሱ ይመልሰኛል።»

«በየቀኑ ባሌን ብረታተነውም እርሱ ግን ሁልቀን ግልጽ እየተነሣ የእግዚአብሔርን ቃል ላልሰሙት ያደርስ ነበር። ሙሉውን ቀን ከቦታ ወደ ቦታ እና ከቤት ወደ ቤት እየተዘዋወረ ሲመሰክር ውሎ በጣም ደክሞት ወደ ቤት ይመለስ ነበር። ከዚያም (ቡና አለ? እራት ደረሰ?) ብሎ ሲጠይቀኝ በቁጣ (ቡና? እራት? ከየት ያመጣሁት?) ብዬ እመልስለታለሁ። ደስ ካለኝ ቡና አፍልፄ ከደረቅ የቦቆሎ ቆሎ ጋር አቀርብለታለሁ። ረጋ ብዬ በቀስታ ደግሞ እራት አዘጋጃለሁ። በዚህ ሁሉ ጊዜ እርሱ በጣም የደከመውና የራብው ቢሆንም ቁጭ ብሎ በትዕግሥት ይጠብቃል። አንዳንዴም ብዙ ከመጠበቅ የተነሣ እንቅልፍ ይወስደዋል። ቡናውንና ቆሎውን አቅርቤ (እራት ተርቧል) ብዬ እቀስቅሰዋለሁ።»

«ወደ እራት! ይህ በወላይታ እራት የሚባል አልነበረም። መከሰስ እንጂ። ለእራት የሚበላው ሙሉ ግዕድ ግለት መሰብ ሙሉ ስኳር ድንች ወይም ንፍሮ ነበር። ባሌ በሁኔታዬ አልተብላጠም፤ ግድም አልነበረውም። ዘወትር የሚነግረኝ በቀኑ ውስጥ ስለመሰከረላቸው ሰዎች እንዴትስ እንደመሰከረላቸው ነበር። ስብከቱንና ምስክርነቱን በጥምና ሲሰሙ በጣም ደስ ይለው ነበር።»

«(ወንጌልን እንዴት እንደሰግንና ለምንና እንዴት ልንመሰክርላቸው እንደመጣን ስነግራቸው ደስ ብሏቸው ያዳምጡኛል) ይለኛል»

«እርሱ በጣም ይደስታል፤ እኔ ግን እበላጭና እናደድ ነበር» ግታ ወደ ቤት ሲገባ በጥሩ አላናገረውም። በቤት ብቻዩን ትቶ ሙሉውን ቀን ለሌሎች ስለ ጌታ ሲሰብክ ስለሚውል እኔ ተመልሼ ወደ ዘመዶቼ ለመሄድ ፈለግኩ።

«ከብዙ ወራት በኋላ አንድ ቀን ከአንድ ሰው ጋር ወደ ቤት መጣ» ወደ ቤቱ እየቀረበ ገና ሳይገባ (ግፋቱ! እስቲ ወጣ በይ። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የግል አዳኝ መሆኑን አምና ከተቀበለ የመጀመሪያ ሰው ጋር ላስተዋውቅሽ። አስቤ እስቲ! ጌታ እርሱን የተቀበለ የመጀመሪያ ሰው ስለሰጠን ከእኔ ጋር ደስ ይበልሽ። በዚህ አስቸጋሪ ቦታ ካለን ከዚህ አንድ ሰው ጋር ጥሩ ቡና አፍልተሽ ብንጠጣስ!) አለኝ።

«እኔ ግን ለራሴ አሰብኩት ወይ ጉድ! ያንተ አንሶ ለሌላ ተጨግሪ ሰው ቡና ላፈላ? ያለፈው አንሶ ሌላ ተጨግሪ ልፋት? ለአንድ ሌላ ሰውም ጭምር ቡና ግፍላት ያለብኝ መሆኑን ላስበው ውስጤ በንዴት ከሰለ። የምቀ ቤቱን፣ ውድ ዘምዶቼን፣ እህቴን፣ እናቴንና ጎረቤቶቼን ትቼ መምጣቴ አይበቃም? ሁሉን ነገር ለመግዛት የሚቻልበት ገበያ ያለበትን አካባቢ ትቼ መምጣቴ አይበቃም? ሺህ አግኝቶ ቢኖሩ ለሁሉም ቡና ግፍላትና ምግብ መሥራት አለብኝ? እያልኩ ነበር የምበላጩው።

«ከዚያም ወደ ጎጆው ጓዳ ገብቼ እያጉረመረምሁ ቡናውን ግፍላት ብጀምርም ለግድረስ ረዥም ጊዜ ወሰደብኝ። ባሌ ውጪ በጎጆው አጠገብ ከመሰከረለት ሰውዬ ጋር ተቀምጦ ያወራና ይደሰት ነበር። በጣም ይደሰት ነበር። ከሰውየው ጋር ሆነው ሲጸልዩና መጽሐፍ ቅዱስ ሲያነቡ እኔ ግን ጭስ የበዛበትን እሳት እፍ እያልኩ በምድጃ አጠገብ ተቀምጫ ነበር። ከዚያ ምን ደስታ ይገኛል?

«በመጨረሻም እንደምንም ቡናውን አደረስኩና ሳቀራርብ ነበር ጌታ የተናገረኝ። ባሌ በጣም ተደስቶ እያለ እኔ ግን ቅንጣት ደስታ እንኳን አልነበረኝም።

«በዚያን ጊዜ ጌታ እንዲህ ብሎ ተናገረኝ፤ (ግፋቱ ከእነርሱ ጋር አትደሰትም? ዛሬ ባልሽ በሚደሰትበት ጉዳይ አንቺ ድርሻ የለሽም? ከዚህ ደስታ አልፈለግሽምና ፈጽሞ አታገኚም። ባልሽ ወንጌልን ይዞ እግሩ እስኪቆስል ድረስ ሚዳውንና ተራራውን እያቆራረጠ ሲሄድ ከዚያም እርሶትና ደክምት ሲመለስ አንቺ ረድተሽዋል? ጸልየሽለታል? በዚህ ደስታ አንቺ ድርሻ የለሽም። ወደ ቤት በሚገባበት ጊዜ ጸልየሽለት አበረታተሽና መግበሽ ቢሆን ኖሮ አብረሽ ትደሰቺ ነበር። ያኔ (ይህን ነፍስ ያገኘው እኔም ስለረዳሁት ነው) ግለት ትችይ ነበር።)

«ጌታ ግን (በጭራሽ አንቺ በዚህ ድርሻና ተሳትፎ የለሽም። ባልሽ ግን ከደክመውና ከተራበው በላይ ሊደሰት ይገባዋል። አንቺ ለርሱ ምን አደረግሽለት? ለእኔስ ምን ሠራሽልኝ?) አለኝ።

«በዚያን ጊዜ በጣም አለቀስኩት ጌታ አጥብቆ የተናገረኝና የተገናኘኝ መሆኑን አስቤ በጣም አዘንኩ። በእግዚአብሔርና በባሌ ፊት ወድቄ (አ ጌታ

ሆይ! ባሌ ሲያገለግልህ እኔ እርሱን ባለግንዝ ኃጢአት ሠርቻለሁና እንደገና ይቅር በለኝ። አንተ እንድረዳው ስትፈልግ እኔ ግን ጭራሽ አገልግሎት እንዲደናቀፍ የቻልኩትን ሁሉ አድርጌያለሁና ይቅር በለኝ። ጉልበቴን ፍቅረን ሁሉ እሰጥሃለሁ። በዚህ አካባቢ ያሉትን ሰዎች መንገድህን አስተምራቸዋለሁና ጌታ ሆይ ከአሁን ጀምሮ ይህን እንዳደርግ እርዳኝ) ብዬ ለመንሁ።

«ኃጢአቴን ለጌታና ለባሌ ከተናዘዝኩ በኋላ በአንድነት በጌታ ደስ አለን። ቀደም ሲል ባሌ ብቻውን ይሠራ ከነበረው ጋር ሲነፃፀር አሁን በጋራ ስለምንሠራው ሽክመጥም ቀለለ።»

ገፋቴ ይህንን ምስክርነት የተናገረችው በስልጣን በርግስተን ቤት ለሚሰበሰቡ የሴቶች የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት አባላት ነበር። ሁሉም ዓይኖቻቸውን ከገፋቴ ሳይንቅሉ እያንዳንዱን ቃል በጥምና ካዳመጡ በኋላ ገፋቴ ታሪኩን ስትደመድም እንዲህ አለች።

«ሁላችሁም ጸልዩልኝ። ጌታ ለእኔና ለባሌ ስለሰጠን አገልግሎት፣ እዚሁም በቤተ ክርስቲያናችን ስለተመደብንበት ሥራና ከዚህም የተነሣ ስለሚደረግልን የገንዘብ እርዳታ ጸልዩልን። ጌታ እንድሆን የሚፈልገው ዓይነት ሰው እሆን ዘንድ ጸልዩልኝ። ከፋና ቸልተኛ ሆኜ ጌታን በግንገልገል የሚገኘውን ደስታ ሳላውቅና ሳልካፈል ያሳለፍኩባቸውን ቀናትና ዓመታትን መካስ እንድችል ጸልዩልኝ።»

ምዕራፍ 24. የአዳ ሚስት

ባንዝልም በጊዜው እናጭዳለንና መልካም ሥራን ለመሥራት አንታክት።

ገላ. 6:6

አዳ ልቡ ታንቡር ይመታ ነበር፤ ለቅሶ ሲደርስ ግድረግ ያለበትን በጊዜ መወሰን ይጠበቅበታል። ምን ይሆን ግድረግ ያለበት?

የአዳ ሚስት ወንድሟ ስለሞተ አዳና እርሷ ለቀብሩ ሥነ ሥርዓት ለመሄድ ከቤት ወጡ። አዳ ምንም እንኳን ክርስቲያን ቢሆንም እንደሌሎች አግኞች በክርስቲያናዊ መንገድ ሐዘኑን ለመግለጽ ሳይሆን ግቹ የቅርብ ዘመድ በመሆኑ ክርስቲያናዊ ባልሆነ የወላይታ ልግዳዊ አለቃቀስ ለመሳተፍ ወሰነ።

ወደ ለቅሶው ቤት እንደደረሱ አዳ ከሚስቱ ተለይቶ በብዛትና በአንድ ላይ ሆነው ከቅጥጥር ውጭ በሆነ ስሜት በከፍተኛ ድምፅ ከሚጮኹና ከሚያለቅሱ ሰዎች ተቀላቀለ። በከበር በታጀበ የለቅሶ ዘፈንና ጭራራ ከተሳተፈ በኋላ በሬውንም ከሌሎች ጋር ሆኖ አረደ።

አዳ ሆነ ብሎ ይህንን ለግድረግ መምረጡ በሕይወቱ ትልቅ ተወሳኝ መሆኑን አረጋገጠ። ምክንያቱም ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ጌታን መከተል ተወ።

የአዳ ሚስት በሁኔታው በጣም ያዘነች ቢሆንም ለባሏ በታማኝነት መጸለይዋን አላዳረጠችም። በለቅሶው የተቀመጠችውና ከለቅሶም በኋላ ተነስታ ወደ ቤቷ (ወደ ልጆቿ) የተመለሰችው ብቻዋን ነበር። እርሱ ግን ከደናሽ አልቃሾች ጋር በመሆን የላቅ ጊዜ አሳለፈ።

ምትና በሞት ምክንያት የሚከናወኑ ሥነ ሥርዓቶች ለወላይታ አማኞች ብርቱ የፈተና ጊዜያት ነበሩ። እነዚህ ሥርዓቶች በባሕሉ ውስጥ ሥር የሰደዱ መሆናቸው ከወላይታ ላልሆነ ሰው ብዙ ላይገባው ይችላል። በለቅሶ ሥነ ሥርዓት ውስጥ ያለው ቁም ነገር ለግረት ማዘን ብቻ ሳይሆን ዕርዳታ፣ ትሕትና፣ መከባበር ማሕበራዊ ግዴታና በማሕበረሰብ ውስጥ ያለውን ቦታ ያጠቃልላል። ከዚህም የተነሣ አንዳንዴ ቃሉን በበቂ ላልተማሩና መንፈሳዊ ሕይወታቸው ለቀዝቀዝ አማኞች ለቅሶዎች የማሰናከያ ድንጋዮች ቢሆኑ አያስደንቅም። የአዳም ጉዳይ ይኸው ነበር።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ አዳ ጋላፈነቱን ሁሉ እርግፍ አድርጎ በመተዉ የቤት ውስጥ ሥራ፣ እርሻ ማሳረስ፣ ለቤተሰቡ ምግብ ማቅረብ፣ ለልጆች ልብስ ማዘጋጀትና መግዛት በሚስቱ ትከሻ ላይ ወደቀ። አዳ በለቅሶ ብዙ ቀናትን አሳልፎ ሲመለስ እርሷ ምንም አላለችውም። ቃሉን ንቆ ለጌታ ጀርባውን ስላዞረ በማማረር ወይም በመዝለፍ አልተናገረችውም። ይልቅ ስለእርሱ በመጸለይ ተጋች። በቤት ውስጥ ሆና ቤቱን እየጠበቀችና ልጆቿን እያሳደገች በጸሎት ብትበረታም አዳ ግን ከቀን ወደ ቀን በጌታ ነገር ፍላጎት እያጣ ወደ አርጌ ሕይወቱ ዘልቆ ገባ።

በየጊዜውም ሚስቱን «ከአሁን ጀምሮ እዚህ ቤት መኖር የለብሽም፣ ለቀሽ ውጪልኝ» እኔ ያለ አንቺ መኖር እችላለሁ» እያለ ያስቸግራት ነበር።

እርሷም «አይሆንም እዚሁ እኖራለሁ» እዚሁ እየኖርሁ አንተ ወደ ጌታ እስከምትመለስና ከቤተሰብህና ከሌሎች ከርስቲያኖች በጎብረት የምትደሰትበትን ሕይወት እስከምታገኝ ለአንተ እጸልያለሁ» ስትል መለሰችለት።

አዳ ቤቱን ለቃ እንድትሄድ ደጋግሞ ከግዝዙም በላይ ቢደበድባትም እርሷ ብዙ አልተሰማትም፣ አልተጨነቀችም፣ ከቤት ወጥታ እርሱ እንዳዘዛት አልሄደችም። ይህንን አይቶ እርሱ ግን ተበላጠ።

«አንተን እየረዳሁና ላንተ እየጸለይሁ የሚሆነውን እዚሁ ሆኜ እጠባበቃለሁ» እኔ ሚስትህ ነኝና ቤቱን ለቅቂ አልሄድም» አለችው።

«እሺ ጥሩ! ቁጭ በይ እንግዲህ!»

አዳ ሚስቱን እንድትሄድ ያዘዘው ብቻውን ለመሆን ፈልጎ ሳይሆን እንደርሱ እምነቷን እንድትተው ቢሆንም እርሷ አልተወችውም።

አንድ ቀን አዳ ቡልኮዋን ወሰደ። የወላይታ ሴቶች ቡሉኩውን ቀን ይለብሱታል፣ ግታም እንደብርድልብስ የአልጋ ልብስ ያደርጉታል። ቡሉኩ ግሠራት ሳምንታትን ሊፈጅ ይችላል። ጥጡ ተገዝቶ ወይም በሌላ መንገድ ከተገኘ በኋላ ተጣርቶ ይፈተላል። ከዚያም ለሽግጌ በቂ ገንዘብ ተከፍሎ ይሠራል። ይህን በመሰለው ድካምና መስዋዕት የተሠራ የሚስቱን ቡሉኩ አዳ

ወስዶ በገበያ ከሸጠ በኋላ ገንዘቡን አጥፍቶ ያለ ሣንቲም ወደ ቤት ተመልሶ መጣ። እርሷም ልብስ አጥታ በጣም የተቸገረች ቢሆንም «ልብሴን ለምን ወሰድክ?» አላለችውም። በታማኝነት ስለ እርሱ መጸለይዋን ሳታቋርጥ ወደ ጌታ የሚመለስበትን ቀን በእምነት ተጠባበቀች።

አዳ ሚስቱን አናድዶ እርሱን እንድትጠላው ለማድረግ ያልፈጸመባት ጨካኝ ድርጊት አልነበረም። ወደ ሴቶቹ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት እንዳትሄድ ከለከላት። በዚህም አልተበሳጨችም። በሠርን ስጦታ እንድትሆናት ከወላጆቿ የተሰጣትን አንዲት ላም ገበያ ወስዶ ሸጠባት። ወደ ቤቱ በተመለሰ ጊዜ ስለላሟ ምንም አላነሳችበትም።

ሚስቱም ላሟን የት እንዳደረሳት አልጠየቀችውም። በዚህን ጊዜ አዳ በጣም ተገረመ፣ ተናደደም። እንድትበሳጭና እንድትጠላው ለማድረግ ብዙ ቢለፋም ሊሳካለት አልቻለም።

«ለምን እንደምትወጁኝ አላውቅም» እኔ ግን ፍቅርሽን አልፈልገውም። ከአሁን በኋላ አንቺን ከውለታሽና ከትዕግሥትሽ ጋር የምታገለበት አንድ ቀን አይኖረኝም» አላት።

አዳ ሳይሳካለት ከሚስቱ ለመገላገል የተለያዩ ዘዴዎች ቢሞክርም ጌታ ለአዳ ሚስት የሚያስፈልጋትን ጸጋና ትዕግሥት አብዝቶ ሰጣት። በመጨረሻም አዳ አንድ ተጨማሪ ነገር ለመሞከር በመወሰን ሌላ ሚስት አገባ። አዲስቱን ሚስት ይዞ ወደ ግቢው ከገባ በኋላ በአካባቢው ያለ ሁሉ እንዲሰማው ከፍ ባለ ድምፅ «ይህ ቤትሽ ነው» አላት።

የመጀመሪያ ሚስቱ ይህንን ሁሉ ብትመለከትም በአዳ አልተማረረችም። «ስላንተ መጸለዩን አላቋርጥም» እያለች ልጆቿን ማሳደግና ሌላም ሥራ መሥራት ቀጠለች። ከቀን ወደ ቀን አዳ በሁለት ሚስቶቹ መካከል ችግር ይፈጠራል በማለት ሲጠብቅ ቆየ። አንድ ቤት ለሁለት ሴት ስለማይሆንና በራሷ ቤትም ሌላ ሴት ስትኖር በእርግጥ ትናደዳለች ብሎ አሰበ።

ሳምንት አልፎ ሳምንት ቢተካም የተፈጠረ ነገር የለም። ሁልጊዜ ውጭ ውሎ ወደ ቤት ሲገባ ሁለቱ ሚስቶቹ ሲጫወቱ ያያቸው ነበር። የመጀመሪያ ሚስቱ ለሁለተኛይቱ በጣም ደግ ከመሆኗም በላይ ስለ ጌታ የምትመስክርላት መሆኗን ለመገመት ቻለ።

አንድ ቀን አዳ ወደ ቤት ሲገባ ሁለተኛ ሚስቱ ታማ ያገኛታል። የመጀመሪያ ሚስቱ እርሷን በመጠበቅና በማስታመም ተሰላችታ ትማረራለች ብሎ ገመተ። ሁልጊዜ ማታ ከእርሻ ወይንም ደግሞ ከገበያ ተመልሶ ወደ ቤቱ ሲገባ ይህ ይሆናል እያለ ይገምት ነበር። ነገር ግን የመጀመሪያ ሚስቱ ለሁለተኛይቱ መሆን የምትችለውን ያህል ደግ ሆና አገኛት።

በመጨረሻ የመጀመሪያ ሚስቱ ቤቱን ለቅታ አልወጣችም፣ አልሄደችምም። ጭራሽ ሁለተኛ ሚስቱ አመነች። ይህ ሁኔታዋ ስላስቆጣው አዳ ሁለተኛ ሚስቱን አባረራት። ከእርሱ የበለጠ የመጀመሪያ ሚስቱ በሁለተኛይቱ ላይ ተጽዕኖ ስታሳድርና በእርሷ ዘንድ ተሰሚነት ሲኖራት ባሏን ምን ያህል እንደሚኖናድደው መገመት ይቻላል።

ይህ ሁሉ የበዛበት ዘመን አዳ ሚስቱን «ከአንቺ ትፅግሥት፣ ደግነትና ፍቅር የተነሣ እኔም ዛሬ ወደ ጌታ ለመመለስ ወስኛለሁ» ሲል ነገራት። ሚስቱን ይቅርታ ከጠየቀ በኋላ ተግባሩን ሁሉ የቤተ ክርስቲያን ሽግግሎች እንዲያውቁ አደረገ። እነርሱ ባሉበት በእግዚአብሔር ፊት ተደፍቶ ከከዳበት ቀን ጀምሮ ለሠራው መጥፎ ሥራ፣ ለገባበት ጥልቅ ኃጢአትና ቤተሰቡን ለበደለበት ይቅርታ በመጠየቅ ልቡን አፈሰሰ።

በሚቀጥለው እሁድ አዳ ከሚስቱና ከቤተሰቡ ጋር ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄደ። ሚስቱ በጽኑነት፣ ለርሱ ታማኝ በመሆንና በቅን ጸሎት ወደ ጌታ መለሰችው።

በጥቂት የሚዘራ በጥቂት ደግሞ የጭዳል በበረከትም
የሚዘራ በበረከት ደግሞ የጭዳል።

25 4c. 9:6

«ጌታ ሆይ! እሽ ላሚን እስጥሃለሁት ግን . . .!» ላፋሚ በመቶዎች ከሚቀጠሩ አማኞች ጋር በሚዳው ሣር ላይ ተቀምጣ ታዳምጣለች። ላሚን ለጌታ እንድትሰጥ ለቀረበላት ጥያቄ ልቧ በአዎንታ ቢመልስም ያላት ግን ይህችው ላም ብቻ ነበረች።

ላዲዲና ባሏ በደቡብ ምዕራብ በገፋ ተራራማ ቦታዎች ለሚኖሩ ለተረሱ ሕዝቦች ወንጌል ለማድረስ እንዲሄዱ እንዲሰጡና ያቀረበላቸውን ጥሪ ተቀበሉ። ባሏ ቤት የሚሠራበትን ቦታና ለእርሻ የሚሆን መሬት ለመምረጥ አስቀድሞ ብቻውን በሄደ ጊዜ ላዲዲ ልጆቿን እየተንከባከቡትና ለጉዞ አስፈላጊ የሆኑትን ነገሮች ስታዘጋጅ በቤት ቆይታ የባሏን መመለስ ትጠባበቅ ነበር።

በዚህን ጊዜ ነበር ከአንድ ቀን ሙሉ ጉዞ በኋላ በሚደረስ በሶዶ ዓመታዊ የመጽሐፍ ቅዱስ ኮንፈራንስ የተካሄደው። በኮንፈራንሱ መገኘት ለላፋሚ የሚቻል አልነበረም። ሆኖም ጌታ ቤቷና ልጆቿ የሚጠብቁበትን ሁኔታ እመቻችተላት በኮንፈራንሱ እንድትገኝ ረዳት። ከፊት ለሚጠብቁት ፈታኝ ቀናት የሚረዱ የሚያጠናክሩና የሚጠግኑ መልእክቶችን ለመስማት በጣም ጓጃች።

ከመጀመሪያዎቹ ስብሰባዎች በአንዱ ለወንጌላውያን የገንዘብ ርዳታ እንዲደረግ ጥያቄው ለሕዝቡ ቀረበ።

ወዲያው ብዙ ገንዘብ መሰብሰብ አልተቻለም። ምክንያቱም ብዙ ሰዎች መስጠት አልቻሉም ነበር። ገንዘብ ያላቸው የወላይታ ሰዎች ጥቂቶች ነበሩና። ነገር ግን ወደፊት ለመስጠት በእምነት ቃል የመግባት ዕቅድ ወጥቶ በዚሁ መሠረት ሁሉም ሰው መስጠት ቻለ።

አንድ በአንድ እየተነሡ ለሰጡታቸው ቃል መግባት ጀመሩ። አንዱ ላም ለመስጠት ቃል ሲገባ ሌላው ጥጃ ሌላውም በግ። ብዙዎች ደግሞ የተለያየ ብዛት ያላቸውን የቡድኖች ሰጡ። አንዳንዶች ከሌላ ሰው ጋር በጋራ አንዲት ላም ቢኖራቸው የራሳቸውን ድርሻ (ግማሽ ላም) ይሰጡ ነበር። ይህም ግለት አጥፋ ድርሻውን ለሌላ ከሸጠ በኋላ ገንዘቡን ለጌታ ይሰጣል ግለት ነው።

ሌሎች እየተነሱ ለስጦታ ቃል በሚገቡበት ጊዜ ላፋሚ በጣም ተነክታ እርሷም እንድታደርግ ጌታ የሚፈልገውን ለማወቅ እያሰበች ነበር የተቀመጠችው። ለጌታ አንድ የምትችለውን ስጦታ ለማድረግ ፈልጋለች። በጸሎት መንፈስ ሆኖ በምታስብበት ጊዜ ለእግዚአብሔር መስዋዕት አድርጋ ለመስጠት ያላት ነገር ዋጋ የማያወጣና ዋጋ ቢያወጣም ደግሞ አነስተኛ መስሎ

ታያት። ወዲያውም መንፈስ ቅዱስ «ላፋሚ! ላምሽን ለእኔ መስጠት ትችያለሽ» ሲል ተናገራት።

ወላይታዎች በጣም የሚያስደስት ልማድ አላቸው። ሴት ልጅ ስታገባ ወላጆቿ ለሠርግ ስጦታ ላም ይሰጧታል። ተጋቢዎች በቤታቸው ሌሎች ላምች ሊናራቸው ቢችሉም ለሠርግ ስጦታ ከወላጆቿ የምትሰጥ ላም የሚስት የራሷ ሀብት ትሆናለች። ይህ በጣም ጠቃሚ ጥሎሽ ነበር። ምክንያቱም ለቤት እመቤት ላም መጠበቅና መንከባከብ አይከብድባትም። ላፋሚም በጣም የምትንከባከባት እንደዚህ ዓይነት ላም ነበረችት። ይህችን ላም ነበር ጌታ «የእግዚአብሔር ቃል ይዞ አዲስና ወዳልሰሙ ሰዎች ከሄዱት ወንጌላውያን አንዱን መደገፍ እንዲቻል ላምሽን ብትሰጧት» ብሎ ላፋሚን የጠየቃት።

ላፋሚ ጥቂት ደቂቃዎችን እያሰበች ካላለፈች በኋላ «ጌታ ሆይ! እኚ! ላሚን እስጥሃለሁ። በእርግጥ እስጥሃለሁ» አለችው። ሌሎች እየተነሙ የሚሰጡትን ይናገሩ ነበር። ሰዓቱ እያለፈ ሲሄድ ላፋሚ በድጋሚ ለጌታ ስትናገር «ጌታ ሆይ! ላሚን እስጥሃለሁ። ግን ባሌ ተመልሶ ሊመጣና ሊወስደን በታ ፍለጋ እንደሄደ አንተ ታውቃለህ። እርሱ እስከሚመለስ ምግብ ልብሰና ለልጆቻችን ወተት ስለሚያስፈልገን እርሱ መጥቶ እኔንና ልጆቻችንን ሊወስደንና አብረን ስንሄድ ላሚን ላንተ እስጥሃለሁ» አለች።

ከስብሰባውም ተነስታ በኮንፈራንሱ ሳምንት ወደምታርፍበት ቦታ ሄደች።

በነጋታው ላፋሚ እንደገና ለኮንፈራንሱ መጣች። ለጌታ የሚደረግ የስጦታ ጥሪ እንደገና ቀረበ። ላፋሚ በሣሩ ተቀምጣ እንዳለች የከፍተኛ እርዳታ አስፈላጊነት ጥያቄ ሲቀርብ በመስማቷና ሰዎች እየተነሱ ስጦታዎቻቸውን ሲያሳውቁ በማየቷ ስሜቷ ተነካ። ጌታ በቀስታና በፀጥታ «ላፋሚ! ላምሽን ሰጧት» ሲል በድጋሚ ተናገራት። ሌሎች የሚሰጡትን መናገር ቀጥለዋል። ላምች፣ አህዮች፣ በጎች፣ የቡና ዛፎች፣ ባሕረ ዛፎች፣ ብር። ላፋሚም «ጌታ ሆይ! ሰዎች አሁን በደንብ እየሰጡ ስለሆኑ እኔም ላሚን በምንሄድበት ጊዜ እስጥሃለሁ። ለምግብ ለልብሰና ለሌሎች ለእኔና ለልጆቻችን ለሚያስፈልጉ ነገሮች ማግኛ እጠቀምባታለሁ እንጂ ሌላ ነገር አላደርጋትም። ላሚን ላንተ ጠብቄ እቆያታለሁ» ብላ አሰበች።

በሦስተኛው ቀንም በኮንፈራንሱ ከሌሎች ጋር ተቀምጣ ሳለች «አሁንም ላምችን፣ ፈረሶችን፣ አህዮችን፣ ገንዘብ . . . መስጠት የምትፈልጉ ካላችሁ? ስንት ናችሁ?» የሚል ጥሪ ሰማች።

ላፋሚ ከስብሰባው ወጥታ ጥቂት የራሷን አካባቢ ሰዎች ካገኘች በኋላ «ይህን ያህል ብር የምታወጣ ላም እስጣለሁ» ማለት እንድትችል ላሚን እንዲገምቱላት ጠየቀቻቸው። እነርሱም «የላምሽ ዋጋ ሃያ-ሰባት ብር ይሆናል» ካሏት በኋላ ተመልሳ ከስብሰባው ገብታ ተቀመጠች። «ሃያ ሰባት ብር! ሃያ ሰባት ብር! በሃያ ሰባት ብር ለእኔ አዲስ ቀሚስ፣ ለባሌ አዲስ ኮት፣ ለልጆቻችንም ልብስ፣ ቀለብም ጭምር መግዛት ይቻላል» አረ ብዙ ነገር ማድረግ ይቻላል! አዎን ጌታ ሆይ! እኛ ስንሄድ ላንተ እስጣለሁ። ግን አሁን አይደለም የምሰጥህ! በኋላ! ስንሄድ! አሁን ላሚን በጥብቅ እንፈልጋታለን።»

ሰብሰባው ሲያልፉ ላፋሚ ላሟን ለጌታ ለመስጠት በይፋ ቃል ላትገባ ተነስታ ሄደች። መቼ እንደምትታዘዝ ከጌታ ጋር የተወያየችና የተከራከረች ቢሆንም በዚያን ጊዜ የማትታዘዝ መሆንዋን ወስናለች። በርግጥ መቼ መታዘዝ እንዳለባትም አላወቀችም። በሚቀጥለው ሰብሰባ ሌሎች ቃል ሲገቡ ላፋሚ ቁጭ ካለችበት አልተንቀሳቀሰችም። ተነስታ በእግሯ መቆም አልቻለችም።

ከጥቂት ቀናት በኋላ አንድ ክርስቲያን ያልሆነ የላፋሚ ጎረቤት ሰው በትንሽ ጎጆዋ በር ቆሞ በቁጣ ይጮኽ ጀመረ «ላምሽ ከቡቃያዬ ገብታ ስለበላችና ስላበላሽኝ ነይ ከእኔ ጋር ሕግ ፊት እንቀርባለን። እዚያ ለጥፋትሽ መክፈል ያለብሽን ትሰሟልሽ» አላት። አዎን! ላሟ በሚዳ ከታሰረችበት ባልታወቀ ምክንያት ገመዱ ተበጥሶ ነበር ከጎረቤት ማሳ የገባችው።

ላፋሚ ሕግ ፊት ከመቅረብ በስተቀር ማድረግ የምትችለው አልነበረም። ላፋሚና ላሟ ተይዘው ከጭቃ ሹሙ (ዳኛው) ፊት ቀረቡ።

«ምን ያህል እህል ነው በላሚቱ የተበላብህ?» ብሎ ጠየቀ ጭቃ ሹሙ ከላሹን።

«በጣም ብዙ ነው፤ ብዙ ነው ጌታዬ! ስለዚህ ዋጋውን ትክፈለኝ» አለ ከላሹ ጎረቤት። ዳኛውም በተለመደው የዳኞች አሠራር መሠረት ፍርዱን ለማዘግየት «የዛሬ አሥራ አምስት ቀን እንደገና ትቀርቡና ጉዳያችሁ ይታያል» ብሎ አስናበታችው።

ከአሥራ አምስት ቀናት በኋላ ላፋሚና ላሟ እንደገና ለፍርድ ቀረቡ። ዳኛውም ላፋሚንና ከላሹን እንደገና ጠየቀ። ከላሹ ጎረቤቷ አሁንም በጣም ተቆጥቷል። ይበልጥ የተናደደው ምናልባት የፍርዱ ሒደት ስለረዘመ ይሆናል። ዳኛውም «ይህ ከባድ ጉዳይ በመሆኑ የዛሬ አሥራ አምስት ቀን ተመለሱ። በዚያን ጊዜ ላሟቷ ምን መደረግ እንዳለባት ይወስናል» አላቸው።

ላፋሚ ላሟን ይዛ ወደ ቤቷ ተመለሰች። ከአሥራ አምስት ቀን በኋላ እንደገና ቢቀርቡም ምንም የተወሰነ ነገር አልነበረም። ከዚያን በኋላ ተደጋግሞ እየተቀጠረ ውሳኔው ዘገየ።

በመጨረሻም ዳኛው ፍርዱን ሲያስታውቅ «ይህች ላም በጣም አጥፍታለች። የባላችው እህል በጣም ብዙ በመሆኑ መክፈል አለባት» አለ። ላፋሚ መክፈል የነበረባት ላሟ ለበላችው እህል በተጨማሪ የፍርድ ቤቱንም ልፋት ጭምር ነበር። በጠቀላላው ሃያ ሰባት ብር እንድትከፍል ተፈረደባት።

ላፋሚ ምድርና ሰማይ ዞረባት። «ሃያ ሰባት ብር? ልክ ላሟን ለጌታ ልሰጣት ስንት ታወጣለች ብዬ በሽግግሌዎች ካስገመትኩት ጋር እኩል» ካለች በኋላ ምርር ብላ አለቀሰች።

ላፋሚ በደነዘዘ አእምሮ ወደ ቤቷ ተመልሳ ሄደች። ለገበሬው ጎረቤቷና ለዳኛ የምክፍለውን ሃያ ሰባት ብር ከየት አመጣዋለሁ? ብላ አሰበች። እንደ እውነቱ ከሆነ የራሷ የሆነ ሃያ ሰባት ብር የላትም። ያላትን ልብስ ሁሉ ምንም ጨርቅ ላታስቀር ከሽጦች በኋላ የሚጎድለውን ከጎረቤት ተበድራ ሃያ ሰባት ብር ሰበሰበች። ከዚህ የተነሣ ላፋሚ ራሷን ከግደህቷም በላይ በዕዳ ተዘፈቀች።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ አንድ ቀን ጧት ላፋሚ ከእንቅልፏ እንደነቃች በደብዛዛው የግለዳ ብርሃን ላሟ ወደምትቆምበት ቦታ ተመለከተች። አንድ

ነገር ተከስቷል። ሌሊቱን ላግረው ሞታ አድራለች። ዋጋ ቢስም ሆኖ ያለ እንቅስቃሴ በመራት ላይ ተጋድማለች።

ላፋሜ በሁለት እጆቿ ራሷን ይዛ በአፈር ወለል ላይም ተቀምጣ መጮህና ግልቀስ ጀመረች። ደጋግማ «ጌታ እንድሰጠው በጠየቀኝ ጊዜ ላግረን ለእርሱ በሰጠሁ። በመጨረሻ ሁሉን አጣሁ። አዲስ ቀሚስ ለባሌ አዲስ ኮትና ለልጆቻችንም አዲስ ልብስ አይኖራቸውም። ለጎረቤቱ ያለብኝን ዕዳ የምከፍልበት የለኝም። ከሁሉም በላይ ለጌታዬ የምሰጠው ላም አይኖረኝም» አለች።

በኋላም በቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ በአማኞች መካከል ቆማ ላፋሜ የደረሰባትን እንዲህ ብላ መሰከረች «ወገኖቼ ይህንን ታሪክ የምነግራችሁ ለአንድ ምክንያት ነው። ይኸውም ጌታ አንድን ነገር እንድታደርጉለት ሲጠይቅ ያንን ወዲያው መታዘዝና መፈጸም ያስፈልጋል። ከጌታ ጋር መከራከር ይቻላል ብላችሁ አታሰቡ። እርሱ ከጠየቀውና ከፈለገው ሌላ የተሻለ መምረጥ አትችሉምና የጠየቀውን ወዲያው አድርጉት። ወዲያው ከታዘዛችሁለት በኋላ ትደሰታላችሁ። እኔ የፈጸምኩትን ስሕተት እናንተ አትፈጽሙ።»

ክፍል ስምንት ፡- ያልጠፋው እሳት

ምዕራፍ 26. የወላይታ ቤተ ክርስቲያን ዛሬ¹

... ቤተ ክርስቲያኔን እሠራለሁ፤ የገሃነም ደጆችም አይችሉአትም።

ማቴ. 16:18

ዛሬ ቤተ ክርስቲያንና አገልግሎቷ የወላይታ ክርስቲያናዊ ኑሮና አስተሳሰብ እምብርት ናቸው። ክርስትና ወደ ወላይታ በገባ በሠላሳ ዓመታት ውስጥ የሕዝቡ ማህበራዊና ባሕላዊ ሕይወት ከዚሁ አዲስ አስተሳሰብ ጋር ፈጽሞ ተዋሐደ፤ ተላመደ።

ሕይወት በሁሉም አቅጣጫ ተለውጧል። ከእነዚህም አንዱ አባባል ወይም ንግግር ነው። ለምሳሌ መከራ ያጋጠመውን ሰው ለግጽናናትና መከራው የራሱም እንዲሆን በመመኘት የግንባጽ የተለመደ አነጋገር «እኔን ይብላኝ» የግሊ ነበር። ክርስቲያኖች ይህንን አባባል ለምን እንደግይጠቀሙ ተጠይቀው «እኛ ይህንን አባባል ያቆምነው ውሸትና ከልብ ስላልሆነ ነው።»

¹ በዚህ ምዕራፍ ሥር የተገለጹት የዛሬ ሠላሳ ዓመት አካባቢ የነበሩ ሁኔታዎች ናቸው።

በእርግጥ የዚያ ሰው መከራ የኛ እንዲሆን አንፈልግም ነበር። ስለዚህ አሁን ሁኔታን ይብላችኋል። በግለት ፋንታ (እግዚአብሔር ይርዳህ) እንላለን።»

ከረዥም ዘመናት ጀምሮ ባላቸው ልማድ መሠረት ወላይታዎች በሕፃን ልጆቻቸው ፊት በዓይንና ጀር መካከል በሁለቱም በኩል ምልክት ያደርጉ ነበር። ምልክቱ ያልተደረገለት ሕፃን ዓይነት ጤናማ አይሆንም ብለው ያምኑ ነበር። ክርስቲያኖች ግን ቤተ ክርስቲያን ስለአስተማረችና ስለ መከረች በልጆቻቸው ላይ ይህንን ማድረግ አቆሙ።

ቤተ ክርስቲያን ሥነ ሥርዓት የማያከብሩ አባላትን ያስተምሯቸዋል፤ ይመክሯቸዋል፤ እርምጃም ይወስዳቸዋል። ይህ የእያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን መጋቢና ሽማግሌዎች ኃላፊነት ነው። ከአቅማቸው በላይ የሆነ ጉዳይ ሲያጋጥማቸው ግን እርዳታና ምክር እንዲደረግላቸው ወደ ክፍለ ማህበር (ወረዳ) ሽማግሌዎች ስብሰባ ያቀርቡታል።

የወላይታ ቤተ ክርስቲያን አሥራ አንድ ክፍለ ማህበራት የነበሩት ሲሆን ይህም የታዳረውን ቤተ ክርስቲያን ፍላጎት ለማርካት ታስቦ የተደረገ አዳረጃጀት ነበር። ከያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን ሁለት ሁለት ሽማግሌዎች ለፀሎት ለመጽሐፍ ቅዱስ ጥናትና በቤተ ክርስቲያን ችግሮች ላይ ለመመካከር ይሰበሰባሉ።

ከየክፍለ ማህበሩ ኮሚቴ ሁለት ሁለት ሽማግሌዎች ተመርጠው «ጠረጴዛ» በመባል በሚታወቀው በአውራጃ ሽማግሌዎች ወርሃዊ ስብሰባ ክፍለ ማህበራቸውን ይወክላሉ። ለስብሰባው «ጠረጴዛ» የሚል ስያሜ የተሰጠው ከሚሲዮናውያን ልምምድ የተነሣ ነበር። ሚሲዮናውያን በየወሩ በመጨረሻ ዓርብ ለጸሎትና ለምክክር በ«ጠረጴዛ» ዙሪያ ይሰበሰቡ ነበር። ሚሲዮናውያን በኢጣሊያኖች አስገዳጅነት ከወጡ በኋላ የወላይታ ቤተ ክርስቲያን መሪዎች በሚሲዮናውያኑ አሠራር ዘዴ ለመቀጠል በመወሰን ስብሰባቸውን በጠረጴዛ ዙሪያ ማድረግ ጀመሩ። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ስብሰባው (በኋላም የቤተ ክርስቲያኑ ጽ/ቤት) «ጠረጴዛ» ተብሎ ተጠራ። የወላይታ ቤተ ክርስቲያን የወንጌል አማኞች አንድነት ማኅበር (አሁን የኢትዮጵያ ቃል ሕይወት ቤተ ክርስቲያን) አካል ነው።

የወላይታ ቤተ ክርስቲያን መሠረቷ መጽሐፍ ቅዱስ ቢሆንም በቤተ ክርስቲያኗ ጠለቅ ያለ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ጉድለት ነበር። ለዚህ ምክንያት ከሆኑት ነገሮች ውስጥ አንዱ ማንኛውም ሥነ ጽሑፍ በአግርኛ ቋንቋ ብቻ እንዲሆን ከሚያዘው ደንብ የተነሣ የመጽሐፍ ቅዱስ በወላይትኛ ቋንቋ ያለመኖር ነበር። የእግዚአብሔር ቃል በራሳቸው ቋንቋ ሲናፈቸው ክርስቲያኖች የበለጠ ያድጋሉ። የቃሉ በቋንቋቸው ያለመኖር በተለይ ለቆዩ ክርስቲያኖች እንቅፋት ነበር።

ሚሲዮናውያን ለቀው ከወጡ በኋላ በነበሩ ዓመታት የአማኞች ቁጥር ባለተለመደ ሁኔታ ፈጥሮ ቢያድግም ክርስቲያኖቹ በጣም አነስተኛ የእግዚአብሔር ቃል እውቀት ነበራቸው። ስለሆነም ባለፉት ዓመታት

ለመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ትኩረት ተሰጥቶ ትልቅ ውጤት ተገኝቷል። ሆኖም መሠረታዊ የሆነው የቀለም ትምህርት አብሮ ባለመሰጠቱ እርምጃው አዝጋግ ነበር።

በመጀመሪያ ሕዝቡ ለትምህርት ያለው ፍላጎት ተዝቃዛ ነበር። በተከተሉት ዓመታት ገን ይህ ተቀይሮ ሁሉም ልጆችን ትምህርት ቤት ለማስገባት ይጋፋ ጀመር። በሺህ የሚቆጠሩ የወላይታ ክርስቲያን ወላጆች የመግር እድል ስላልነበራቸው ዛሬ ደግሞ ይህ እድል ልጆቻቸውን እንዳያመልጣቸው ይፈልጋሉ።

የወደፊት ተስፋ የሚጣልባቸው እነዚህ ተማሪዎች በብዛት መተረፋቸው ሚሲዮናውያንና የቤተ ክርስቲያን መሪዎችን አሳስቧቸው ነበር። እነርሱ እንደሚያምኑት ለልጆች የትምህርት እድል መክፈት ለወላይታ ቤተ ክርስቲያን እድገት ወሳኝ ቢሆንም የመግሪያ ድርጅት አጠቅላላ አንደኛው ችግር ነበር። በሶዶ የሚገኘው የግዕዝላዊ ኤስ አይ ኤም ትምህርት ቤት በአሁኑ (ይህ መጽሐፍ በእንግሊዝኛ በተጻፈበት) ጊዜ ከስድስት መቶ ተማሪዎች በላይ ይዟል። ትምህርት ቤቱን ለማስፋፋትም ሆነ በሌሎች ሥፍራዎች በተመሳሳይ ሁኔታ መሥራት አይቻልም ነበር። ይህንን ለማድረግ ብቃት ያላቸው የሚሲዮን ሠራተኞች ካለመኖራቸውም በላይ የሚያስፈልገው ገንዘብ መጠንም ሲታሰብ ሥራውን ጭራሽ የማያስጠክር ሆነ።

በኋላ የራስ አገዝ ትምህርት ቤት እቅድ በመውጣቱ ለትምህርት ችግር ከፊል መፍትሔ ተገኘ። ቤተ ክርስቲያናቱ «እኛ ብዙ ዕቃና መሣሪያ አያስፈልገንም። ለግድግዳው ጭቃ ለጣሪያው ደግሞ ሣር ተጠቅመን ለምን የራሳችን ትምህርት ቤቶች አንሠራም?» ብለው ጠየቁ። በሶዶ ትምህርት ቤት አራተኛ ክፍል ያጠናቀቁ ወጣቶች ሌሎችን ፈደል ማንበብና መጻፍ ያስተምራሉ። ከዚያም የቤተ ክርስቲያን ትምህርት ቤቶች በሚቻላቸው ሁሉ በመንግሥት በጸደቀ ሥርዓት ትምህርት ወደ ማስተማር ያድጋሉ። ትምህርት ቤቶቹ አንደኛ ክፍል ከፍተው ማስተማር ሲጀምሩ የሶዶ ትምህርት ቤት አንደኛ ክፍሉን በመዝጋት በፋንታው አምስተኛ ክፍልን ከፍተ ተማሪዎች እንዲቀበል እንዲሁም በሁለተኛ ክፍል ፋንታ ስድስተኛ፣ በሦስተኛ ፋንታ ሰባተኛ እያሉ እንዲቀጥሉ በቤተ ክርስቲያናትና ሚሲዮናውያን መካከል ስምምነት ተደረገ።

ሀሳቡን በሥራ መተርጎሙ በመጀመሪያ በዝግታ ሆኖ በኋላ ገን በፍጥነት አደገ። በሦስት ዓመታት ውስጥ የቤተ ክርስቲያን ትምህርት ቤቶች ቁጥር ከምንም ወደ ዘጠና ስድስት ከፍ አለ። በ1957 ዓ.ም. አጋጣሽ ከአሥር ሺህ በላይ ተማሪዎችና አንድ መቶ አሥራ አምስት አስተማሪዎች በነዚህ ትምህርት ቤቶች ነበሩ። አሥራ ሰባቱ ትምህርት ቤቶች አንደኛና ሁለተኛ ክፍል የነበራቸው ሲሆን አምስቱ በተጨማሪ ሦስተኛ ክፍል ነበራቸው። የሶዶ ትምህርት ቤት ደግሞ ስድስተኛ ክፍል የከፈተ ሲሆን ወደ ፊትም ሌሎችን ከፍሎች ጨምሮ ለመክፈት ተስፋ ያደርግ ነበር።

ከዚያን በኋላ ትኩረቱ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ዞር በሶዶ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት በሰለጠኑ አስተማሪዎች እየተረዱ የአሥራ ሁለቱ ክፍል ግንባራት የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤቶች ያስተምሩ ነበር። እነዚህ

ትምህርት ቤቶች የዝቅተኛውን ደረጃ ሥልጠና ሙሉ በሙሉ በሚያካሄዱበት ጊዜ ግዕዝነታዊው የሶዶ ትምህርት ቤት የሚሰጣቸውን ኮርሶች ከፍ እንዲያደርግ ታቀደ።

በዚህ አኳኋን በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት እጦት ላይ ጦርነት ተካሂዶ ቀስ በቀስም ድል ለመቀዳጀት ተቻለ።

*

*

*

ወንጌል በየሄደበት ሁሉ ለውጥን ያስከትላል። በጳውሎስ ጊዜም በትንሹ ኢስያና በግሪክ የታየው ይኸው ነበር። በወላይታም ወንጌል ይህንን ሠርቷል። በአንድ በኩል እንግዲህ የሚያስከትለውን ውጤት አውቆ የኢየሱስ ክርስቶስን ወንጌል ወደ ሕዝቦች ሕይወት ማምጣት ድፍረትና ልብ-መሉኑነትን ይጠይቃል። የወንጌል መምጣት ደም መፍሰስን፣ መከራን፣ ስቃይን፣ ረሃብን፣ በሽታን፣ አልፎም ሞትን ያስከትላልና። ቁጭ ብሎ ያሰበ አንድ ሰው ወንጌል አማኞቹን ምን ያህል ዋጋ እንደሚያስከፍል ሊገምት ይችላል። በእርግጥ ወንጌል ለአማኞቹ ያን ያህል ዋጋ አለው?

የወላይታ አማኞች ወንጌል ለእነርሱ ከከፈሉት ዋጋ ሁሉ የበለጠ እንደሆነ ይናገራሉ። «ወንጌል ወደ እኛ በመምጣቱ በጣም ደስ ይለናል፤ መከራና ሥቃይ የሚመጣና የሚያልፍ ሲሆን የእግዚአብሔር ቃልና በእግዚአብሔር የተገኘ ሕይወት መቼም ቢሆን አይለወጥም» ይላሉ ወላይታዎች።

እነርሱም በሚከተለው የሐዋርያው ጳውሎስ አገላለጽ ይሰማሉ፦

በየአቅጣጫው መከራ ይደርስብናል፤ ነገር ግን እንሸነፍም። ብዙ ጊዜ ግራ ይገባናል ግን ተስፋ አንቆርጥም። ጠላቶች ያሳድዱናል፤ ግን ወዳጆች እጥተን አናውቅም። ተመትተን እንወድቃለን፤ ግን አንሞትም። የኢየሱስ ሕይወት በእኛ ሰውነት እንዲገለጥ ዘወትር የኢየሱስን ሞት በሰውነታችን ተሸክመን እንዘራለን።

ስለዚህ ተስፋ አንቆርጥም፤ ምንም እንኳ ውጫዊው ሰውነታችን ቢጠፋ ውስጣዊው ሰውነታችን በየቀኑ ይታደላል። ይህም ቀላልና ጊዜያዊ የሆነ መከራችን ወደር የሌለውን እጅግ ታላቅ የሆነ ዘላለማዊ ክብር ያስገኛልና። እኛ የምንመለከተው የማይታውን ነገር እንጂ የሚታየውን አይደለም። ምክንያቱም የሚታየው ነገር ጊዜያዊ ነው፤ የማይታየው ግን ዘላለማዊ ነው።

2 ቆሮ. 4:8-10፤ 16-18

(ከአዲሱ የአማርኛ ትርጉም)

ምዕራፍ 27. ለምን በወላይታ ሆነ?

ነፋስ ወደሚወደው ይነፍሳል፤ ድምፁንም ትሰማለህ፤ ነገር ግን ከወደት እንደመጣ ወደትም እንዲሄድ አታውቅም፤

ዮሐ. 3:8

ለእኛ አይደለም አቤቱ ለእኛ አይደለም፤ ነገር ግን ለስምህ . . . ምስጋናን ሰጥ።

መዝሙረ ዳዊት 115:1

በምዕተ ዓመቱ መግቢያ አካባቢ አሣ ስለሚባል ሰው በወላይታ አውራጃ በሰፊው ይወራ ነበር። አሣ መነሻው ከጋሞ ቢሆንም ዝናውና ትምህርቱ በሁሉም አካባቢዎች ታወቁ። እርሱም ሰማይንና ምድርን ከፈጠረው አንድ እንዚአብሔር ራእይ እንዳለው ተናገረ። ራእዩም የወላይታ ሕዝብ ሰይጣንን ግምለክ ትቶ አንድና ፈጣሪ የሆነውን አምላክ ብቻ እንዲያመልክ የሚያሳስብ ነበር። በተጨማሪም አሣ በሰማንት አንድ ቀን በተለይም እሁድ እሁድ ሕዝቡ እንዲጸልይ አስተማረ። ሲጸልይም ጣቱን ግር ውስጥ አጥልቆ ካወጣ በኋላ ያንን ወደ ሰማይ በመርጨት ጸሎቱ ለሰይጣን ሳይሆን ለእንዚአብሔር መሆኑን ያሳይ ነበር። አሣ ያስተማራቸው ሕጎች አሥርቱ ትዕዛዛትን የሚመስሉ ነበሩ።

ትምህርቱ እየተሰፋፋ ተከታዩም እየበዛ ሲሄድ የጥንቆላ ሥራ ተገታ። የሰይጣንን አምልኮ ይመሩ የነበሩ ጠንቋዮች የአሣን ትምህርት ሲቀበሉ የቀሩት ደግሞ በድብቅ ይሠሩ ነበር።

በመጨረሻ ንቅናቄው በፖለቲካ በመጥጡ አሣ ታሥሮ ከቆየ በኋላ የመጀመሪያዎቹ ሚሲዮናውያን ሶጾ ከተማ ከመግባታቸው ከጥቂት ዓመታት በፊት ሞተ። ንቅናቄውም ከእርሱ ጋር የሞተ ይሁን እንጂ የዚሁ አምልኮ ቅሪት በመላው ወላይታ ቆይቶ ነበር። በመጀመሪያ እንዚአብሔርን ያመኑ ሰዎች በአሣ ትምህርት ተገፋፍተው አልነበረም። ነገር ግን ከአንዱና እውነተኛው አምላክ የተሟላ ራእይ አንድ ቀን እንደሚመጣ ሕዝቡ ይጠብቅ ነበር። ምክንያቱም አሣ ነጭ ሰዎች የእንዚአብሔር መጽሐፍ ይዘው እንደሚመጡ ትንቢት ተናገሮ ይህም መጽሐፍ ስለ እንዚአብሔር ፈቃድ ይበልጥ የሚያስረዳቸው ስለሆነ እንዲከተሉት አሳስቦ ነበርና።

የእንዚአብሔርን ሥራ መመርመር የሚችል የለም። ኢየሱስ የመንፈስ ቅዱስን ሥራ ሲገልጽ የነፋስን ምሳሌ ተጠቅሞ ነበር፤ ነፋስ ከየት እንደሚነግና ወደት እንደሚችሉል እናውቅም። ወደ ፈለገበትም ይነፍሳል። ነገር ግን ድምፁን እንሰማለንና ውጤቱን ወይም ደግሞ መኖሩን ግወቅ እንችላለን።

«ይህ ሁሉ ለምን በወላይታ ሆነ?» ለሚለው ጥያቄ የመጨረሻው መልስ አይታወቅም። በወላይታ የታየው የወንጌል ሥራ ውጤትና የቤተ ክርስቲያን እድገት የተሠራው በመንፈስ ቅዱስ ብቻ ነበር። ብዙዎች ለዚህ ሲሉ ራሳቸውን

አላላፈው በመስጠት ችግር መከራ ስደትና ጉድለት ቢተበሉም በወላይታ የሆነው ሁሉ በሰው ጥረትና ሥራ ፈጽሞ ሊሆን አይችልም ነበር።

ከዚህ ጋር አብሮ ሌሎች ምክንያቶችንም ግዩት ይቻላል። የእግዚአብሔርን አሠራር ለማወቅ በምንሞክርበት ጊዜ የጸጋው ኃይል ይበልጥ ጎልተው ይታያል እንጂ አይደበዝዝም። ከእግዚአብሔር በታች ሆነው፣ እግዚአብሔር ራሱ፣ ዓለምና ቤተ ክርስቲያን በዓለም ወንጌልን ለማዳረስ ለተነደፈው የተሣሳ ሥልጣን እግዚአብሔር በወላይታ የተጠቀመባቸውን መንገዶችና ምክንያቶችን ለማሳወቅ ባለውለታዎች ናቸው።

በወላይታ የታየውና ዛሬም በብዙዎች የኢትዮጵያ ክፍሎች የሚታየው ሁሉ ያልተለመደ የእግዚአብሔር ኃይል መግለጫ ሆኖ መቆጠር የለበትም። በአንደኛው ምዕተዓመት ተጀምሮ እስካሁን የቀጠለና ጌታ ተመልሶ ሲመጣ ለራሱ ሲረከባት የሚያበቃው የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ እንጂ። የወላይታዎችን ክርስትና ልዩ የሚያደርገው እግዚአብሔር በዚያ ቦታና ጊዜ ይህንን ንትናፍ ሊያስከትሉ የሚችሉ ነገሮችን በአንድ ላይ አቀናጅቶ መሥራቱ ነው። በዚህም እግዚአብሔር በደቡብ ኢትዮጵያ ኃይሉ ይበልጥ የሚገልጽበትን መንገድ ፈጠረ።

እግዚአብሔር ግንኙውንም ነገር ለዓለማው ግስፈጸሚያ ይጠቀማል። ለወላይታ ቤተ ክርስቲያን እድገት ተጨባጭና የሚታዩ ምክንያታዊ ነገሮች ተግባራዊ ግላዊ ባሕሪያት፣ ግህበራዊ አጽም፣ ፖለቲካዊ አደረጃጀት፣ ብልሹ ሃይማኖትና የመሳሰሉት ነበሩ።

በመሠረቱ ወላይታዎች ጸሃና ታታሪ ሰዎች ናቸው። በደቡብ ኢትዮጵያ እንደሚኖሩ የአርሞ ተግ አባሎች ሁሉ ወላይታዎችም ለብዙ ምዕተ ዓመታት ለፈውዳል ነገሥታት ሲገብሩ ኑረዋል። ወላይታዎች ከሚደርሰባቸው ግህበራዊ ፖለቲካዊና ባሕላዊ ጭቆና ለመላቀቅ መንፈሳዊ ኑሮአቸውና አስተሳሰባቸው እንዲለወጥ ተመኙ። ከረዥም ጊዜ ጀምሮ ወላይታዎች ከቅድመ አያት ተያይዞ በመጣ ጥብቅና ረቂቅ በሆነ መንፈሳዊ እምነት ለሰይጣን ሲያመልኩ የኖሩ ቢሆንም በዚህኛው ምዕተ ዓመት መጀመሪያ ላይ በእግ ስበከት ምክንያት ይህ ሥርዓት ተደክመ። ይህ ሰይጣናዊ አምልኮ በመቋረጡና ሥርዓታዊ የሆነው አርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን የሕዝቡን መንፈሳዊ ጥግት ግርካት ባለመቻሉ ለወንጌል መግባት አመቺ ሁኔታ ተፈጠረ።

ስለሆነም ሚሲዮናውያን መጡ። የቆዩት ለዘጠኝ ዓመታት ብቻ ቢሆንም እነዚህ ዓመታት ከቀደሙት ጋር ሲነፃፀር ሰላማዊ ፖለቲካ የሰፈነባቸው ነበሩ። ምንም እንኳን ጳጳሩ መግሩ ብዙ ጊዜ የወሰደና የቤተ ክርስቲያን እድገት ዝግቶና ቢሆንም ሚሲዮናውያን ለቀው እንዲወጡ በተገደዱበት ጊዜ ወደ ጳላ መለስ ባለው የገበሬውን ሁኔታ ሲመለከቱ በግልጽ የሚታይ መንፈሳዊ መነቃቃት ነበር።

በጳሊኖዎቹ ዓመታት በወላይታ ለታየው መልካም ውጤት አስተዋጽኦ ካደረጉት ዋና ዋና ምክንያቶች አንዱ የመጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች ከመጠመቃቸው በፊት በጥንቃቄና በሚገባ መመርመራቸው (መጣራታቸው) ነበር። ከመጀመሪያዎቹ ሃያ ሦስት አጣኞች አሥራ ስድስቱ ቀርበው ከእነዚህ

ውስጥ አሥሩ ብቻ መጠመቃቸው ምን ያህል ጥንቃቄ ይደረግ እንደነበረ ያሳያል።

ከሠላሳ ዓመታት በኋላ ከመጀመሪያዎቹ አሥር ተጠግቂዎች ውስጥ አንዱ ብቻ ከእምነቱ ወደ ኋላ ተመለሰ። ከአርጌው ሕይወት ለመለየት የተደረገ ቁርጥ ውሳኔ ለመጠመቅ አስፈላጊ መሆኑ ከመጠን የበለጠ ግምት ሊሰጠው አይገባም። ከዚህም የተነሳ በመጀመሪያ ቀርበው ካልተጠመቁ አማኞች ውስጥ አብዛኞቻቸው በኋላ እንዲጠመቁ ተደርጓል።

በሌሎች ተመሳሳይ ግህበራዊ ባሕላዊና መንፈሳዊ ንቅናቄዎች የቡድኑ ወይም የግህበረሰቡ መለወጥና ተቀባይነት አስፈላጊ ነገር ነበር። በተቀራረው ወደ ክርስቶስ መመለስ ግን የግል ውሳኔና ከጌታ ጋር ቃል መግባትን ይጠይቃል። በግለሰቦቹም ላይ ልዩ ልዩ ችግሮች ይደርሱ ነበር። ግለሰቦች ክርስቶስን በመቀበላቸው ቤተሰብ ተከፋፍሏል፤ ባሉች ከሚስታቸው ልጆች ከወላጆቻቸው ተለያይተዋል። በዚህ ንቅናቄ መካፈልና መሳተፍ ከአርጌው ሕይወት ወጥቶ ወደ አዲሱ የመቀላቀልን ጥጋ ያስከፍል ነበር።

ይህም በመጀመሪያ የንቅናቄው ሂደት እንዳይፋጠን ያደረገ ቢሆንም የወላይታ ቤተ ክርስቲያን የተገነባችበትን መሠረት አጠንክሯል። ከዚህም የተነሳ በቡድን (በግህበር) ሳይሆን በግል የእምነት ውሳኔ ምክንያት በእግዚአብሔርና በአማኝ ግለሰብ መካከል እውነተኛ የመንፈስ ልውውጥ ስላለ በመከራ ጊዜ ጽናት እንዳስገኘ ታምኖአል።

የመጀመሪያዎቹ ሚሲዮናውያን በሕዝቡ ላይ ምዕራባዊ ባሕልን ሳይጭኑ ራሳቸውም ሕዝቡን መሰለው መኖር መቻላቸው በጣም ጠቃሚ ሆኖአል። ከዚህም የተነሳ የወላይታዎች አኗኗርና አመለካከት ከውጫዊ ተጽዕኖ ሙሉ በሙሉ ነፃ ናቸው ማለት ይቻላል። ሚሲዮናውያኑ ለሕዝቡ «የእግዚአብሔርን ነገር» ያመጡላቸው መሆኑን ሁልጊዜ ይናገሩ ነበር። ይህን እንዲያምኑና እንዲቀበሉ የግድ ከሌሎች ነገሮች በተለይም ከምዕራባዊ አመለካከት ጋር ተወዳድሮ መቅረብ የለበትም።

በቋንቋ ምክንያት አስቸጋሪ ሆኖ ቢቆይም ለመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ከመጀመሪያም ትኩረት በመስጠቱ የእግዚአብሔር ቃል በሥራና በሕይወት ተገቢ ቦታ ተሰጥቶታል። ወላይታዎች እንደ ሕፃን ማመን መቻላቸውንና በእግዚአብሔር ቃል የታዘዘውን ሁሉ ለግድረግ ዝግጁ መሆናቸውን አስመስክረዋል። ሚሲዮናውያን በነበሩበትም ሆነ ባልነበሩበት ጊዜ ሁሉ በሥራ ላይ የዋለው ጥበቅ የሥነ-ሥርዓት (ዲሲፕሊን) ደንብ የቤተ ክርስቲያኑን ጥራት በሚገባ እንዲጠበቅ አድርጓል።

የወንጌል ሥራ በወላይታ መልካም ውጤት እንዲያሳይ ከረዱት ነገሮች አንዱ ክርስቲያኖች ወንጌል ለመመስከር ያላቸው ቅንፃትና ኃይል ነበር። እነርሱ በክርስቶስ ያላቸውን እምነት በግልጽ ያለፍርሃት ይናገሩ ነበር። እንዲያውም «ሳር፣ ሳር» (ሰላም፣ ሰላም) የሚለውን የተለመደ ሰላምታ አስከትለው «እኔ አማኝ ነኝ» ይሉ ነበር።

ለወላይታ ቤተ ክርስቲያን ስደት የሁልጊዜ ዕጣ ሆኖ ቢቆይም አማኞች ለኢየሱስ ክርስቶስ ያላቸው ፍቅር ይበልጥ የሚያድገው ስደቱ ሲበረታ መሆኑ ታውቋል። ዛሬም ቢሆን ለክርስቶስ ያላቸው ፍቅር የምቀና የጠበቀ ሆኖ እንዲቀጥል

የሚያስችል ብቸኛ መንገድ ስደት ከሆነ ተመልሶ እንዲመጣ መጸለይ በወላይታ ክርስቲያኖች ዘንድ የተለመደ ነው።

ሌላው ቀርቶ ገና ከመጀመሪያ አማኞቹ የሰይጣንን አምልኮ ትተው ኢየሱስን ለመከተል በመወሰናቸው የጠንቋዮች እርግግኔና ስደት ነበረባቸው። በሁሉም የወላይታ ሕይወት ዘርፍ ዘልቆ የገባው አረግጧል ሥርዓትና አምልኮው አርጌውን እምነትና አኗኗር ክደው ለወጡ አማኞች ትልቅ ችግር ፈጥሮባቸው ነበር።

የኢጣሊያ ወታደራዊና ፖለቲካዊ መሪዎች ቤተ ክርስቲያን ወደ ፊት ችግር ያስከትላቸዋል ብለው በመስጋት ለማፈን ብዙ ደክመዋል። በኢጣሊያን ቅኝ ገዢ መንግሥት እየተደገፈ የሮማ ካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን የወላይታን ቤተ ክርስቲያን በቁጥጥሩ ሥር ለማስገባት ቢሞክርም ሊሳካለት ባለመቻሉ ስደት ጨመረ። የኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያንም በወላይታ ወንጌላውያን ክርስቲያኖች ሰሜን ቆራጥነትና ሕብረት ላይ ቅንክት ነበረው።

ምን ጊዜም ቢሆን የወላይታ ቤተ ክርስቲያን የነበሯት መሪዎች የአገራው ሰዎች ናቸው። እነርሱ በአመራር ጠንካራ ይሁኑ እንጂ በአካል በአስተሳሰብና ግንዛቤ በውስጥ ባላቸው ቦታ ታዋቂነትና ተሰሜንነት ያላቸው አልነበሩም። በክርስቶስ ላይ ያልተለመደ ልዩ እምነት ያላቸው ተራ ሰዎች ነበሩት አሁንም ናቸው። ኢየሱስ ክርስቶስ በሉቃስ ወንጌል 10:21 ላይ «በመንፈስ ቅዱስ ሐሜት እደረገና የሰማይና የምድር ጌታ አባት ሆይ ይህን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት ስለገለጥህላቸው አመሰግንሃለሁ» ያለው ይህን ለማስገንዘብ ነበር።

የቤተ ክርስቲያን መሪዎችና አማኞችም በሙሉ ችግር መከራና እጦትን ለመቀበል ፈቃደኞች መሆናቸው ለቤተ ክርስቲያን እድገት አስተዋጽኦ አድርጓል። እሥራት ግርፈያ ውርደትና ጭካኔ ተደጋግሞ ቢደርስባቸውም በጀግንነትና በደስታ አሳልፈዋል። የኢየሱስ ክርስቶስን የምሥራቹን ቃል ለማሰማት በርካታ ቤተሰቦች ውላጆችና ዘመዶች ቀየሯቸውን ለቀው ወደ ሩቅ አካባቢዎች ሄደዋል። በመጀመሪያ ለወንጌላውያን መጠነኛ እርዳታ እንደሚደረግላቸው በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ቃል የተገባላቸው ቢሆንም ከእግዚአብሔር በቀጥታ ከመጣላቸው በስተቀር የቤተ ክርስቲያን ድጋፍ የሚበቃቸው አልነበሩም።

በብርቱ መከራ ጊዜ ክርስቲያኖቹ አንዱ ለሌላው ያላዩት የነበረው የሞቀ ፍቅር ባላመኑት ዘንድ ከፍተኛ አድናቆት አተረፈላቸው። በእሥር በነበሩበት ጊዜም ምግብ ከእሥር ቤት ስለማይቀርብላቸው ወዳጆች ዘመዶችና አማኞች ከሚያስፈልጓቸው በላይ ስለሚያመጡላቸው የግያምን እሥረኞችም ጭምር ይመገቡ ነበር። ይህን የመሰለ ሕያውና ተግባራዊ ምስክርነት ብዙዎችን ወደ ጌታ አምተቶአቸዋል። ሌሎችም ስለዚህ አዲስ የሕይወት መንገድ ይበልጥ ለማወቅ ክርስቲያኖችን መቅረብ ጀመሩ። የዚህ ያልታወቀና ያልተሰገ ፍቅር ዜና በሩቅ አካባቢዎች ሁሉ ተዛመተ። በእሥር ቤት ያመኑ ሰዎች ተፈትተው ወደ ቤታቸው በሚሄዱበት ጊዜ በአካባቢያቸው በሚገኝ ቤተ ክርስቲያን ይቀላቀላሉ።

አማኞቹ ከአብዛኛው የወላይታ ሕዝብ የተለየ ጠባይ ነበራቸው። በአንድ ወቅት በአንድ እሥር ቤት ለነበሩ እሥረኞች ምግብ እንዳያደርሱ አማኞቹ

ተከለከለ። በመጨረሻም አንዲት አርጊት የተዘጋጀውን ምግብ ይዛ ወደ እሥር ቤቱ ኃላፊዎች በመሄድ ለወንድሞቿ ምግብ ለማቀበል የተከለከለች መሆኗን ነገረችታቸው። ኃላፊዎቹ እሥረኞቹ የሥጋ ወንድሞቿ መስጧቸው ምግብ እንድትሰጣቸው ፈቀዱላት። አርጊቷ በኋላ ስለዚህ ተጠይቃ የተናገረችው እውነት መሆኑን «በእናት ብንለያይም አንድ ሰማያዊ አባት አለን፤ ከዚህ የበለጠ ወይም የቀረበ ወዳጅነት በሰማይ ሆነ በምድር አይኖርም» በማለት አስረድታለች።

ወንጌል በወላይታ እንዲዳረስ ሴቶች የራሳቸውን ድርሻ አከናውነዋል። ሴቶች ለክፉ መንፈስ የሚያመልኩበት አርጊ ልማድን ለማጥፋትና ምንም ዓይነት መስዋዕትነትን ቢያስከፍል ለክርስቶስና ለወንጌል ታማኝ መሆን ፍጹም አስፈላጊ መሆኑን ልጆቻቸው እንዲያውቁ ለማድረግ ችለዋል። እነዚህ ያልተማሩ ሴቶች በመከራ የነበሩትን ወንዶች እያበረቱ በታማኝነት ከጉናቸው ቆመዋል። እንደ ወንዶቹ ሁሉ እነርሱም የሚያደርጉትን ሁሉ በሙሉ ልብ ያደርጉ ነበር። ከልብ አርጊውን መንገድ ይከተሉ እንደነበረ ሁሉ አሁን ክርስቶስን በመከተል የጸኑ ሆነዋል።

ገና ከመጀመሪያው ጀምሮ ቤተ ክርስቲያንን በመንፈስ ቅዱስ እየተመሩ ራሳቸው የሚሠሩትና የሚያሳድጉት መሆኑን ወላይታዎቹ እንዲያውቁት ተደርጓል። እርግጥ ነው በመጀመሪያ ወንጌል የመጣው በሚሲዮናውያን አማካይነት ነበር። ነገር ግን በወንጌል የሚያገኙ ሰዎች ከተገኙ በኋላ እነዚህ ይህንን የመዳን ምሥራች ለሌሎች የማስተላለፍ ኃላፊነት ያለባቸው እንደሆነ አውቀዋል። ወንጌልም ሊስፋፋ የቻለው አስቀድሞ ሚሲዮናውያን የእግዚአብሔርን ቃል አስተምረው ካሳሙ በኋላ አማኞቹ ደግሞ የተማሩትን ወዲያው እና በተደጋጋሚ ለሌሎች በማስተላለፍ በወላይታ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ «የሁሉ አማኝ ወንጌላዊነት» ዘዴ በመመስረታቸው ነበር።

ለቤተ ክርስቲያኑ ዘላቂ ምስክርነትና የማያቋርጥ እድገት ዋናው ምክንያት የቤተ ክርስቲያኑ ወንድና ሴት መሪዎች መንፈስ ጠንካራነት ነበር። እነዚህ ሰዎች በምንም አንፃር ጎልተው የማይታዩ ቢሆንም የጠለቀ መንፈሳዊ አመለካከት ያላቸውና በሙሉ ልባቸው ሊያገለግሉ ቃል የገቡ ነበሩ። ጌታ በምድር በተመላለሰባቸው ጊዜያት የመረጣቸውና የተከተሉትም ወንጆችና ሴቶች ተራ ሰዎች ነበሩ።

ሃሪ ቤተ ክርስቲያኑ በሚገባ ከመዋቀሩም በላይ የክርስቶስን ጌትነት በሚያስተምሩና በሚያውጁ ጠንካራ መንፈሳዊ ሰዎች ይመራል። ዋናዎቹ መሪዎች ከየክፍል ማህበሩ የሚመረጡ ሲሆን በየጊዜው በዋናው ጽ/ቤት በመሰብሰብ በቤተ ክርስቲያን ጉዳዮች ላይ ይወያያሉ፤ ይጸልያሉ። ለብዙ ዓመታት ቀድሞ ባሪያ ፈንጋይና አሳዳሪ የነበሩት ዳና ማጃ ተመርጠው ያገለገሉ ሲሆን ታላቅ ልጃቸው አቶ ማርኪና ማጃ የወላይታ ቤተ ክርስቲያን ዋና ፀሐፊ እንዲሁም ደግሞ በኢትዮጵያ-አቀፍ የወንጌል አማኞች አንድነት ማህበር ሥራ አመራር ውስጥ ሠርቷል።

እነዚህ መሪዎች «ነገር ግን እግዚአብሔር ጥበበኞችን እንዲያሳፍር የዓለምን ሞኝ ነገር መረጠ፤ ብርቱንም ነገር እንዲያሳፍር እግዚአብሔር የዓለምን ደካማ ነገር መረጠ» (1ኛ ቆሮ. 1:27) ለሚለው የእግዚአብሔር ቃል እውነትነት ማስረጃዎች ናቸው።

አጅግ ብርቱ የሆነው የወንጌል አሠራር እምብዓም ጎልቶና ደምቆ አይታየንም። እግዚአብሔር ወንጌል የሚመጣበት ጊዜ ሲደርስ የተለያዩ ግህበራዊ ኢኮኖሚያዊ ፖለቲካዊና መንፈሳዊ ሁኔታዎችን መንገድ ጠራጊዎች አድርጎ እንደሚጠቀሙባቸው ልብ አናደርግም። የወላይታ ቤተ ክርስቲያን ከሁሉ በላይ የሆነው በሰው ውስጥ በወንጌል አማካይነት የራሱን ፈቃድ የሚሠራ የእግዚአብሔር ጸጋ ሐውልት ነው።

መደምደሚያ

ጌታው መጥቶ እንዲህ ሲያደርግ የሚያገኘው ያ ባሪያ ብፁዕ ነው።
ሉቃስ ወንጌል 12:43

በወላይታ በቆየሁባቸው ሁለት ዓመት ተኩል ጊዜያት የሆነፒታሉ ሕንፃ ሲገነባ ከእኔ ጋር ይሠሩ ከነበሩ ወጣቶች ውስጥ አንዱ ተገኘ ይባላል። ሁልጊዜ ጧት ከሥራ በፊት ወንጌል ሲሰበክ ይሰማ ስለነበረ ኢየሱስ ክርስቶስ አዳኝ እንደሆነ ይህ ወጣት እምና ተቀበለ።

ተገኘ ባሪያ እንደመሆኑ መጠን በወሰደው እርምጃ ጌታው ተቆጥቶ በመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት እንዳይላተፍ ከመከላከልም በላይ አካላዊ ጉዳትም ያደርስበት ጀመር።

የተደጋገመ ደብደባ የደረሰበት መሆኑና ከሌሎች አግኞች ጋር በነበረው ሕብረት እንዳይገኝ መከላከልን ስናይ እምነቱ በፈተና ላይ መውደቁን አረጋገጠልን። እርሱ ነፃ የሚወጣበት ዋጋ ምን ያህል እንደሆነ ከተረዳን በኋላ ከቤተ ክርስቲያን ሽግግሌዎች ጋር በጉዳዩ ተመካከረን ዋጋውን ለመክፈል ወሰንን። ስለሆነም በርካታ ሚሲዮናውያን ሠላሳ ብር (አሥራ ሁለት አሜሪካን ዶላር) አዋጥተን ከክፈልን በኋላ ነፃ አወጣነው።

ተገኘ ነፃ በመውጣቱ ከልብ አመሰግንን። ውለታውን ለመመለስም የሚያደርግልንና የግይሠራልን ነገር አልነበረም።

ሚሲዮናውያን ከአገር እንዲወጡ ተደርጎ ከሁለተኛው የዓለም ጦርነት በኋላ ጥቂቶቹ ሲመለሱ ሌሎች እንደወጡ ቀሩ። እኔ ግን በወቅቱ ናይጀሪያ በነበረው ሥራ ተይዜ ስለነበር ወደ ኢትዮጵያ ያለመመለስን መረጥሁ።

ሃያ አራት ዓመታት ተለይቼ ከቆየሁ በኋላ እንደገና ወደ ወላይታ ተመለስኩ። ያሁን ከአዲስ አበባ እስከ ወላይታ ጉዞ እንደፈተኛው ሁለት ሳምንት በበቅሉ አልነበረም። በአውሮፕላን በርረን በዳምት ተራራ እገር ከሶዶ ከተማ አጠገብ ባለው ሚዳ ስናርፍ ጥቂት እኔ የግውቃቸው የመጀመሪያ ክርስቲያኖች እኛን ለመቀበል ይጠብቁ ነበር። ከሩብ ምዕተ ዓመት ያህል በኋላ እንደገና መገናኘት በጣም አስደናቂ ነበር። ቀድሞ ያሳለፉትን መከራና ችግር እያሰብኩ አሁን እንደገና እነርሱን ለግዢት በመቻሉ የተሰማኝን ደስታ ለመገለጽ ቃላት አልነበረኝም።

ከዚያም ስድስት ግድሎች ርቀው ወደጊገኘው የጊሊዮን ጣቢያ ጉዞ እንደጀመርን በመንገዱ ገራና ቀኝ ሌሎች የግውቃቸው ክርስቲያኖች የእንኳን ደህና መጣችሁ መግለጫ ለግስተላላፍ ቆመዋል።

በጊሊዮን ጣቢያ አቅራቢያ ከመጨረሻው መጠምዘዣ ስንደርስ ተገኘ ከመንገዱ ዳር ቀዋ አየሁት። የእኔንና የተገኘን ወዳጅነት ሾፈሩ ጊሊዮናዊ የግያውቅ በመሆኑ ወደ ጊሊዮን ገቢ መኪናውን ግብረሩን አላቆመም። መኪናውን አስቆጧ እጀን ወደ ውጪ ስዘረጋ ተገኘ በሩጫ መጥቶ እጀን እስኪረገጥ ድረስ ደጋግሞ ከላመው በኋላ «ይኸውላችሁ! እየት! እኔን ነፃ ካወጡት ውስጥ እንዱ ተመልሶ መጣልኝ» ሲል አብረው ላሉት አወጀ።

እዚያው ከመኪና እንደወረደኩ ተገኘ በጉልበቱ ተንበርክኮ እግሮቹን በእጁ ጥብቅ አድርጎ በመያዝ አቧራ የሞላበት ጫግዬን ይስም ጀመር። እኔም ቀኝ አድርጌው በእገሩ ከቆመ በኋላ ተቃቅፈን ደረቀቻችን እስኪረገጥ ድረስ አለቀስን።

ቀኝችን በትክክል ለመወሰን የቀን መቁጠሪያ የሌለው ተገኘ ከእኔ ጋር ለመገናኘት እርግጠኛ ሆኖ ወደ ጊሊዮን ጣቢያ መምጣቱ በኋላ ተነግሮኛል። በእጁም ሰዓት ሳይኖረው ለደቂቃ እንኳን ሳይቀድምና ሳይዘገይ በመጣሁበት ዕለት ግለዳ በጊሊዮን ጣቢያ መገኘቱን ለግወቅ ችያለሁ።

ይህ ልባዊ ስጧት የወላይታ ክርስቲያኖች ነፃ ላወጣቸው ለኢየሱስ ክርስቶስ ያላቸውን ፍቅርና ታማኝነት ያሳየኛል። ለርሱ ሲሉ ግንኙነትንም መስዋዕትነት ለመከፈል ዝግጁ ናቸው። በግንኙነትም ሰዓት ተመልሶ እንደሚመጣ ስለጊያውቁ በናፍቶት ይጠበቁታል። የወላይታን ቤተ ክርስቲያን ሄሪ ለደረሰበት ደረጃ ያበቃው ምናልባት ይህ ለአዳኛቸው ያላቸው ጉጉትና ፍቅር ይሆናል።